Nadační fond ONE MORE DAY FOR CHILDREN

Výroční zpráva

za rok 2011

V Berouně dne 1.9. 2012

Obsah zprávy

I. Základní údaje nadačního fondu

II. Úvodní slovo zřizovatele nadačního fondu

III. Zpráva o činnosti nadačního fondu

IV. Účetní rozvaha k 31. 12. 2011

V. Výkaz zisku a ztráty – daňové přiznání

VI. Zpráva revizora nadačního fondu

VII. Závěr výroční zprávy

Přílohy :
1. Seznam dárců v roce 2011
2. Přehled adoptovaných dětí
3. Plánované akce NF OMDC pro rok 2012 – projekt
4. Výpis z rejstříku nadačních fondů
5. Dobrovolní pracovníci pobočky OMDC v Keni
6. Prezentace NF OMDC v tisku a televizi v ČR a Keni
7. Příloha k účetní závěrce podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.

I. Základní údaje nadačního fondu ONE MORE DAY FOR CHILDREN

Název : **ONE MORE DAY FOR CHILDREN**

sídlo : **26601 Beroun, K Dědu 1705**

IČ : **28900308**

Vznik : **12. června 2009**

Zřizovatel : **Pergl Jiří, K Dědu 1705, Beroun**

Nadační fond je právnickou osobou v nadačním rejstříku, vedeném městským soudem v Praze odd. N. vložka 743

bankovní účet : Česká spořitelna 403424369/0800 zřízený 7.4.2009

Správní rada : **předseda : Jiří Pergl, K Dědu 1705, Beroun**
místopředseda : Dagmar Perglová, U židovského hřbitova 374 Beroun
člen správní rady : Jana Ouředníková, Branislavova 1420 Beroun

Revizor : **Evžen Švásta Boloňská 303 Praha 10 Horní Měcholupy**

Účel : **podpora dětí do sedmnácti let věku a jejich rodičů, pěstounům a dospělým nacházet efektivnější formy své existence ve všech oblastech života, seznamování fyzických osob s takovým stupněm poznání, umožňujícím zdravý, smysluplný a plnohodnotný život, poskytování finanční a věcné pomoci fyzickým osobám na podporu jejich vzdělání a výživu a nacházení efektivnější formy existence ve všech oblastech jak duševních, tak i oblastech fyzických poskytování finančních prostředků dětem v souvislosti s nemocemi, organizování, podpora a pořádání vzdělávacích seminářů, kurzů a symposií, podpora talentovaných jedinců v oblastech duchovní vědy, vzdělání, tělovýchovy a sportu, příprava, realizace či podíl na realizaci a podpora výchovně vzdělávacích projektů, vztahujících se k výše uvedeným účelům a cílům- hlavním cílem je pak pomoc dětem v Africe v souladu a intencích výše uvedeného**

II. Úvodní slovo zřizovatele nadačního fondu Jirky Pergla

Nadační fond vydává svoji třetí výroční zprávu. Tři roky činnosti pomohlo od základu změnit život 99 dětem v Keni a to díky všem adoptivním rodičům, kteří tyto děti podporují jednak finanční částkou 1250,- Kč za měsíc ale i díky jejich lidskému zájmu – pomocí dopisů, fotografií, drobných dárků dochází k velkému citovému sblížení dětí a adoptivních rodičů. Děti se těší na dopisy a fotky od svých rodičů a když náhodou dopis nedostanou hodně je to psychicky zasahuje – pláčí a jsou smutné. Proto naše půlroční mise se snaží, aby všichni rodiče dopisy poslali a abychom tak rozzářily oči všech adoptivních dětí. Všechny tyto děti mají zajištěnu základní životní potřebu – jídlo, bydlení, postel, vzdělávání a základní zdravotní prohlídku.

V roce 2011 jsme svoji hlavní činnost soustředili na zahájení stavby dětského domova na darovaném pozemku v městě Doldol. Realizovali jsme všechna potřebná povolení pro zahájení stavby. Stavba dětského domova byla zahájena.

Pro NF OMDC pracuje v Keni skupina dobrovolných pracovníků – sociálních pracovníků, právník, lékař, učitelé a další dobrovolníci. Práci NF podporují vládní činitelé Keni, starosta města Nanyuki, regionální i celostátní tisk a televize pravidelně informují o práci našeho fondu.

V České republice NF OMDC podporuje finančně mnoho dobrovolných finančních dárců, kteří tím pomáhají těmto dětem zajistit lepší život. Chci touto cestou všem znovu poděkovat, všem kteří finančně pomáháte. Bez Vás by NF OMDC ničeho nedosáhl.

Za pomoc Vám všem ze srdce děkuje Váš Jirka Pergl

III. ZPRÁVA O ČINNOSTI NF OMDC

Zpráva o činnosti NF OMDC za rok 2011 bude rozdělena do dvou samostatných oddílů a to : zpráva o činnosti vycházející z projektu NF pro rok 2011 a
zpráva o postupu prací na stavbě dětského domova v Doldol

Zpráva o základní činnosti NF OMDC vychází ze dvou misí v Keni a to v lednu a srpnu.
Mise leden – únor 2011 se na své náklady účastnili Jiří Pergl, Honza Štěpán, Beatrice Trojanová, Silvie Malíková.
Jako každý půlrok jezdí Jirka Pergl a další dobrovolníci do Keni za adoptovanými dětmi. Veze od všech rodičů dárky a během mise každé dítě navštíví ať v dětském domově nebo ve slamu, kde žije.Na začátku mise ve spolupráci s dobrovolníky OMDC v Keni a koordinátorkou Hellen nakoupí jídlo na půl roku dopředu pro všechny děti stejně. V kanceláři v Nanyuki je jídlo 25kg – tuhých potravin rozděleno do tašek pro všechny adoptované děti.
Zřizovatel fondu Jiří Pergl v kanceláři NF pravidelně provádí kontrolu práce pracovníků kanceláře – byla provedena podrobná kontrola účetnictví – vedení peněžního deníku – tj. zda jsou peníze posílané z účtu NF z česka na účet v Keni – řádně dle mejlové dohody využívány tj. nákup školních uniforem, školních pomůcek, bot, tašky do školy, stravování ve školách a dětských domovech, ubytování v dětských domovech.
Jiří Pergl pořizuje o své misi podrobnou fotodokumentaci, kterou uveřejňuje na stránkách facebook OMDC a na www.stránkách OMDC.
V příloze této zprávy je písemné vyjádření paní Beatrice Trojanové a Silvie Malíkové, Honzy Štěpána uveřejněné na www stránkách NF, které popisuje podrobně misi v lednu a únoru 2011.
Honza Štěpán uveřejnil také svůj nejsilnější zážitek z mise na Facebooku OMDC. Tuto reportáž přepisujeme do naší zprávy, protože vystihuje část činnosti NF v Keni.
Reportáž od Honzy Štěpána:
Skvělá zpráva z Keni – stěhování dívek z dětského domova v Meru.
Jeden z nejsilnějších zážitků které jsem si z lednové návštěvy Keni odvezl byla návštěva v Meru, dětského domova, kde bydlí a chodí do školy více než 700 dětí. O tom, že tu není něco v pořádku začnete pochybovat v okamžiku, kdy vjedete do areálu obehnaného ostnatým drátem a ochranka s armádním výcvikem za Vámi zavře třímetrová vrata.

Setkání, při kterém z patnácti dívek sponzorovaných OMDC, většina pláče a spojení „držet a nepustit" tu dostává nový význam, ve Vás vyvolává mnoho otazníků. Všechny tyto dívky mají za sebou snad ty nejhorší věci – zneužívání, znásilňování, fyzické násilí, některé byly prodány vlastními rodiči do manželství. Přesto na tomto místě nemáte zrovna pocit, že by na tom byly teď lépe. Vězení, to je jediné slovo, co vás napadne poté, co si vyslechnete Jackline, malou mluvčí celé skupiny. Platí tu velmi přísná pravidla, dívky i chlapci bydlí odděleně, všichni mají jednotné uniformy. Jiné oblečení než modré kalhoty a bílé tričko se tu nosit nesmí. Všechny děti mají vyholené hlavy, takže nerozeznáte dívku od chlapce. Kosmetika včetně pleťových krémů je tu zakázána. Poté, co zde strávíme celé odpoledne a dívkám předáme dopisy a dárky od adoptivních rodičů z programu „adopce na dálku" nám některé dívky dárky vracejí, abychom je schovali v kanceláři nadace. Není až tak těžké uvěřit, že si tu děti mezi sebou kradou i to málo co mají. Při našem odjezdu dívky pláčí a na protest se všech 15 nasoukají do 2 vozů, kterými jsme přijeli. Proto jsme se již na místě rozhodli, že musíme dívkám sehnat co nejdříve jiný dětský domov a postavit jim nový domov v Doldol.
Dva měsíce po našem odjezdu jako zázrakem naši pracovníci kanceláře OMDC zajistili pro všech 15 dívek v dětském domově v Isiolu ubytování, stravování a školu.
Všech 15 dívek bylo ihned přestěhováno a dostaly zpátky své dopisy, náramky a náhrdelníky, nechaly si narůst vlasy, začaly nosit oblečení od adoptivních rodičů a po čase si zase užívají všech těch věcí, které my v Evropě považujeme za naprostou samozřejmost.
Obrovský dík na tomto místě zaslouží D a n i e l a K a r l z Dubaje, bez jejíž finanční pomoci bychom si stěhování dovolit nemohli.

A ještě jeden příběh l masajské holčičky, kterou má NF ve své adopci –
Otec Nolarie tragicky zemřel. Byl zastřelen ve sporu o pozemek. Matka je již velmi stará a nemohoucí. Nolarie byla znásilněna cestou ze školy, kde její vzdálenost ze školy domu je 8 km. Cesta vede územím, kde není žádná civilizace a život ohrožují i divoká zvířata. Viník byl dopaden, ale nebyl usvědčen. A tato děvčata jsou v péči NF OMDC a mají nyní šťastnější život.

Mise v lednu i v srpnu se zúčastnili i někteří adoptivní rodiče a i další lidé, kteří chtěli poznat život v Africe. Jako přílohu této zprávy přikládáme nezávislé povídání a prožitky těchto lidí uveřejněné na stránkách WWW.OMDC

Akce pořádané na propagaci NF –

2.6.2011 – dvouhodinový rozhovor s Oldou Burdou – moderátor a osobnost losování sportky – který probíhal na radiu Regina – rozhovor byl směrován na charitu v Africe, o projektu Viktora Korčeka, o NF OMDC a stavbě dětského domova, o adopci na dálku.

10.5.2011 – se stává osobností NF Michal David – který náš NF podporuje a potvrzuje, že i nadále bude NF OMDC pomáhat.

6.8.2011 – zámek Loučeň – africké dobrodružství – zde jsme měli stánek a prodávali za přispění adoptivních rodičů dětské oblečení – bazar – výtěžek z této akce 15 000,-Kč dovezla osobně do Keni při druhé misi Hanka Šináglová a peníze byly použity na stavbu dětského domova.

19.9.2011 – Jiří Pergl byl pozván do pořadu ČT 1 - dobré ráno s ČT – kde povídal o práci NF OMDC a o charitě v Keni

V říjnu pořádala kapela Barricade benefiční koncert – výtěžek byl věnován NF a to fin.částka 5 500,- Kč – organizovala Šilhánková Ivana

21.10.2011 – přednáška o Keni na ZŠ Chvaletická ul.Praha – byla promítána videa z misí NF v Keni a život dětí v Keni. Děti předaly finanční dar NF ve výši 9000,- Kč. Peníze získaly šitím tašek, které potom prodávaly na školní akademii a výtěžek věnovaly našemu NF.

28.11.2012 – do divadla Lávka byl pozván Jiří Pergl známou kartářkou z TV Barrandov Anie – jako host pořadu povídal o NF a obdržel 15 000,- Kč jako výnos ze vstupenek.Celou finanční částku zaslala paní Vorlíčková na konto dětského domova. Celé publikum pak zaslalo DMS na stavbu dětského domova.
16.12.2011 – byl Jiří Pergl pozván na ČT 1 do pořadu Sama doma, kde opět povídal o NF OMDC a adoptování dětí na dálku.

Na podzim byla opět organizována aukce do které byly dány originální „dětské hračky“ vyrobené podomácku dětem ve slamech. Tyto hračky byly vyměněny při srpnové misi za hračky přivezené. Aukce byla ukončena v listopadu a byla získána finanční částka 7 200,- Kč.

NF OMDC uspořádal již potřetí předvánoční setkání všech dětí adoptovaných českými rodiči tj. 99 dětí. Na předvánoční setkání zaslali rodiče finanční dar mimo své pravidelné měsíční platby. Vánoční setkání děláme proto, aby děti vůbec zažili vánoce a věděli co to je. Vánoční párty se zúčastnila i naše dobrovolná pracovnice - koordinátorka Hanka Šináglová a to na vlastní náklady.

Vyhodnocení plnění projektu nadačního fondu pro rok 2011 –

Projekt NF byl ve všech bodech splněn.
Pouze bod pokračovat ve finanční a materiální podpoře dětí a lidí HIV pozitivních v nemocnici na okraji Nairobi - tento projekt byl utlumen z důvodů odchodu MUDr Martina Miyawy do nemocnice v jiné oblasti Keni.
Při lednové misi jsme MUDr Martinovi předali velké množství léků od sponzorů a 5 450,- Kč jako dar od české humanitární organizace Protezione.

Nedílnou součástí této zprávy o činnosti je 5 osobních zážitků vyhotovených písemně, které popisují nezávisle činnost NF.
Další nedílnou součástí výroční zprávy je podrobná reportáž z mise leden-únor.

Zpráva o postupu prací na stavbě dětského domova v Doldol.

V lednové misi bylo zajištěno stavební povolení pro náš dětský domov v Doldol a stavba byla zahájena. Pozemek byl oficielně darován keňskými úřady NF OMDC ve městě Doldol.
Byla sepsána dohoda o koupi domu na tomto pozemku. Dohodu sepsal právník OMDC Dr. Kigert a byly vyplaceny peníze bývalým majitelům ve výši 295 tis. Kč. Po návštěvách spousty úřadů, opatřování všech povolení, razítek potřebných k zahájení stavby mohla být zahájena práce. Do Doldol byl z 500 km vzdáleného místa dopraven buldozer, který provedl terenní práce – úprava svahu a nová příjezdová cesta na pozemek v délce 1km. Celkem za 160 000,- Kč. Finančně se podílel i Honza Štěpán a část nákladů i on platil ze svého.
Také jsme zakoupili 7 velbloudic, které v budoucnosti budou dávat dětem mléko. Prozatím se nám o ně stará 1 masaj.
12.5.2011 požádal NF OMDC v ČR o zapojení NF do DMS služeb prostřednictvím Fóra dárců, Štěpánská 61 Praha 1.
Naši žádost o povolení charitativní činnosti v Keni vyřídilo Ministerstvo zahraničí kladně. NF OMDC požádal SKNV Praha 5 o povolení konání veřejných sbírek a využití služby DMS k získání finanční podpory pro stavbu dětského domova ve městě Doldol oblast Laikipia stát Keňa Afrika.
Zahájení veřejné sbírky bylo povoleno od 1.5.2011 do 7.2.2014.
Veřejná sbírka má svá pravidla podle celostátní vyhlášky. Proto jsme museli u čs. spořitelny otevřít ještě jeden účet, na který jsou zasílány finanční dary určené přímo na stavbu a provoz dětského domova.
Služba DMS byla zapojena od října a za 22.11 - byla zaslána na náš účet fin. částka 5 022,- Kč a 23.12.2011 Kč 2 484,- za DMS.
NF OMDC děkuje :

panu Milanovi Crhovi, který daroval	8 300,- Kč
paní Šimkové Evě	1 000,- Kč
pan Tomasz Janos	2 000,- Kč
pani Hana Šináglová	1 000,- Kč
paní Milena Konačná	1 000,- Kč
pan Suchánek Roman+Vlaďka	3 500,- Kč
paní Alena Novotná +Vlaďka+Aja	1 800. Kč
paní Činčurová Darina	4 000,- Kč

paní Ivana Špačková	darovala	1 000,- Kč
paní Renata Walek		6 113,- Kč
s.r.o. Mimofilm		15 000,- Kč
paní Doležalová Jitka		1 000,- Kč
pan Horecky Jiří		1 000,- Kč
paní Lenka Čvančarová		3 000,- Kč
firma Dorada Atlantic ing. Talafous		40 000,- Kč
firma Block dogs		20 000,- Kč
box klub Asfalt KD		6 000,- Kč

nedílnou součástí této zprávy jsou 2 reportáže z mise v lednu 2011 a písemné reportáže lidí, kteří pomáhají NF a zúčastnili se mise v Keni pana Honzy Štěpána, paní Beatrice Trojanová, paní Silvie, paní Hana Šináglová, paní Dagmar Perglová a reportáž o charitativní akce na zámku Loučeň

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Reportáž 1/2

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Reportáže a videa z Keni » Psané reportáže s fotografiemi » Kenya leden 2011 » Reportáž 1/2

Pokusím se vám zprostředkovat, jak vypadá charitativní cesta OMDC z pohledu lidí, kteří v Keni nikdy předtím nebyli. V sestavě Honza, Beatric a Silvie jsme využili nabídky zúčastnit se s Jirkou Perglem, zakladatelem OMDC, pobytu v oblastech, kde nadační fond působí a na vlastní kůži tak poznat, jak to vlastně všechno probíhá. Hned v úvodu musím uvést, že všichni čtyři si veškeré náklady spojené s touto cestou jako je letenka, ubytování, jídlo, pronájem auta, nafta a další útratu platíme výhradně z vlastních peněz. Pokud jste viděli starší videa, tak máte přesně tolik informací, kolik máme my v úvodu cesty. Jen pro úplnost a lepší představu - pokud kdekoliv v textu zmiňuji peníze a částky, uvádím rovnou přepočet na České koruny.

popisek

popisek

popisek

popisek

Napsal Honza Štěpán

Pokusím se vám zprostředkovat, jak vypadá charitativní cesta OMDC z pohledu lidí, kteří v Keni nikdy předtím nebyli. V sestavě Honza, Beatric a Silvie jsme využili nabídky zúčastnit se s Jirkou Perglem, zakladatelem OMDC, pobytu v oblastech, kde nadační fond působí a na vlastní kůži tak poznat, jak to vlastně všechno probíhá. Hned v úvodu musím uvést, že všichni čtyři si veškeré náklady spojené s touto cestou jako je letenka, ubytování, jídlo, pronájem auta, nafta a další útratu platíme výhradně z vlastních peněz. Pokud jste viděli starší videa, tak máte přesně tolik informací, kolik máme my v úvodu cesty. Jen pro úplnost a lepší představu - pokud kdekoliv v textu zmiňuji peníze a částky, uvádím rovnou přepočet na České koruny.

17.1. Odlet je naplánovaný na 17. ledna 2011 11.15 a scházíme se na letišti dvě hodiny před odletem. Dohodli jsme se, že na své osobní věci použijeme výhradě příruční zavazadlo, tak aby se do velkých kufrů vešly především dárky od adoptivních rodičů z Čech, plyšáci, sladkosti, léky a dále spousta předmětů potřebných pro provoz kanceláře, dokumenty apod. S obchodním ředitelem Turkish airlines, se kterými letíme, se podařilo vyřídit výjimku a máme tak povoleno celkem 140kg nákladu v zavazadlech. Bohužel se po zabalení zavazadel do folií dozvídáme na přepážce, že neusmlouvatelný limit EU je pouze 32kg v každém kufru a tak nás ještě na letišti čeká vybalení třech těžších zavazadel, přeskládávání do nově koupené tašky a opětovné foliování. To už zbývá do odletu jen něco lehce přes hodinu, když ten nejzkušenější cestovatel z nás zjistí, že nemá cestovní pas, aby následně zalarmoval půlku Berouna a pár minut na to našel pas u sebe. Let stíháme jen tak tak. O tři hodiny později přesedáme na další let v tureckém Istanbulu a po půlnoci přilétáme do Nairobi, hlavního města Keni.

Díky předvyplněným formulářům si ušetříme několikahodinovou frontu na víza a o pár metrů dál vyzvedáme kufry s dárky. Bohužel nás hned na to čeká velká hádka s celním úředníkem, nepomáhají dokumenty o registraci OMDC, fotografie dětí, ani to, že v kufrech jsou viditelně jen dopisy rodičů, hračky a léky a přes všechny naše logické argumenty jsme nuceni zaplatit 1700Kč smluvní clo. Hned v zápětí nám ale náladu zvednou Patrick a Cyrus, kteří nás vřele přivítají v příletové hale. Po příjezdu do hotelu v centru Nairobi nás ve tři hodiny ráno čeká další překvapení. I přes předchozí rezervaci a potvrzení, pro nás nemají volné pokoje, celý hotel je až do zítřka obsazený, po krátkém dohadování nám tedy slibují, že se můžeme nastěhovat v sedm ráno. Poprvé slyšíme od Jirky s jeho ledovým klidem vyslovit oblíbenou větu: "to je Keňa". Rozhodneme se strávit zbývající čtyři hodiny v nejbližším baru a porušit tak první pravidlo z průvodce po Keni - nevycházet po desáté večerní hodině ven, ostatně jiné cizince na ulici v tu dobu ani nepotkáme. Po návratu do hotelu máme na spánek jen sotva čtyři hodiny, protože druhý den jsou již v jedenáct hodin naplánované první schůzky. Přespáváme v "exkluzivním" pokoji 3x3 metry se sprchou, kde se teplá voda ohřívá elektrickým kabelem. Ten vede do sprchové hlavice hned nad vaší hlavou, teplota vody se nastavuje přepínačem přímo na sprše, toho se ale nesmíte dotknout holou rukou, jinak dostanete ránu, občas to i trochu zajiskří.

18.1. V restauraci hotelu nás dopoledne čeká Hellen - spolupracovnice z Keni a viceprezidentka OMDC. Společně s ní nás přivítá i doktor Martin z nemocnice, léčící pacienty nakažené virem HIV. Po krátkém vyprávění o jeho posledním programu prevence proti nákaze virem HIV a vyslechnutí všech novinek, předáváme velké množství léků od sponzorů a 5450Kč jako dar od české humanitární organizace Protezione. Dále se seznamujeme se spolupracovníky OSN Hassanem a Mohamedem z distriktu Wajir u somálských hranic, kteří se dozvěděli o OMDC a žádají nás o pomoc. Kvůli dlouhotrvajícímu období sucha nemají obyvatelé v jejich rodném kraji co jíst a dívky jsou tam prodávány do manželství. Přijímáme pozvání na průzkumnou misi do této části Keni, ta by se měla uskutečnit začátkem února. Na oběd pak čekáme dvě hodiny od objednání a začínáme poznávat místní mentalitu, nikdo nikam nespěchá a spoustu času v Keni trávíte jenom čekáním (tedy do doby než pochopíte, že ani vy nemáte kam spěchat). Po obědě odcházíme do Standard Chartered Bank, měníme peníze za předem domluvený výhodný kurz z amerických dolarů na keňské šilinky a vkládáme je na účet OMDC. Opět spoustu času pročekáme, tentokrát v zácpách. To je ostatně nejčastější výmluva Keňanů, proč není nikdo nikde včas - "SORRY, TRAFFIC". Přemisťujeme se za Cathreen, právničkou, která nám zařizuje registraci v celonárodním registru charitativních organizací. To je nezbytný krok k tomu, abychom obdrželi celní výjimku a vyhnuli se tak placení cel z dárků a z věcí, potřebných pro provoz nadace, tedy i z vozu, jenž sem časem potřebujeme dopravit, abychom si ho již nemuseli půjčovat. Automobily tu totiž stojí několikanásobně více než v Evropě. Večer ještě stíháme domluvit pronájem dvou vozů na přepravu do Nanyuki a další cestování po slumech, školách a úřadech. A po dvou nocích, kdy jsme toho moc nenaspali, se konečně vyspíme, tedy pokud by nás v jednu ránu neprobudila útočící kolonie komárů a tak naše obličeje ráno zdobí několik monoklů.

19.1. Ráno vstáváme brzy, čeká nás spousta práce. Před odjezdem se vydáváme do obchodu, kde se už přes rok řeší reklamace televizoru, který Jirka ještě před založením nadace daroval místnímu dětskému domovu. Jako by to tušili, dnes mají zavřeno. Společně s Hellen, Patrickem a Cyrusem se tedy vydáváme na cestu do Nanyuki. Jak už jistě víte, jezdí se tu na levé straně a doprava tu je jedna z nejhorších na světě. Většina červených na semaforech ve městě se nedodržuje, přednost má ten, kdo dřív vjede do křižovatky, případně ten kdo má větší a odolnější vůz, alkohol za volantem je tu bohužel povolený. Pokud na vás někdo bliká, neznamená to, že vás pouští, ale přesně naopak. Další věc, která je tu velmi obvyklá, nás čeká hned na první benzince - nafta dnes není. Naštěstí u čtvrté benzinky už ano, nafta i benzin tu mimochodem stojí stejně jako u nás. Cestou se zastavujeme na největším potravinovém trhu v Karatině. Z minulých nákupů máme telefon na obchodníka s nejvýhodnější cenou a tak máme již dopředu připravené pytle s bramborami, moukou, fazolemi, tukem na vaření, obilím ndengu (dohromady s bramborami, moukou a maisha se z toho dělá místní tradiční jídlo), kukuřičnou moukou (která je společně s vodou základem pro další tradiční jídlo UGALI), maisha (z té se dělá těsto vzdáleně podobné tomu pro pizzu), ungi moukou (rozemleté obilí, ze kterého se dělá obdoba ovesné kaše, vhodné pro růst svalů, děti ji jedí ráno než jdou do školy). Platíme přes 100tis. Kč za čtyři a půl tuny jídla, což je zásoba pro naše děti na tři měsíce. Přeskládáváme do jednoho auta všechna zavazadla plus nás čtyři z Čech. Druhý vůz zaplníme až po střechu jídlem, na převoz brambor v jedenácti 180kilových pytlech si domlouváme dopravu u místních. Ani tak se nám to třemi auty nepodaří odvézt, takže se Patrick se Cyrusem musí odpoledne ještě vrátit pro zbytek. Jen kousek před cílem cesty přejíždíme místo, kudy prochází rovník a to je už předzvěstí počasí, které nás čeká zítra. Zatím je jen kolem třiceti stupňů a spousta obláčků. Po příjezdu do Nanyuki se seznamujeme s Jimmym (James Kariuki), asistentem v naší kanceláři a po vyložením pytlů s jídlem se ubytováváme v resortu The Oldhouse Nanyuki.

Z celé oblasti je za dobrého počasí krásný výhled na Mt.Kenya, druhou největší keňskou horu. Vybalujeme a přehledně řadíme dárky a dopisy od adoptivních rodičů. Před večeří nás s Hellen čeká ještě jedna schůzka s ředitelem katastrálního úřadu (tady je to ministerstvo pro pozemkové plánování) ohledně našeho pozemku pro stavbu dětského domova a tahle schůzka se později proměňuje ve velkou přivítací party. Postupně přicházejí místní přátelé OMDC, novináři a zástupci rádia a televize, mezi nimi i Job Weru, který o nás píše v celostátních novinách The Standard, vrací se Patrick a Cyrus, přichází Josephine - naše sociální pracovnice a objevují se další místní spolupracovníci fondu. Jirka předává dárky a upřímná a neskrývaná radost jeho přátel trvá až do noci.

20.1. Po snídani začínáme v kanceláři s rozdělováním jídla do balíčků, tedy spíše velkých pytlů, pro jednotlivé děti. Po rozpočítání se ptám Hellen, jestli půl kila jídla (v suchém stavu) na den, není zbytečně hodně. Odpověď je ale smutně pravdivá - většina dětí má čtyři až pět sourozenců a je jasné, že pěstouni, nebo ti kdo se o děti starají z darovaného jídla vaří pro všechny své děti. S přerozdělováním jídla do pytlů nám pomáhá deset Jimmyho kamarádů, i tak je to ale práce na mnoho hodin. Celý den pálí naplno slunce tak, že i místní si vyprávějí, jaké je dnes nezvyklé horko. V lednu tu obvykle prší, ale za poslední rok pršelo naposledy v září. Rozdělujeme se na dvě skupiny. Beatric a Silvie jdou připravovat školní balíčky, každé dítě od fondu totiž dostává uniformu, botičky, školní batoh, sešity, tužky a další pomůcky. Děti chodí do různých škol a každá škola má jinou uniformu, takže balíčky na konci vytvoří krásně barevnou šachovnici. Mezitím s Jirkou a Hellen navštěvujeme opět ředitele pozemkového úřadu a ten nám přislibuje pomoc. K tomu, aby se už mohl začít stavět dětský domov, je potřeba ještě deset souhlasných podpisů z různých institucí, ale pokud nám bude jeden až dva chybět, tak má pan Josephat Wasua pravomoc to prominout. A náš pozemek má už konečně přidělené číslo - 435. Další malý krůček ke stavbě. Když se vrátíme do kanceláře, čeká tam na nás jeden místní podnikatel se svou ženou. Sdělují nám, že naše organizace má v oblasti velmi dobré jméno a že také chtějí pomoci, přestože mají své vlastní děti. Hellen je kromě finanční a materiální pomoci, žádá o pomoc při sociální integraci. Probíhá to tak, že děti z dobře fungujících rodin se setkávají s dětmi ve slumech a tento kontakt je tak velkou pomocí k začlenění dětí do běžného života. Rodiče nám tedy přislibují přinést oblečení a jídlo a domlouvají se na setkání svých dětí a dětí ze slumů. Později ještě nahlížím do účtů a výdajů. Před odletem jsem si vyslechl pár názorů, že 1250Kč měsíčně, které posílají adoptivní rodiče je poměrně vysoká částka, za kterou se v Africe dá určitě královsky žít. V průměru se z těchto peněz platí každý měsíc 250Kč školné u dětí na soukromých školách, 250Kč daň keňské vládě, 200Kč náklady na dopravu pro dovoz všeho a všech věcí dětem, 300Kč ubytování pro rodiny, které ho nemají, 100Kč uniformy, boty a tašky, 30Kč učebnice, 20Kč léky a pak další menší výdaje a konečně 450Kč na jídlo (tedy v přepočtu 15Kč denně na jídlo, v zemi, kde půl-litrová láhev pitné vody stojí 20Kč, ale jak jste si výše přečetli, umíme si s tím poradit). Všechno jídlo i pití je tu dokonce ještě o něco dražší než v Čechách. To je Keňa. A ještě s jednou keňskou specialitou se dnes setkáváme. Způsob, jak se vypořádat s odpadky. Prostě je vysypete kdekoliv venku na zem, zapálíte a bez dozoru necháte hořet. I proto je místy ve městě ten pekelnej smrad.

21.1. Opět vstáváme velmi brzy a máme na programu návštěvy našich dětí ve školách a školkách a předávání uniforem, botiček, batůžků, sešitů a psacích potřeb. Ještě předtím se zastavujeme v kanceláři, kam nám přivezou počítač pro Jimmyho. Počítač je tak osm let starý a vyšel na 5500Kč bez monitoru, ten jsme si přivezli z Čech. Veškeré zařízení je tu bohužel mnohem dražší než v Čechách, ale s rostoucím počtem na dálku adoptovaných dětí (v tuto chvíli 91) rostou i potřeby na provoz kanceláře, kam občas docházejí děti, jejich rodiče nebo příbuzní, lidé žádající o pomoc, úředníci, novináři a spousta dalších lidí. Keňa používá britský model školství, tedy ve věku 2-3roky navštěvují děti KINDERGARTEN, 3-4roky PRE-UNIT, 4-7let NURSARY, 7-14let PRIMARY SCHOOL, 14-18let HIGH SCHOOL nebo také SECONDARY SCHOOL, od 18let COLLAGE, ti lepší UNIVERSITY, české ekvivalenty si odvodíte z věku dětí. V závorkách uvádím pro adoptivní rodiče většinou jen čísla, pod kterými vedeme děti a pod kterými posíláte platby, abyste věděli, jakou školu v tuto chvíli vaše děťátko navštěvuje. Od Hellen máme stanovené pořadí návštěv ve školách. Jako první máme na programu NANYUKI PRIMARY SCHOOL (003,057,065,069), která je dohromady s

NANYUKI NURSERY SCHOOL (048-malý Dennis), krásná soukromá škola a školka. V každé škole nás přivítá ředitel nebo ředitelka, se kterými krátce pohovoříme a předáváme šeky za školné. Děti si berou uniformy rovnou na sebe a na jejich původním rozpadajícím se oblečení je vidět, že výměna je už opravdu nezbytná. Dále předáváme sešity, tužky, gumy, ořezávátka a další školní potřeby. Ve všech školách se snažíme hodně fotit a natáčet, aby adoptivní rodiče po našem návratu viděli, jakou radost svým dětem udělali. Pokaždé nás čeká nezbytný zápis do návštěvní knihy. Jako další máme v naší cestě POLICE NURSERY SCHOOL (010,030,042), školku pod patronátem policie, se kterou sdílí stejný areál. To už se k nám přidává Josephine. Malé dětičky nás hned po příchodu obklopí a focení samotné Jane, Francise a Jeffa je téměř nemožné, všechny děti jsou hodně překvapené a je to pro ně příjemné zpestření dne. V zápětí nás přijímá na návštěvu přímo policejní prezident JAMES MUOKI KITHUKA a shodujeme se na společném úsilí směřujícím k eliminaci zneužívání malých dětí. Naši organizaci zná velmi dobře a oceňuje naši osvětovou činnost. Děti a jejich rodiče nebo příbuzní totiž kromě jídla a školy potřebují také vědět, jak si poradí s nemocemi, jak se chovat pokud je v rodině někdo nakažený virem HIV, znát svá práva apod. Dostáváme vizitku s přímým telefonním číslem a jsme ujištěni, že v případě potřeby jakékoliv pomoci, můžeme kdykoliv zavolat. Třetí zastávkou je LIKII UMOJA NURSERY SCHOOL (001,004,006) a LIKII UMOJA PRIMARY SCHOOL (014,017), které navštěvují převážně děti ze slumů. Hellen je tu jako doma, skoro stovku dětí si seřadí a společně nám zpívají a tancují. Do středu pozornosti se následně dostane jedna malá asi 4letá holčička s barevnými korálky na copáncích, svým výrazným hlasitým smíchem tu během chvilky nakazí všechny dospělé. Těžko uvěřit tomu, že tohle krásné prtě je HIV positivní, virus má už od narození od své matky, tuhle smutnou realitu tu potkáváme na každém kroku. Opět následuje nezbytná společná fotografie a pak už odjíždíme do LIKII PRIMARY SCHOOL (005, 007, 008, 002, 011, 012, 020, 021, 022, 041, 043, 045, 052, 053, 068, 070, 075, 077, 082), kde máme nejvíc našich dětí. LIKII PRIMARY je státní škola pro děti z přilehlého LIKII slumu. Dětí tu stále přibývá a tak těm nově zapsaným musíme nechat vyrobit a přivézt lavice. Pro předávání uniforem dostáváme k dispozici celou třídu, pan ředitel je velmi příjemný, všem obdarovaným vysvětluje, že si mají věcí vážit. Všichni si z předchozí návštěvy pamatují Jirkovo jméno a znají nazpaměť i jména svých adoptivních rodičů. Poté se do role učitelky staví Hellen a vysvětluje, že dary pocházejí od adoptivních rodičů, jak s nimi děti mají zacházet a že se musí ve škole snažit, aby o své adoptivní rodiče nepřišly. Pak už se z Jirky stává učitel češtiny, dnešní lekce je "AHOJ". Děti to zvládají na jedničku. Po venkovním focení se přesouváme do BUNGOMA SCHOOL (061,074,071), kde máme nově sourozence Josphata a Margaret. Od jejich učitelky se dozvídáme nepříjemnou zprávu, ačkoliv od nás jejich matka dostává velké množství jídla, do školy občas přicházejí vyhladovělí. O víkendu se chystáme k nim domů. Ve dvě hodiny jsme pozvaní na rodičovské sdružení v SHALOMARK ACADEMY (044,046), kam chodí "dcerka" Jirky Pergla Joan a také Caroline Wairimu. Školné je tu trochu vyšší, ale za Joan ho platí Jirka a za Caroline ho platí přímo majitelka školy, protože se jedná o jednu z nejlepších studentek v celé oblasti vůbec a škola si tím zvedá svou prestiž. Tak končí naše dnešní cesta po školách a odvážíme Caroline a Joan domů. Joan bydlí se svým bratrancem Timem Murungi se svými prarodiči. Jejich otcové nejsou známi a matky od nich utekly před mnoha lety, takže o ně pečuje velmi starý dědeček a babička na malé farmě kousek za městem, nikoho jiného pak už nemají. Pro Tima jsme od jeho adoptivních rodičů dostali peníze na nákup kola v místním supermarketu. Stejně štědrý byl i Jirka ke své Joan, takže radost při předávání doma byla nepředstavitelná. Když jsme se Tima ptali jaký další dárek by si přál, až se vrátíme za půl roku na další návštěvu, trochu nám vyrazil dech. Chtěl by navštívit svou adoptivní rodinu, to bohužel možné není a jeho další náhradní přání, aby oni navštívili jeho, adoptivním rodičům přetlumočíme. Od Tima a Joan se nám příliš nechce, ale v hotelu už na nás čeká náš advokát dr. Kiget. Řešíme další postup ohledně celonárodní registrace OMDC v Keni a další čas věnujeme psaní reportáže a třídění fotografií. Mimochodem dnes se na čelním skle našeho auta objevila první prasklina.

22.1. Celý víkend máme vyhrazený pro návštěvy dětí ve slumu Likii. Slum je chudinská čtvrť z improvizovaných chatrčí, kam mají muzungové (běloši) za normálních okolností vstup zakázaný. Přestože pro OMDC platí výjimka, i tak musíme mít doprovod místních včetně Jecynty, spolupracovnice, která v Likii bydlí a zná všechny adresy našich dětí. Jednotlivé domky jsou většinou postavené z kombinace dřeva, větví, kartonů, odpadků a hlíny a hodně vzdáleně to tu připomíná velkou vesnici. Uličky, po kterých jezdíme jsou vlastně jen udusanou hlínou a do některých se kvůli dírám nebo velkému stoupání nedá zajet ani našim džípem. I tady jsou lepší a horší adresy. Ty nejlepší domky mají betonovou podlahu, zavedenou elektřinu, mají dvě oddělené místnosti na celkové ploše až 20metrů čtverečních a vodovod a latrína jsou společné pouze pro deset až dvacet domů. Ty průměrné mají jednu místnost o velikosti asi 4x3metry, podlaha je z udusané hlíny, bez elektřiny, trochu do nich profukuje, záchod tu široko daleko není a pro vodu se chodí do řeky. A v těch horších domech vydržíte stěží pár vteřin než se pozvracíte z kombinace neskutečného smradu, lítosti, soucitu a beznaděje poté, co vidíte, že i malé děti tu v noci spí a mrznou na zemi nebo v hromadě starých špinavých hadrů. Jednotlivé případy a děti, které jsme navštívili, zde popisovat nebudu, videa z předávání dopisů, dárků a jídla najdete jinde na našich stránkách, takže zmíním pouze to, co nás opravdu zaujalo. Většina našich děti nás vítá v "Christmas dress", oblečení, které jsme jim koupili v rámci vánočního večírku, tedy v tom nejhezčím a nejčistším, co doma mají. Reakce dětí na naši návštěvu jsou různé, některé se bojí, stydí, schovávají, jiné předvádějí, radují, objímají nás a tancují. Pravda je, že ruku vám tu podávají i úplně cizí lidé a pokud už se podíváte někomu do očí, musíte ho i pozdravit. V každé rodině natáčíme krátký klip pro adoptivní rodiče, fotíme a při předávání dárků a jídla překládáme dopisy od rodičů. Příběhy dětí jsou rozdílné a přesto dosti podobné. Téměř žádné nezná svého otce, matky jsou HIV positivní nebo nemocné. Některé děti ztratili už oba rodiče a stará se o ně babička nebo jiní příbuzní, někdy dokonce i cizí lidé. Spousta dětí ve slumech je nemocná, nejčastěji jsou to dýchací problémy a záněty očí, způsobené nadměrnou prašností. Při přejezdech pobíhají kolem aut desítky dětí a pokřikují "džordž, svít" a doufají alespoň v jeden bonbon nebo lízátko. Dalším oblíbeným pokřikem je "havárjůhavárjů", tedy anglické "jak se máš?". Vzhledem k možné nákaze nejen HIV virem musíme dodržovat přísná hygienická pravidla, po každé zastávce dezinfikujeme ruce Dettolem, sebemenší škrábnutí musíme mít přelepené náplastí. Jednou z navštívených je i malá Jane, usměvavá holčička, která nám po předání dárků přinese ukázat živé koťátko. Velkou zajímavostí jsou pro nás zdejší ukázky lidské tvořivosti. Zdejší činka na posilování vypadá tak, že na oba konce silné větve nasadíte staré kýble nebo velké plastové lahve naplněné hlínou. Z plastových lahví jsou také vyrobená autíčka pro děti, místo kol mají plastová víčka nebo kameny. Fotbalový míč se dá vyrobit tak, že ze starých igelitů uválíte kouli a ovážete ji provázky. Podobná malá překvapení tu jsou na každém kroku. S blížícím se večerem roste počet opilých a zfetovaných lidí a dětí v uličkách slumu a tak musíme kvůli bezpečnosti místo opustit ještě před západem slunce. A to ještě musíme na autě opravit zadní ochranný rám, který jsme dnes při přejíždění mezi jednotlivými místy poškodili.

23.1. Další den se děvčata vydávají s Hellen a Josephine do kostela Mt.Kenya Monastry. A po bohoslužbě proložené gospelskými zpěvy je bratr Mutheu provází po zahradě, jíž se tu říká African bible on the ground - africká bible na zemi. Ta má sedm zastávek, reprezentujících jednotlivé etapy lidského života. Pro Evropany je to velmi neobvyklé a nutí Vás to k zamyšlení. Při pohledu na dva různé sousedící stromy, z nichž jeden je krásně zastřižený a zarovnaný a druhý vypadá rozcuchaně, nikdo dlouho neváhá s odpovědí, který z nich je hezčí, pak ale přijdete blíže, zadíváte se na větve a koruny těchto dvou stromů a pochopíte, že při pohledu zevnitř je to přesně naopak. Během čekání na dámy se nám podaří odstranit problém na autě s nefunkčním pohonem všech kol a společně se tak můžeme vydat do kopce směrem k Mt. Kenya. S rostoucí výškou se ochlazuje a v půli cesty podjíždíme elektrické dráty, které zabraňují slonům ve vstupu do Nanyuki. Zastavujeme u Caroline, která bydlí ve větším domku bez elektřiny a vody se svojí prababičkou. Během předávání dárků v obytné místnosti zahlédnu Silvii jak vchází do pokoje, kde děti obvykle spí. Po chvíli odchází se slzami v očích z našeho dohledu. Je to jeden ze způsobů, jak se chvilkově vyrovnat s tím, co tu všude vidíte. Ostatním pomáhá zhluboka dýchat, vykouřit cigaretu nebo zatnout pěsti, ale vždy tak aby to nikdo z dětí neviděl. Nikdo tu nestojí o váš soucit, ale o vaši pomoc, podanou ruku, úsměv a podporu. O kousek dál navštěvujeme Sarafinu a Suzie (Nampakai) v Tumaini childrens home, dětském domově založeném Italy. Obě dívenky jsou HIV positivní a jejich příběhy jsou jedny z nejsmutnějších. Sarafina nemá rodiče a před několika měsíci ji vzala její 80letá věčně opilá babička ze školy, kde jsme za ni platili školné a utekla s ní do Nakuru. Poté, co se nám ji podařilo najít, se za ni pokoušela získat peníze a tak musel zakročit soud a dívenku odebrat. Suzie je jedna ze zneužívaných masajských holčiček, které společně skončily v dětském domově v Meru. Z toho ji ale vyloučili, protože je nakažená virem HIV. Na tomto místě pochopíte, jak důležitá je víra a proč je v Africe tak rozšířená. Co jiného Vám zbývá, když už v sedmi nebo devíti letech nemáte žádné příbuzné a navíc jste nakažení nevyléčitelnou nemocí. Těžko se nám odsud odchází. Ve městě ale musíme ještě navštívit Denise. Jeho maminka hlídá celý dům, patřící místnímu podnikateli a díky tomu mají bezplatně k dispozici jednu malou místnost, kde mohou přespávat. Tenhle systém bydlení výměnou za security je tu docela rozšířený. Dále navštěvujeme Idyho, ten bydlí s matkou a sourozenci rovněž bezplatně v domku na farmě u starší Angličanky výměnou za občasnou výpomoc. Mají sice kde bydlet, ale nemají co jíst, proto tu pomáháme. Odpoledne jedeme do Kwambuzi, jednoho z nejchudších slumů v okolí. Většina dětí tu chodí bez bot a v domě, kde přebývá námi sponzorovaný Joshpat a Margaret, je neuvěřitelný zápach. Šest dětí spí na jediné staré matraci. Vodu tu používají jenom na vaření. Rozhodneme se, že právě v tomto slumu rozdáme přebytečné plyšáky a všechny bonbóny a lízátka, co máme v tu chvíli u sebe. A tak se s námi po chvíli loučí dvacítka rozesmátých dětí s novými hračkami. Opět už zapadá slunce a my se vracíme do hotelu. Na večeři se přesouváme do restaurace Sarafina, kde je pro Jirku přichystané překvapení k oslavě jeho dnešních narozenin.

24.1. Pondělí máme vyhrazené pro cestu do Doldol, městečka kde máme ve dvou školách celkem devět dětí. Jako doprovod máme novináře Joba a Paula. Cesta tentokrát opravdu stojí zato, průměrná rychlost kolem dvaceti kilometrů k hodině, prašná cesta s dírami místy až metr hlubokými. Vzpomínám si na starší videa na stránkách OMDC, kde se ve většině záběrů z auta posádka přidržuje madel. Už chápu. Samotný bezpečnostní pás tady opravdu nestačí. Míjíme vyschlá koryta řek a dostáváme se do pusté krajiny, kde nepršelo již deset měsíců. V první ze škol Doldol boarding school (013, 019, 023, 058, 060, 062, 064) už na Beátku čeká její adoptivní dcerka Nai a dojemnému setkání přihlíží celkem tři kamery a několik fotoaparátů. Předáváme uniformy, dárky i dopisy od rodičů a medailonek s Nai si do kamery uvádí sama Beatric. Dozvídáme se, že jedna z dívek Soina není dnes ve škole, protože je

nemocná. Bohužel nebyla ve škole ani při poslední srpnové návštěvě a tak trváme na tom, že ji chceme dnes vidět. Ředitel školy nám vychází vstříc a na cestu za Soinou domů se vydáváme s její sestřenicí a jedním místním vesničanem. Větší část cesty je dostupná autem a malý kousek prý musíme dojít pěšky. Po půl hodině cesty se dostáváme k obrovskému příkopu, za kterým dle místních nikdy předtím auto nebylo. Ptáme se našeho doprovodu, jak daleko budeme muset jít pěšky. Po odpovědi, že "jen" 10km, s chlapskou ješitností sedáme do auta a rozhodneme se, že to s naším džípem dáme. Samozřejmě, že hned uvízneme zaklesnutí mezi dvěma příkopy a nezbývá nám, než si poradit sami, široko daleko není nikdo. Z okolí snášíme velké kameny a vyplňujeme jimi příkop. Po 30minutách se nám podaří auto vysvobodit a jedeme dál. Po několika kilometrech se cesta zužuje a velbloud, který už chvíli běží pomalu před námi, nemá kam uhnout. Rychlostí chůze tak vystoupáme až na horizont, kde se nám otevírá neuvěřitelný pohled na celou oblast Mt.Kenya Region, masajové tuto oblast nazývají Cieku nebo anglicky The Valley - údolí. Cesta se ještě více zužuje a hned vedle ní je 500metrová propast, navíc cestu před námi zahrazuje velký strom, takže dál už se opravdu jet nedá. Zůstáváme u auta a naši dva průvodci jdou zbytek cesty pěšky, měli by se vrátit někdy za hodinu společně se Soinou a s muži z vesnice, kteří odnesou jídlo. Po dvou hodinách čekání dívky opravdu přicházejí. Ale místo mužů s nimi jdou dvě masajky v typických krojích. Masajští muži tu nepracují, od toho tu mají svých dvacet a více manželek. To je Keňa. Soina přichází celá zpocená a s dolíčky na obličeji. Rozhodneme se, že ji vezmeme do nemocnice. Na zpáteční cestě nás doprovázejí už dva velbloudi. Soina se v autě pozvrací a v Doldol zjišťujeme, že má kromě planých neštovic i malárii. Masajové to léčí kořínky, ale už po prvním prášku je vidět, že léčba s prášky je rychlejší a účinnější a za nedlouho vidíme na Soinině tváři i první úsměv. Jako další navštěvujeme pana Kapara, předsedu National Enviromental Management Authority, dříve to byl třetí nejdůležitější muž Keni (National speaker of the National Assembly) a dodnes je v celé oblasti nejvýznamnější autoritou. Po krátkém jednání ohledně stavby dětského domova, se setkáváme se dvěma sponzorovanými dětmi ve škole paní Kaparo - Lentile Hills academy (085,086) a i jim předáváme uniformy a dárky. Poté nám pan Kaparo představuje 15dětí, pocházejících z rodin vesnice Kanapiu, kde se před dvěma roky odehrál děsivý masakr, při němž po nájezdu lupičů zemřely nebo byly zraněny desítky obyvatel. Pan Kaparo ubytoval rodiny zasažené tímto masakrem na své farmě, dospělým dal práci a zatím financuje ze svých peněz i živobytí dětí. Nás tedy požádal, zda-li bychom pro tyto děti nedokázali najít sponzory /adoptivní rodiče. Díky tomu, že budou všechny na jednom místě, tak by to pro nás i v budoucnu mělo být časově zvládnutelné a proto slibujeme, že uděláme maximum. Po této škole zkontrolujeme pozemek se základním kamenem, kde bude v budoucnu stát náš dětský domov. Na cestě domů ještě navštěvujeme další rodiny a předáváme jim pytle s jídlem. Zpáteční jízda je opět srovnatelná s tankodromem a tak se už všichni těšíme do postele.

25.1. Dnes odjíždíme do Laikipia central district, kde máme další asi desítku dětí. Slunce pálí na maximum a jede se po obvyklé, děravé prašné cestě, navíc místy s poměrně velkým náklonem. Občas u cesty postávají místní obyvatelé a po našem průjezdu mizí v oblaku prachu. Rychle se pro ně ujímá Jirkovo označení "filtráci". V poledne máme schůzku s District Comissioner (obdoba českého hejtmana) panem Kilonzo, naší žádosti o darování pozemku na pěstování plodin v tuto chvíli nemůže

vyhovět, ale doporučuje nám spojit se s některou z místních škol, která by nám část svého pozemku mohla dát do užívání. Dále nás seznamuje s panem Muchiri, ředitelem sekce, co má na starosti péči o děti v tomto districtu. Společně s ním odjíždíme navštívit některé rodiče kvůli předání jídla a následně školu Olpateta nursery school (090) a školu Kiahuko primary school (083, 084, 080, 078, 071, 072, 031), kde předáváme dětem dárky a uniformy. A to je velká chvíle pro Silvii, která se tu poprvé osobně setkává se svou na dálku adoptovanou Dianou. Holky si krátce po přivítání povídají jako by se znaly už spoustu let, během chvíle nám zmizí obě z dohledu a není velkým překvapením, že nejsou k nalezení další dvě hodiny, během nichž předáváme uniformy a fotíme ostatní. Nakonec Dianu a další čtyři děti odvážíme po škole do dětského domova Light for orphans center, kde přespávají. Přesvědčit Silvii k rozloučení a odjezdu byl skoro nadlidský úkol, ale čas je neúprosný. Musíme ještě odvézt malou Elishibu domů. Tam nás čeká dosud největší šok, třicetiletá matka spí se třemi dětmi v chýši poskládané z pár větví. Uvnitř, kam silně profukuje vítr, na ploše dvou čtverečních metrů, spí všichni na zemi pouze na hadrech. Elektřinu ani vodu tu široko daleko nemá nikdo. Jen o pár metrů dál na stejném pozemku přitom stojí mnohem větší a bytelnější dům, který patří prarodičům. Ptám se Hellen a pana Muchiri, proč nemohou děti spát s prarodiči. Odpověď je opět šokující. Podle místních zvyklostí, se totiž žena po porodu musí odstěhovat od svých rodičů a postarat se o svou novou rodinu sama. Tahle to teda moc nezvládá. A tak nás v nejbližší době nejspíš čeká stavba malé chatky a nákup matrací a lůžkovin. Večer se už kromě píchnutého kola a další praskliny na čelním skle auta nic zajímavého nestane.

26.1. Hellen nás na jeden den opustila. Stěhuje se z Nairobi, aby se mohla naplno věnovat práci v nadaci, takže musela ještě včera odjet a dnes večer by se měla vrátit. A tak se už jen za doprovodu Josephine vydáváme do St.Claires girls school and St.Francis boys school - dětského domova v Meru, kde bydlí a chodí do školy více než 700 dětí. Při tomto počtu zde mohou být pouze děti, které nejsou nakažené virem HIV. My tam máme našich patnáct holčiček, většinu z nich znáte z příběhu o zachráněných masajkách. Jedeme více než hodinu, ale po luxusní (=neděravé) asfaltové silnici. V dětském domově čekáme, než svolají všech patnáct dívek a otec Francis, původem z Tanzánie, nás provází po domově, jehož součástí je i prasečí farma a pole s amaranthem, nejvýživnější místní rostlinou. Poté už pustí dívky k nám a ty se hned vrhnou na "džordže" a Josephine, která je tehdy pomohla zachránit. Objetí jsou velmi vřelá a tečou slzy. Přemísťujeme se na zahradu pod největší strom a než se dostaneme ke slovu, dívky si začnou stěžovat, plakat a přemlouvat, že už chtějí do nového domova v Doldol. Ten je bohužel zatím jen na papíře a tak postupně vyzvídáme, co se jim tu nelíbí. Slova se hned ujímá Jackline, malá mluvčí celé skupiny. Platí tu velmi přísná pravidla, dívky i chlapci bydlí odděleně, všichni mají jednotné uniformy, jsou na krátko ostříhaní a kosmetika včetně pleťových krémů je tu zakázaná, stejně jako nošení náramků, náhrdelníků a řetízků. Většině se stýská po rodině a po sourozencích, ty nejmenší samozřejmě nechápou, že právě jejich rodina je prodala do manželství. Postupně předáváme všem dívkám dárky a dopisy od adoptivních rodičů, fotíme se a natáčíme, rozdáváme sladkosti a dívky si s námi začínají hrát. Půjčujeme jim vše, co máme po ruce od slunečních brýlí přes fotoaparáty a kameru až po mobilní telefon. Holky se s technikou během chvilky naučí samy zacházet a tak se při následném focení a natáčení na moment naše role obrací. Několik dívek začne obdivovat Silviiny dlouhé vlasy, chvíli je hladí a pak jí upletou copánky. Rozdáme všechny sladkosti, vodu i jídlo, které máme pro sebe na celý den. Nedá se odolat. Většina našich holčiček se během pobytu v dětském domově velmi rychle zdokonalila v angličtině a už by se prý chtěly učit další jazyk, některé z nich zmiňují němčinu a češtinu. Na závěr s sebou do města bereme dvanáctiletou Lampakai,

aby mohla navštívit v jiném domově svou 9měsíční dceru, která se jí narodila po znásilnění. Neviděla ji už několik měsíců a ve škole se kvůli tomu nemůže soustředit. Bereme s sebou také Rosemary a Naipari, pro které jejich adoptivní rodiče poslali peníze, abychom jim něco koupili. A samozřejmě malou mluvčí Jackline. Ta jede v našem autě a po cestě nám s Josephine zpívají masajské písničky. Po nákupu se ve škole ještě setkáváme se sestrou Cristou, starší Kanaďankou, jejíž předci pocházejí z Příbrami a pamatuje si dokonce i pár českých slov. Při odjezdu musíme holčičkám slíbit, že do dvou let budou již v našem dětském domově. A doufáme, že se najde dostatek dobrých lidí, kteří nám se stavbou finančně pomůžou.

27.1. Hellen se nám nečekaně stále neozývá a tak bez ní postupně navštěvujeme školy Nanyuki Peakview academy (049), Nturukuma primary school (055,056,063), Nkando primary school (073), Nturukuma Bidii school (081), Ndemu primary school (054), vojenskou Garrison primary school (016,024) a Melbon primary school (051,059). Všude předáváme dětem uniformy, boty, školní potřeby, sešity, tužky, gumy, ořezávátka a batohy. V každé škole krátce promlouváme s řediteli, zjišťujeme informace o našich studentech nebo žácích a nechybí nezbytné focení. Ředitelna je tu většinou malá skromná místnůstka s podlahou z udusané hlíny, na stěně vždy visí obraz keňského prezidenta. V průběhu dne se stále více zvedá vítr a protože jsou tyto školy trochu vzdálenější od centra Nanyuki v místech, kde je nic před větrem nechrání, máme písek a prach snad úplně všude. Pozdě odpoledne už padáme únavou a naštěstí dostáváme zprávu od Hellen. Přestože se jí stěhování trochu zkomplikovalo, vše je již v pořádku a zítra budeme opět pokračovat společně.

28.1. Ráno posloucháme Citizen radio. Jedna z hlavních zpráv je o tom, jak OMDC pomáhá v oblasti Laikipia north. Je to sice ve svahilštině, ale "Džiry Pergl a Czech republic" rozumíme i my. Dnes navštěvujeme zbývající školy Thingithu primary school (018), Burguret view academy (032) - jediná škola, kde mají v ředitelně počítač, bohužel jen jako dekoraci, žádné kabely do něj nevedou. Dále Male primary school (050) a Kabanga primary school (047,088). Opět je velmi prašno. Jedeme dvěma vozy a abychom vůbec viděli na cestu, udržujeme až několikaminutový rozestup. V kombinaci s pekelným vedrem přichází únava už po pár hodinách. A po poslední předané uniformě se vracíme na hotel, kde připravujeme plány pro další dny.

29.1. Tento den odjíždíme do districtu Laikipia central, kde navštěvujeme několik sponzorovaných dětí. Po cestě musíme ještě zastavit kvůli defektu na jednom z našich aut. Problém s tlumičem dočasně vyřeší provázek a můžeme tak následně opět zamířit do Likii slumu. V jedné velké rodině tu pomáháme hned pěti dětem a ty nám na oplátku připraví krásné vystoupení s básničkami a písničkami. Při příchodu k autu si všimneme ostrého trnu z keře, zapíchnutého hluboko do pneumatiky, snad s tím vydržíme do večera. Jak projíždíme slumem, tak se na nás opět nabaluje hlouček desítek dětí, očekávajících sladkosti. Nápis One more day for children na dveřích aut znamená pro místní naději a šanci na lepší život. O dětech, co od nás dostávají jídlo, dárky a možnost chodit do školy, tady totiž vědí všichni. Odpoledne se vracíme společně s panem Muchiri, úředníkem districtu Laikipia central na návštěvu do dětského domova Light for Orphans, kde máme pět našich dětí. Dětský domov právě prochází připomínkovým řízením v rámci jeho registrace u místní vlády, ale v tuto chvíli jsou zde hodně bídné podmínky. Děti tu občas nemají co jíst, ty menší spí v postelích po dvou, po některých postelích lezou mravenci. A to je i na keňské poměry příliš, takže další kontroly z úřadů budou následovat. Na pozdní odpoledne jsme připravili velké překvapení pro všechny děti z nejchudšího slumu Kwambuzi. Přivážíme a rozdáváme stovky porcí ovesné kaše Porridge a ani v osmi lidech jí nestíháme do misek doplňovat. Alespoň jeden den půjdou děti spát s plným žaludkem. Večer nás na hotelu ještě čeká náš architekt, ukazuje nám podrobné plány budoucího dětského centra v Doldol a chvíli po něm přichází náš přítel Josephat, šéf pozemkového úřadu a před námi všechny plány podepisuje. Zbývají už jen tři další podpisy a můžeme začít stavět. Večer na hotelu slyším Josephine hodně hlasitě telefonovat. Mluví s maminkou dvanáctileté masajské dívky, která je v šestém! měsíci těhotenství a její matka se chystá ještě nenarozené dítě usmrtit. Vysvětlování a přemlouvání pro tuto chvíli zabírá, ale osobní návštěva další den bude nezbytná.

Pokračování ve druhé části reportáže

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ
    - Výroční zprávy
      - Výroční zpráva za rok 2010
      - Výroční zpráva za rok 2009
  - Čísla účtů
    - ÚČET pro posílání na adoptované děti a jiná pomoc
    - ÚČET pro posílání na nový dětský domov
  - JAK POMOCI DĚTEM V AFRICKÉ KENI

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Reportáž 2/2

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Reportáže a videa z Keni » Psané reportáže s fotografiemi » Kenya leden 2011 » Reportáž 2/2

Pokračování reportáže leden - únor 2011. V tuto dobu jsme se přesunuli do 2 poloviny naší mise. Zařizovali jsme potřebné dokumenty pro stavební povolení a jiná potvrzení ohledně nového dětského domova v Doldol. Také proběhla mise do na sever Kenis UN k somálským hranicím a do největšího utečeneckého tábora na světě Dadaab. Ke konci začínáme stavět dětský domov.

popisek

popisek

popisek

popisek

30.1. V neděli nám zbývá navštívit posledních devět dětí v oblasti Nturukuma. S orientací v této části nám pomáhá dědeček Joan. Máme štěstí a také díky tomu, že jsme ráno vyjeli velmi brzy, stíháme všechny děti ještě předtím, než odejdou do kostela. Kolem poledne se rozdělujeme, Cyrus s klukama jedou vyzvednout Elishibu, Johna a Wiliamsona. A my se vracíme na hotel se opláchnout a děvčata definitivně dobalit, protože nás dnes opouštějí směrem na Thomson waterfalls a národní park Nakuru. Po hodině čekání nám volá Patrick, jen několik kilometrů před městem se jim na autě pokazilo zapalování. A následný sled událostí vede k tomu, že si holky můžou opět všechno vybalit a jejich odjezd se musí posunout na další den ráno. Nestihnou sice vodopády v Nyahururu, ale poté co nám Patrick se Cyrusem přivezou autem kluky a čtyřletou Elishibu, je čeká jedna milá povinnost. Do obchodu nás s takhle špinavými dětmi nepustí, děvčata si tedy berou Elishibu do koupelny. Nejenže se dnes poprvé svezla autem, ale poprvé zažívá i teplou sprchu. Černá louže pod ní ve sprše dává jasně znát, že to už bylo potřeba a hlasitý dětský smích nás ujišťuje, že to pro ní není nic nepříjemného. V místnímu supermarketu všechny děti oblékneme a pro Elishibu kupujeme navíc deku. Pro Johna, který měl nejštědřejší adoptivní rodiče, kupujeme kolo. To bude zase celá vesnice na nohou. V mezičase se podařilo opravit druhé auto, takže se děti mohou zase vrátit bezpečně domů. Večer se dozvídáme, že maminka Elishiby svou "novou" malou holčičku málem ani nepoznala. Na hotelu se podruhé dlouze loučíme s Beatric a Silvií a pouštíme se do velké diskuze s Hellen o tom, jak vlastně děti vnímají tyhle situace, kdy je na chvilku vytrhnete z jejich běžného života v pustině a během několika málo hodin zažívají spoustu krásných šoků a zážitků, které doma nikdy nezažily. Ta hlavní otázka samozřejmě zní, co se vlastně odehrává v jejich hlavách poté, co se vrátí zpátky do svých domovů. Není to pro jejich rodiny ještě horší, než kdyby zůstaly doma a nikdy nás nepoznaly? Jsou vůbec vděčné za pomoc? Odpověď nám dává Hellen. Díky sponzorům mohou děti prožívat okamžiky, které jsou v jejich komunitě téměř nemyslitelné. Pro většinu chudých tu bílá pleť znamená bohatství a důležité postavení ve společnosti. A už jen to, že jim podáte ruku, je jedním z největších zážitků v jejich životech, něco co bylo doposud zapovězeno. Něco co jim dodává pocit, že jsou také lidské bytosti, že jsou někým. A svézt se autem, společně nakupovat nebo oslavovat vánoce? To je za hranicí jejich představivosti, nesplnitelný sen. Je to i způsob motivace. Pokud mohou děti srovnávat a vidět, že je i lepší svět a možnosti tam někde, snaží se tomuto světu přiblížit a udělat maximum, aby změnily svoji životní situaci, například poctivým studiem. Postupně se také vracíme k tématům, jež se v minulosti diskutovala na internetových stránkách. Asi pro Vás nebude žádným překvapením, že diskuzi na facebookových stránkách OMDC díky internetovému překladači sledují i místní tady v Keni a někteří si možná vzpomenete na jeden z negativních příspěvků, jenž si vysloužil lavinu odsuzujících reakcí. Každý má právo vyslovit svůj názor, ale musel jsem se hodně zastydět, když se mě tu jeden z prvních dnů po našem příletu ptali, proč se někdo z České republiky vyjadřuje v tom duchu, že nemá smysl pomáhat dětem z cizí země a že by se každý měl starat a postarat jen sám o sebe. Vážený pane! Děti, kterým OMDC pomáhá, tuhle možnost nemají. Neměly to štěstí narodit se na tom správném místě, v ten správný čas, do té správné rodiny. Tyhle děti si svůj osud nevybraly, nemohou za to, že jsou nakažené virem HIV, za to že už nemají rodiče, za to že byly znásilňovány nebo prodány do manželství, za to že nemají co jíst, kde spát. Jen na vteřinu si představte, že i Vy jste teď mohli být na jejich místě. Tyhle děti Vás neprosí o pomoc. Ale ty, kterým prostřednictvím OMDC pomáháte, získávají pocit, že ještě není vše ztraceno. Mají možnost žít svůj život v bezpečí, v naději a v lásce, mají díky Vám splněná přání a uskutečněné sny a většina z nich může být díky Vám opravdu šťastná. To, co vidíte v jejich očích, se nedá slovy popsat.

31.1. Poté, co nás brzy ráno holky opustily a odcestovaly zpět do Prahy se zastávkou přes safari v Nakuru, se chystáme navštívit policejního šéfa Jamese a pak celý zbytek dne strávíme v kanceláři. Musíme dohnat všechno úřadování, které jsme předchozí dny odkládali. V průběhu dne přichází pro místní obyvatele dlouho očekávaná chvíle. Prší. Jak málo a přitom velmi hodně stačí k tomu, aby se životy lidí v této oblasti obrátily zase k lepšímu. Kdo to nezažil, nepochopí. Na ulicích se konečně objevují louže, stejně jako naposledy před mnoha měsíci.

1.2. V dnešních celostátních novinách The Standard je článek o humanitárních pomocích v Keni a jeden z odstavců vypráví o OMDC a našem působení v Doldol. Opět máme celý den vyhrazený pro práci v kanceláři. Kromě formulářů, zpracovávání textů a fotografií, řešíme i několik návštěv. Kromě asistenta DC z Doldol se v kanceláři objevují i žadatelé o pomoc, zájemci o pěstounskou péči a také náš nový doktor George Mochama z nemocnice, se kterou máme smlouvu. Máme totiž v úmyslu otestovat všechny naše děti, co ještě nebyly testované na HIV a znovu otestovat děti, jejichž předchozí test byl pozitivní. Doktor nám vysvětluje, že v současnosti se nejčastěji používá krevní test z prstu, existuje několik druhů v zásadě fungujících na stejném principu. Dvě kapky krve nakapete na testovací proužek nebo jinou testovací pomůcku, na ně přidáte dvě kapky reakční látky a pak čekáte. Na proužku nebo obdobné testovací pomůcce se po chvíli musí díky reakci objevit nejméně jedna čárka (u těch českých tečka), pokud se objeví dvě čárky (tečky), znamená to, že test je pozitivní. Spolehlivost těchto testů přesahuje 99procent. Pokud vyjde test pozitivní, musí se pacient podrobit dalším dvěma testům od jiných výrobců. Pokud jsou všechny tři pozitivní, následuje rozbor krve, z jehož výsledků je teprve oficiálně odvozena HIV positivita pacienta. Samozřejmě existují i jiné testy, ty se zde ovšem moc nepoužívají (například test ze slin). Virus HIV se šíří především krví nebo z matky na plod. Současná medicína ovšem dokáže redukovat riziko přenosu viru z matky na dítě při porodu až k 5-10procentům. Další zajímavá věc, se kterou jsme se setkali dokonce i u našich dětí, má souvislost se způsobem testování. HIV testy nezjišťují přítomnost samotného HIV viru v krvi, ale zjišťují přítomnost protilátek HIV viru v těle. Když se pozitivní matce narodí dítě, má v krvi rovněž přítomny protilátky HIV viru a v prvních šesti týdnech je tedy test většinou pozitivní. Po určité době mohou však tyto protilátky z těla vymizet a od 18ti měsíců věku dítěte lze už spolehlivě diagnostikovat, zda je dítě opravdu nakažené. Ze sedmi dětí, které dnes jedeme do nemocnice nechat testovat, se to týká hned pěti. Při narození byly HIV pozitivní, následně jsme sami provedli několik testů a ty vyšly negativně. Pro jistotu tedy chceme nechat tyto děti ještě otestovat rozborem jejich krve v certifikované laboratoři, abychom si mohli být stoprocentně jistí. U našich dvou holčiček Sarafiny a Susie budeme doufat v zázrak (dosud všechny testy positivní). Všechny děti zvládají odběr krve statečně a bez slz. V nemocnici se náhodně setkáváme s našimi italskými kolegyněmi z dětského domova Tumaini. Ty si k sobě rovnou berou svoji Susie, jednu z našich testovaných. Malou Sarafinku, díky jejím adoptivním rodičům, čeká po této návštěvě ještě nákup v místním marketu, takže ji oblékáme od čepice až po botičky. Po zbytek dne opět pokračujeme v důležité práci v kanceláři.

2.2. Ve středu jedeme do Doldol a s sebou do auta bereme Josephata, šéfa pozemkového úřadu. V kanceláři zástupce DC čekáme, než se ve vedlejší místnosti ukončí jednání. Jednoho z členů ochranky našli včera v noci mrtvého v 80km vzdáleném místě a teď tu dávají dohromady bezpečnostní opatření a hlášení. Po půl hodině čekání se nakonec setkáváme s Laikipia north district commissioner panem Ongoma a během této schůzky navštěvujeme místní obyvatele, kteří mají na našem pozemku postavená svá stavení a rovněž se setkáváme se sousedy z okolních pozemků. Dostáváme se k jednoznačnému závěru, že v celé oblasti není nikdo, kdo by měl proti stavbě dětského domova na našem pozemku námitky a naopak se všichni netrpělivě vyptávají, kdy už začneme stavět. Pravda, bez stavebního povolení se do toho moc neženeme a o chvíli později tak dostáváme od nejvyššího představitele oblasti Laikipia North jeden z nejdůležitějších dokumentů "Letter of no objection". Od tohoto okamžiku patří pozemek definitivně pouze a jenom OMDC pro účely stavby "rescue center". Teď už jen poslední dva podpisy na stavebním povolení. Protože je pan Ongoma příznivcem naší organizace, bere nás jako vzácnou návštěvu do nedalekého národního parku, který není běžně přístupný veřejnosti. Fotíme a natáčíme jediného žijícího medvěda v Africe, tančícího slona, gepardy, žirafy, zebry, velbloudy, nosorožce, hrochy, opice, papoušky a spousty další zvěře a na obrovskému slonovi se samozřejmě svezeme a nakrmíme ho.

3.2. Další den vyhrazený pro úřadování. Platíme na pozemkovém úřadu poplatek 6000Kč za vydání stavebního povolení. A protože další schůzky dnes odpadnou, vyzvedáme si postupně dalších pět dětí a jedeme s nimi nakoupit botičky a oblečení za peníze, jež nám pro ně dali jejich adoptivní rodiče.

4.2. Ráno začínáme svážet děti ze škol do naší kanceláře, kde už jsou připraveni odborní laboranti Tony a Moses s HIV testy. Všechny děti to nutné píchnutí do prstu zvládají statečně, tedy až na Caro a malou Jane, které tu ztropí téměř až vražednou scénu. Postupně otestujeme 24 dosud netestovaných dětiček a později přichází náš doktor George s výsledky úterních sedmi testů z nemocnice. Bohužel se potvrzuje, že je pozitivní Sarafina a Susie(Nampakai) a nově je diagnostikována HIV positivita i u Agnes Logoto, dívenky s nevidomou maminkou. Všechny ostatní testy vyšly naštěstí negativní (konkrétně děti s OMDC čísly 044, 046, 074, 076, 068, 052, 075, 043, 041, 077, 082, 045, 012, 053, 070, 063, 055, 081, 049, 073, 042, 030, 056, 010, 015, 007, 003, 018). V několika případech se potvrdil rozdílný výsledek oproti testům po narození, jak jsem už vysvětloval výše. Všem testovaným dětem jsme vypsali zdravotní knížky a několik jich bylo vyšetřeno doktorem kvůli jiným komplikacím, takže třeba Irene bude od pondělka nosit brýle. Na odpoledne jsme si domluvili schůzku s majitelem

stavení na našem pozemku v Doldol. Vzhledem k tomu, že slouží v armádě na druhém konci Keni, projevil zájem svůj majetek odprodat a my tak vyjednáváme o ceně. Domky budeme potřebovat na začátku stavby pro dělníky a ochranku a díky tomu, že je vše oplocené, tak i pro bezpečné skladování materiálu. Podmínkou prodeje je i odkup sedmi velbloudů, patřících rodině majitele. Nakonec se po delší diskuzi dostáváme na cenu 300tis. Kč, z toho je asi třetina za velbloudy. Za tuto částku získáme hlavní dům s terasou, obývacím pokojem, jídelnou a dvěma ložnicemi a také další dva menší dvoupokojové domky. To všechno oplocené a s krásným výhledem na Doldol. A také těch zmíněných šest velbloudích samiček a jednoho samce. Podpis smlouvy by měl proběhnout po našem návratu z Wajir. Díky tomuto výhodnému obchodu nebudeme muset v první fázi stavět dům pro personál dětského domova. Děti a dospělí totiž musí bydlet odděleně a tyhle domky by měly být dostatečné pro personál, se kterým v začátku počítáme.

5.2. Sobotu máme jako odpočinkovou před zítřejším odjezdem. V kanceláři chvíli papírujeme a pak se rozjedeme do Likii slumu navštívit některé děti a sesbírat od nich dopisy a kresby pro adoptivní rodiče z Čech. Odpoledne s trochou nadsázky diskutujeme nad tím, zda se vůbec někdy může Keňa přiblížit k evropské úrovni. Jsou tu nejméně tři odvětví, v nichž může Keňa úspěšně soutěžit s Evropou. Bankovnictví, security a mobilní komunikace. Signál na mobilním telefonu zachytíte i ve vzdálených pustinách. Nejrozšířenějším operátorem je společnost Safaricom. Kromě státních institucí a velkých společností tu všichni používají předplacené karty. Minuta místního hovoru stojí méně než korunu, smska asi 20haléřů. Nejmenší dobíjecí kupon je za 10Kč. Zjevně tu narozdíl od českých operátorů pochopili, že když umožní lidem levnější volání, vede to k delším hovorům a ve výsledku jsou na tom s tržbami stejně nebo ještě lépe než při vysokých cenách. A Keňani se dokážou hodně dlouho vykecávat. Když jedete v autě s více lidmi, tak není chvíle, kdy by někdo netelefonoval. Takže máte po hodině jízdy pocit, že vám upadne hlava. Pro tyto případy rozdáváme v autě banány, s plnou pusou totiž nikdo netelefonuje. Další velkou vychytávkou mobilní sítě Safaricom je služba mpesa, mobilní převod peněz. Dobijete si kredit na svém telefonu a jednoduchou smskou ho třeba celý převedete na jiné telefonní číslo na druhý konec Keni. A tam si ho v jakémkoliv obchodu s logem mpesa (jsou jich tu tisíce) může majitel telefonu vyměnit zpátky na peníze. Celé to trvá jen vteřiny. Geniálně jednoduché a jednoduše geniální. Další zdejší úspěšnou kapitolou jsou média a informace. Z deseti televizních programů běží v jakýkoliv okamžik nejméně na sedmi z nich zprávy. V hlavním vysílacím čase trvají televizní noviny téměř hodinu a kdo má televizi, tak je nemůže vynechat. Sledovanější je už jen "Bella", venezuelská telenovela, jež začíná každý den večer v osm hodin. Tuhle slátaninu tady sledují snad už úplně všichni. Ve městě čte také téměř každý běžné noviny. I malé děti znají jméno svého prezidenta a většina dospělých zná jména všech členů vlády. Politické problémy jsou ostatně jedním z nejčastějších námětů společenských diskuzí a už teď tu jede naplno předvolební kampaň před parlamentními a prezidentskými volbami v roce 2012. To je Keňa.

6.2. V neděli začíná naše Wajirská mise. Jak jste se v úvodu dočetli, spojili se s námi spolupracovníci OSN, jelikož se o nás dozvěděli z celostátních novin The Standard z 12. ledna, kde o nás v dlouhém článku psali, že pomáháme zneužívaným, hladovým a jinak strádajícím dětem a tak nás teď místní kolegové požádali o společnou výpravu na sever Keni k hranicím se Somálskem. Tuto oblast sužuje

obrovské sucho, umírají tam zvířata žízní, lidé nemají pitnou vodu ani co jíst. Školy, pokud nějaké jsou, jsou poloprázdné. Děti chodí někdy i desítky kilometrů k nejbližší vodě s osly a velbloudy. Malé dívky jsou prodávány do manželství za domácí zvířata a jsou jim dělány obřízky bez lékařské asistence. Do těchto končin vyrážíme z Nanyuki obklikou přes Nairobi se zajížďkou přes 600km. Důvod? Přímou silnici z Nanyuki přes Isiolo občas okupují bandité a cesta není bezpečná. Před měsícem tam postříleli celou pětičlennou posádku jednoho z projíždějících aut. V Nairobi se ještě setkáváme s Elizabeth a Proxedes, členkami představenstva OMDC a později i se dvěma spolupracovníky OSN a upřesňujeme časový harmonogram pro následující dny. Celkem nás v autě pojede osm - my dva z Čech, dva hoši z OSN, Hellen a Cyrus, Boniface z celostátní televize NTV (obdoba naší Novy), Job Weru z novin The Standard (obdoba českého DNES) a k tomu spousta zavazadel, takže se o pohodlí moc mluvit nedá. Před odjezdem ještě kupujeme novou pneumatiku, ta propíchnutá už nejde dofouknout ani po opravě.

7.2. V pět hodin ráno odjíždíme do Wajir. Předpokládaný příjezd je někdy kolem půlnoci. Zhruba do poloviny cesty, konkrétně do města Garissa, vede ještě přijatelná, asfaltová silnice. Pak už ale končí vše - asfalt, policejní kontroly, vojenské hlídky, možnost natankování, koupě vody, prostě vše. Nyní už je jen poušť, buš a cesty plné prachu. Teploty zde dosahují až 45 stupňů ve stínu a jediný, koho zde potkáváme, jsou zaprášené děti a ženy, stojící u cesty. V ruce drží plastové nádoby a prosí o vodu. Míjíme velbloudí karavany, pastevce s osly a krávami směřujícími k nejbližší vodě, což může být výprava i na několik dní. Občas zahlédneme i žirafy. Pak ale také spoustu mrtvých zvířat, která uhynula žízní, děsivé pohledy. Občas nám přes cestu přeběhne veverka nebo malá antilopa. Pozdě večer za doprovodu hlasitých amplionů, stále hlásajících Alah Akhbar, dorážíme do hotelu ve Wajir, muslimského města, obývaného z převážné části Somálci. Máme za sebou 14hodin náročné cesty a další výměnu pneumatiky. Po každém defektu musíme pneumatiku ve městě nechat zalepit, aby byla rezerva vždy k dispozici. S náročným terénem totiž přibývá počet těchto nepříjemných nehod.

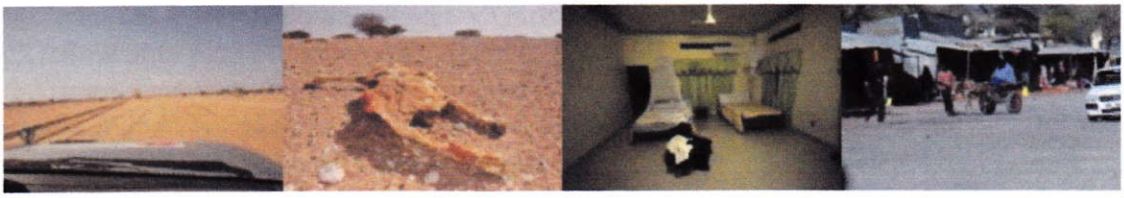

8.2. Ráno na snídani v hotelu potkáváme sympatickou, upravenou dívku v modrém tričku se znakem EU a nápisy potravinová pomoc Wajir. Po snídani nakupujeme balíky jídla a pití pro dvěstě dětí a odjíždíme do nového districtu Eldas, kde nás po čtyřhodinové cestě vítají místní představitelé a DC. Společně se security doprovodem se vydáváme do neznáma a po půl hodině přijíždíme ke škole. Ke škole?? Dvě místnosti sbité z klacků, všude fouká obrovský vítr a prach. Uvnitř namačkané děti ve 40ti stupňovém vedru, sedící na starých plechovkách od potravinové pomoci s nápisem USA AID. Natáčíme rozhovory se dvěma dívkami, které jejich otec prodal do manželství výměnou za hospodářská zvířata, to je tu bohužel celkem obvyklou tradicí. Nejdříve ale musíme vyhnat asi dvacítku lidí z doprovodu, protože místním dialektem naléhají na dívky, aby nic neříkaly a nepoškozovaly tak komunitu. Dívky nám pak tichým hlasem sdělují, že chtějí chodit do školy a chtějí žít vlastní život. Místní zvyklosti nemůžete změnit ze dne na den, ale informační kampaň je dobrým začátkem. Uděláme pár fotografií a jdeme rozdávat dětem jídlo a pití. Režie se ujímá Boniface a natáčí reportáž do místní celostátní televize NTV, něco jako u nás NOVA, s dosahem vysílání až do Ugandy a Tanzánie. Hellen do kamery rozčileně vyzývá vládní představitele, ať se zvednou ze svých zadků v Nairobi a přijedou se osobně podívat, jaká je tu situace. Škola nemá lavice ani židle, ochranný plot před prachem ani toalety. V tom náhodou přijíždí ta stejná dívka ze snídaně s tričkem EU, velkou

Toyotou s nápisem potravinová pomoc. Jenže auto je prázdné. Žádné jídlo ani voda. Když nás vidí, jak rozdáváme pití a jídlo, rychle se otáčí a mizí. Evropská unie poskytuje granty nevládním organizacím, působícím mimo jiné v této oblasti. Podle místních má zmiňovaná organizace zajišťovat obědy i pro tuto školu. Tahle to úspěšně předstírá už spoustu měsíců, jídlo od nich tu ale nikdy neviděli. Občas přijedou, vyfotí se s dětmi a zase odjedou. Hlavní město Nairobi je vzdálené 17hodin a tak je jakákoliv kontrola téměř nemožná. I tady se ztrácejí peníze z EU. Po dokončení reportáže nás ještě požádal starosta, že mají ve vesnici opodál jedno velmi nemocné dítě, zda můžeme pomoci. Zjistili jsme, že otec to skrýval před úřady již několik měsíců. Nemá prý peníze na cestu do Wajir, kde je nejbližší nemocnice. Neváháme a nabízíme okamžitý odvoz, dvanáctiletý kluk je vážně nemocný. Situace se ale trochu vyhrocuje, otec dítěte ani část místních zprvu nesouhlasí. Alláh prý každému předurčuje osud a tak je prý cesta do nemocnice zbytečná. Vyhrožujeme tím, že reportáže, jež mají pomoci přivést peníze do této oblasti, by nemusely být odvysílané. Vyjednávání navíc komplikuje složité překládání z angličtiny do svahilštiny a ze svahilštiny do místního dialektu. Nakonec jsme úspěšní a chlapce i s otcem nabíráme do auta a v pozdních hodinách ho odvážíme do Wajir district hospital. Tam nám oznamují, že bez operačního zákroku zbývá chlapci jen pár týdnů života a ještě v noci ho tak čeká několik vyšetření a rozbory krve. Výsledky budeme ale znát až ráno. V průběhu dne nám na autě odešlo čidlo na zadních dveřích a později se poškodil i zámek, dveře už nejdou vůbec otevřít a auto neustále bliká, takže musíme prozatím vytáhnout pojistku, čímž vyřadíme z funkce i tolik potřebný klakson.

9.2. Ráno se vracíme zpátky do nemocnice. Dozvídáme se, že našemu malému pacientovi budou muset s určitostí vzít jednu ledvinu a navíc bude v dospělosti neplodný. Jedná se o složitější operaci, takže ho čeká převoz do nemocnice v Garissa. Něco jako sanitka tu samozřejmě neexistuje a protože už máme auto plně obsazené, kupujeme další dvě jízdenky na autobus. Chvíli si ještě povídáme s doktorem Opondo o situaci v celé oblasti. Všechny problémy tu mají stejného původce - katastrofální sucho. Jedna věta nám na dlouho utkví v paměti: "Kolik času nám ještě zbývá, když už žízní a hlady umírají i žirafy a velbloudi?". Slova se potvrzují jen o pár minut později, kdy cestou k nejbližšímu water point - napajedlu vidíme první mrtvou žirafu. Další mrtvá zvířata jsou rozeseta kolem malého rybníku, jenž tu slouží jako napajedlo pro všechna zvířata. "Jak je to možné?", ptáme se Cyruse, který jinak v Keni dělá turistického průvodce. Zvířata bloudí vyprahlou krajinou a desítky dní hledají potravu a vodu. Když už dorazí do tohoto místa, s prázdným žaludkem se naplno napijou a to má pro spoustu z nich tragické následky. "Jestli bude tohle sucho ještě dlouho pokračovat, budeme mít žirafy akorát v zoo," dodává zkroušeným hlasem Cyrus nad mrtvolou žirafího mláděte. V poledne navštěvujeme místního DC a policejního šéfa. Zpráva o zachráněném chlapci se tu rychle rozkřikla a musíme vyplnit nezbytná hlášení. I tady se úřady zabývají zanedbáváním výchovy a poškozováním práv dětí. Po těchto formalitách odjíždíme do Garissa, odkud nás zítra čeká cesta do utečeneckého kempu v Dadaab. Opět se nám ohnul zadní ochranný rám na autě a navíc přestalo fungovat ABS.

10.2. Hned ráno navštěvujeme v Garissa místního DC (vedoucí představitel kraje), abychom mu představili naši organizaci. A následně i policejní šéfa, protože pro oficiální vstup do uprchlického tábora v Dadaab potřebujete buď povolení z úřadu pro imigranty nebo policejní eskortu. Volíme tedy druhou variantu, i kvůli bezpečnosti. Po cestě opět měníme píchlou pneumatiku a opět tu zadní. Asi po hodině přijíždíme do Dadaab, malého města, v jehož nejbližším okolí se nachází komplex tři uprchlických táborů Dagahaley, Hagadera a Ifo, v nichž žije v současnosti přibližně 300tis. lidí. Naši průvodci nás dopředu informovali, že podle oficiálních statistik jsou na tom obyvatelé těchto táborů po všech stránkách daleko lépe než průměrný Keňan. Mají zdarma dostatek jídla a vody, zdravotní péče a vzdělání, kostely, mešity. Komplex vznikl v roce 1991 jako útočiště pro uprchlíky ze zemí zmítaných válečnými konflikty, jako je sousední Somálsko, Súdán nebo Etiopie. Jak se dočtete na internetu: Vyděšení Somálci, kteří utekli z hlavního města Mogadiša před boji mezi povstalci hnutí Šabáb a provládními jednotkami, popisují peklo, ze kterého se jim podařilo uniknout. Rozkládající se mrtvá těla na ulicích, hroby narychlo vykopané v zahradách a domy srovnané se zemí minometnou palbou. Těm šťastnějším se podaří utéct do uprchlických táborů, třeba právě sem do Dadaab. Realita, kterou tu vidíme dnes, se od té popisované ovšem značně liší. V Dadaabu míjíme desítky aut s různými nápisy na dveřích od OSN, přes Norskou a Dánskou radu pro uprchlíky, Lékaře bez hranic a především UNHCR - Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, pod jehož správou jsou dnes všechny tři tábory. Už v prvním z táborů na nás zuřivě mávají obyvatelé poté, co si všimnou, jak natáčíme obchody s mobilními telefony, cestovní kanceláře, autobusové nádraží, fotbalová hřiště a další vymoženosti civilizace. Náš ozbrojený doprovod z Garissa nám s úsměvem na rtech vypráví, že tady je to takový malý ráj na zemi. Kde jinde můžete žít desítky let bez nutnosti pracovat a vydělávat si na živobytí. Tady se desítky charitativních organizací z celého světa postarají o všechny. Z oficiálních zdrojů se dočtete, že jedním z největších problémů tu je nedostatek vody, údajně "pouhých" 15litrů na jednoho obyvatele denně. Ach jo. Škoda, že jen o pár hodin cesty dál v Eldasu a Wajiru si se stejným množstvím vody musí vystačit lidé celý měsíc. Jedeme hned do druhého tábora a po cestě míjíme letiště, rovněž vybudované z peněz OSN. Všechny tábory jsou obdobou keňských vesnic nebo měst s pevnými hliněnými domky.. Je tu dostatek místa pro všechny a překvapivě žádné oplocení, ale kdo by odsud vlastně utíkal. Stále nevěříme realitě a tak trváme na tom, že chceme vidět to nejhorší místo, které tu je. Tím je transitní stanové městečko pro nově příchozí s označením Blok N-0 v táboře Ifo. V obrovských stanech s nápisy UNHCR přespává vždy maximálně 10lidí včetně malých dětí. V prvním stanu, u něhož zastavujeme, sedí několik súdánských žen s malými nemluvňaty. Postupně se dáváme do řeči s každým, koho potkáme. Natáčíme rozhovor s mladíkem, jenž si tu poslední tři roky přivydělává jako překladatel. Jeho příběh začíná smutně. Jako malý chlapec přišel při ozbrojených konfliktech v Súdánu o oba rodiče a utekl do Etiopie, odkud se časem dostal až sem. Dál už ale musíme jen kroutit hlavou. Mladík tu totiž žije již přes deset let. Na otázku, jestli se chystá vrátit domů, odpovídá, že možná tak za pět let. Snažíme se mu dodat odvahu, že s jeho angličtinou by se v Súdánu určitě uplatnil lépe než spousta Keňanů, kteří tam po škole odcházejí za prací. Jemu se ale nechce do rodné jihosúdánské vesnice, protože někde zaslechl, že se tam přistěhovali i lidé ze severní části Súdánu a on prý nebude bydlet ve stejné vsi jako jeho nepřátelé, alespoň tak je teď označuje, přestože tisíce z nich s ním nyní sdílejí stejný utečenecký tábor. Na dotaz, co by ho přimělo k návratu, odpovídá, že kdyby mu vláda dala zadarmo úrodnou zemědělskou půdu, tak by se asi vrátil hned. A to už je trochu moc. Vypínám kameru a odcházím za ostatními do auta a v uších mi zní až do večera stejná věta: tihle lidé si nezaslouží jakoukoliv pomoc. Mizíme odsud a jsme bohatší o další zkušenost. Děti ve slumech v Laikipii jsou na tom mnohem hůř než tady a pomoci, kterou od nás dostávají, si opravdu váží. Bohužel v okolí Nanyuki je OMDC téměř jedinou nevládní organizací, poskytující reálnou pomoc lidem ve slumech. Vracíme se tedy do Garissa a navštěvujeme místní nemocnici, do které mezitím dorazil náš nemocný klučina s tatínkem. Opět nemilé překvapení, doktoři se je rozhodli poslat domů a pozvat až na další týden z důvodu, že to prý není až tak akutní. Jdeme tedy rovnou za ředitelem nemocnice a díky přítomnosti chlapců z médií najednou lékaři mění názor a hocha čeká další den hned několik vyšetření. No vida. Večer se na hotelu loučíme s našimi muslimskými průvodci Mohammedem a Hassanem a už se těšíme na odjezd zpátky do Nanyuki. Přece jen je to tu ještě pětkrát zpomalenější, než na co jsme dosud byli zvyklí.

11.2. Konečně opouštíme muslimskou část Keni. No vlastně ještě ne. Včera jsme se totiž domluvili, že snídaně bude v sedm. S místní dochvilností to ale znamená, že z našich čtyřech keňských spolucestujících vidíme prvního až krátce po osmé hodině. Začínáme být trochu nervózní, přeci jen máme před sebou dlouhou cestu. Další větší zdržení nabíráme v nemocnici, kde nás nechají čekat další hodinu, aby nám nakonec neřekli žádné nové informace o našem zachráněném chlapci. To už se s Jirkou moc mluvit nedá. Hellen mě upozorňuje, že se máme uklidnit. Afričané věří, že se na cestu musíte vydat v dobré náladě a bez konfliktů, jinak se může přihodit něco špatného. Snad je to jen náhoda, že po hodině cesty slyšíme známý zvuk prázdné pneumatiky a tak ji opět měníme za rezervu. Bonny mi nezapomene připomenout, že právě tohle je ta špatná věc, která se přihodila, protože řidič (Jirka) nemá dobrou náladu. No nic, po krátké pauze jedeme dál. Neuběhne ani půl hodina a opět se auto naklání ze strany na stranu, opět ten stejný zvuk a opět zadní pneumatika. Další rezervu už bohužel na voze nemáme a tak zvažujeme, jaké jsou možnosti. Garissa je hodinu a půl za námi, nejbližší město hodinu a půl před námi. Takže stopujeme. Jedna možnost je, že se Cyrus sveze s pneumatikou na opravu do jednoho z měst a pak zpátky. Méně pravděpodobnější je, že nám zastaví někdo se stejným typem vozu (těch tu ovšem moc nejezdí), jedoucí stejným směrem, půjčí nám na kus cesty svoji rezervu a navíc bude akceptovat to, že pojede za námi bez rezervního kola hodinu a půl k nejbližšímu pneuservisu. První stopuje Cyrus, jeho snaha má přesně opačný efekt, auto i dva autobusy kolem nás prolétnou nadzvukovou rychlostí. Kvůli obavám z banditů tu nikdo běžně nezastavuje. Maximálně bělochům. Takže se stavím do cesty já a máme obrovské štěstí. Hned první auto je Prado jako to naše a brzdí. Když zahlédne zbytek posádky, pomalu jede ještě dalších dvěstě metrů než zastaví, pro jistotu. Seznamujeme se s cestujícími v druhém Pradu a majitel auta přistupuje na náš plán a půjčuje nám své rezervní kolo. Nálada se rázem změní k lepšímu a za dvě hodinky společně přijíždíme k prvnímu městu s pneuservisem v cestě. Tam se dozvídáme další překvapivou informaci. Na jedné z našich poškozených pneumatik jsou viditelné dva velké vpichy od hřebů. Prý jsme museli najet na nástrahu, kterou tu převážně v noci používají bandité z Al Shabaab. Je to ten známý kovový ježek, barevně splývající se silnicí, takže jsme si vůbec ničeho nevšimli. Asi jsme měli štěstí, možná se bandité neodvážili na naši početnou posádku nebo jen v noci zapomněli nástrahu na silnici. Rozhodně jsme si tedy oddychli. Díry v pneumatice nám v místním pneuservisu opraví obvyklým způsobem - nacpou do nich kousky hadrů a gumu znovu nahustí. Pokračujeme v cestě a pozdě odpoledne dostáváme zprávu z oblasti pod Mount Kenya. Na poměrně velké ploše tam hoří. A důvod? Dlouho nepršelo a někteří Keňané věří, že právě tímhle způsobem déšť přivolají. Uvidíme, po dnešku už africké moudrosti nepodceňujeme. A na cestu už jen s dobrou náladou.

12.2.-13.2. Celý víkend odpočíváme a také zpracováváme fotografie, informace pro internet a facebook, účetnictví. Ani nás už nepřekvapuje, že v místech, kde v pátek hořelo, dnes vydatně prší.

14.2. Dnes bojujeme o poslední podpis na stavební povolení na krajském úřadě v Nanyuki. Ve zprávách v jednu a ve čtyři na stanici NTV běží dlouhá reportáž o naší pomoci ve Wajir, včetně

rozhovorů Hellen a Jirky. V novinách The Standard je Jobův článek na stejné téma skoro přes celou stránku. Jelikož je dnes sv. Valentýna, spousta lidí je oblečena do červeného, na ulicích se prodávají květiny s červenými květy a žertovné i milostné smsky pípají každou chvíli. V televizi je kvůli Valentýnu celý den mimořádné vysílání a vůbec to tu oslavují skoro jako Vánoce.

15.2. Konečně jsme dobojovali. Máme poslední podpis na stavebním povolení a následně i osvědčení z pozemkového úřadu, že jsme splnili veškeré zákonné náležitosti. V zápětí se domlouváme s geodety na další den na zakreslení profilu pozemku pod hlavní budovou a na přesném vytyčení příjezdové komunikace, protože máme v plánu ještě tento týden začít se zemními pracemi. Odpoledne máme domluvenou schůzku s majiteli stavení a velbloudů z Doldol. Podepisujeme u advokáta kupní smlouvu a protože nejmenší bankovka je 1000KSH (tedy asi 220Kč), předáváme opravdu velkou hromadu peněz.

16.2. Dopoledne odjíždíme dvěma vozy do Doldol společně s Josephatem z pozemkového a čtyřmi lidmi z geodetického úřadu. Celý den vyměřujeme přesné hranice pozemku pro budoucí oplocení. Od posledního měření totiž došlo ze strany úřadů ke zpřesnění plánů a k menšímu posunutí jedné podélné hranice, takže je teď parcela o pár set čtverečních metrů větší. Včera tady po mnoha měsících pršelo a tak je tu dnes celkem živo. Pod jedním keřem zahlédneme malou želvu a jen o kousek dál přeskakují mezi stromy dvě opice. Jen naši velbloudi jsou dnes celý den pryč na pastvě. Pozdě odpoledne ještě měříme a zakreslujeme profil pozemku v místech, kde by měla v budoucnu stát hlavní budova dětského domova. Zároveň se domlouváme s pastorem kostela, jemuž patří pozemek hned pod námi, na tom, abychom tudy mohli v průběhu stavby projíždět s technikou a s naším vozem. V Lentile Hills Academy vyzvedáme životopisy patnácti dětí k adopci a na zpáteční cestě opět další zničená pneumatika, tentokrát proražená od kamene, to už snad nemůže být pravda.

17.2. Dnes objednáváme těžkou techniku na protažení cesty a srovnání pozemku do roviny. A není to zrovna jednoduché. Část pozemku je na skále, takže potřebujeme těžký pásový buldozer D7 a ten nejbližší mají až v Nairobi. Musíme zaplatit přepravu velkým nákladním vozem a mýtné za průjezd třemi distrikty, jen to nás přijde na 45tis. Kč. A pak dva až tři dny práce stroje v terénu za více než 100tis. Kč. Nakonec se po dlouhém smlouvání dohodneme na platbě v několika splátkách a souprava tak kolem poledne vyjíždí z Nairobi, aby další den ráno mohl být buldozer na místě v Doldol. Mezitím se připravujeme na zítřejší náročný den a první noc v našem novém obydlí v Doldol. Nakupujeme zásoby a balíme si s sebou všechny věci.

18.2. Ráno vyjíždíme už v pět hodin. Řidič soupravy s buldozerem se bohužel po cestě někde ztratil a tak na něj v Doldol čekáme až do 10hodin. Kamion přiváží téměř muzejní kousek, rok výroby 1976. U nás by se takový stroj válel možná ve sběrně, tady má prý stále hodnotu kolem 7mil. Kč. Krátce po desáté hodině dochází ke "groundbreaking", tedy prvnímu kopnutí do země, což je zde chápáno jako oficiální zahájení stavby. Začíná se protahováním silnice z vrcholu celého kopce, kde stojí naše zakoupené domky, až úplně dolů k napojení na příjezdovou cestu, celkem je to bezmála kilometr. Během toho padne pár suchých stromů, které necháváme nasekat a dříví později použijeme na vaření.

K obědu kupujeme na trhu kozu, místní masajové nám ji připraví a uvaří. Masa je tak dost pro všechny i na večeři. Odpoledne ještě znovu vyměřujeme přesnou polohu budoucího dětského centra a začíná "groundleveling", srovnání pozemku do roviny. Vzhledem ke sklonu svahu se nám tahle práce protáhne na další dva dny. Večer jsme pozvaní do domu pana Kapara. Tomu, jak velká je to pocta, nasvědčuje i fakt, že dva dny před námi tu byl na návštěvě ministr životního prostředí a před několika týdny dokonce i keňský prezident s početnou ochrankou. Já a Hellen tu po večeři i přespáváme a Jirka se vrací strávit první noc v našem novém obydlí.

19.2. Srovnávání pozemku dnes pokračuje, už musíme používat i nivelační přístroj na vyměření přesné roviny. Většinu práce za nás už dělá těžká technika, takže máme spoustu času na povídání si s místními, kteří se postupně přicházejí podívat na naši rušnou stráň. Zastavuje u nás jeden masaj s kozou uvázanou na provázku a paní Kaparo v tu chvíli vypráví Hellen krátký příběh. Během chvíle obě propuknou v smích, prý před námi stojí milionář. Keňané totiž mají rádi černý humor a tak i na jeho smutném příběhu najdou vtipnou stránku. Před deseti až patnácti lety byl celý distrikt Laikipia north téměř neobydlený a oblast sloužila pro výcvik britské armády. Ta tu po sobě zanechala spoustu nevybuchlé munice a byla jen otázka času než se objevili první zranění, dospělí i děti. Zastupování prvních několika set poškozených se ujal renomovaný britský právník Martin Day a vyjednal pro oběti na místní poměry pohádkové odškodnění. Tenhle muž například získal dva a půl milionu (Kč) za menší poranění na rukou. Spousta peněz pro člověka, který nikdy předtím ani neviděl banku a tyhle peníze se pro něj postupně staly prokletím. Začal žít nezřízeným životem, trávil měsíce na hotelech s lehkými děvami a hromádka peněz se zmenšovala až do okamžiku než ho zavřeli do vězení za narušování pořádku. A tak tu teď před námi stojí chudý milionář, právě propuštěný z vězení, jehož jediným majetkem je teď jedna koza a dřevěná hůl. Další tragikomickou příhodu se dozvídáme od manželky bývalého majitele našich nových stavení. Minulý týden, když jsme podepisovali smlouvu, jim na pozemek vnikly opice a odnesly si asi dvacet kuřat a slepic, zbylo tu jen peří. Gibboni mají obrovskou paměť a pokud jim jakkoliv ublížíte, pamatují si to i několik let a můžete se tak těšit na odplatu. Sami nezaútočí, ale v sebeobraně dokážou i zabíjet. Ostatně o síle asi stočlenného stáda, procházejícího další den brzy ráno na protějším kopci, nikdo nepochybujeme.

20.2. Buldozer je opět v plném provozu od šesti ráno. Rovinu pro základy dokončí až odpoledne a na závěr ještě udělá odvodňovací kanál nad parcelou a vnitřní příjezdové cesty nad i pod dětským domovem. Pak ještě připevňujeme u cesty velkou ceduli s popisem toho, co tu vlastně stavíme, což je další ze zákonných povinností. V mezičase ještě oficiálně přebíráme klíče od našich nových domků, nicméně jsme domluveni s původními majiteli, že do otevření dětského centra je zde necháme bydlet a oni nám za to budou náš majetek střežit. Večer se vracíme zpátky do Nanyuki, kde je mítink představenstva keňské OMDC a ten se protahuje až do nočních hodin.

21.2. Dopoledne se scházíme v kanceláři, rychle dokončujeme poslední resty. Před odjezdem nás ještě čeká návštěva policejního šéfa. Jeden z našich sponzorovaných chlapců utekl z domova a později byl zadržen policií na ulici. Není velké překvapení, že to je právě Nelson Wambugu, jemuž se před několika měsíci oběsila maminka a chudák kluk se z toho dodnes ještě nedostal. Navíc si jeho táta domů přivedl novou partnerku a to už bylo na malého kluka příliš. Scházíme se tedy s policejním šéfem a otec dítěte nám slibuje, že se svému synovi teď bude maximálně věnovat a s tímto slibem si ho i sám odvádí. Odpoledne se dlouze loučíme s Hellen a Jamesem, ale čeká nás ještě dlouhá cesta do Nairobi s důležitou zastávkou ve velkoobchodě se suvenýry. Tam se chystáme koupit několik zajímavých předmětů do internetové aukce, jejíž výtěžek chceme použít na stavbu dětského domova v Doldol. Večer se ještě scházíme na krátké povídání na hotelu s doktorem Martinem a v noci nás na letišti čeká další loučení s Patrickem a Cyrusem. Pět týdnů uplynulo rychle, ale byly naplněny spoustou práce i zážitků. OMDC ušla velký kus cesty, na které by se neobešla bez podpory adoptivních rodičů na dálku a sponzorů, proto závěrem velké díky Vám všem.

Jiří Pergl a Honza Štěpán + celý tým OMDC

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ
    - Výroční zprávy
      - Výroční zpráva za rok 2010
      - Výroční zpráva za rok 2009
  - Čísla účtů
    - ÚČET pro posílání na adoptované děti a jiná pomoc
    - ÚČET pro posílání na nový dětský domov
  - JAK POMOCI DĚTEM V AFRICKÉ KENI
  - ADOPCE NA DÁLKU
    - ADOPCE - nové děti
      - Zachráněné masajské holčičky - únor 2012
    - ADOPCE - již adoptované děti
      - OMDC 001 - Simon Nderi
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010

NADAČNÍ FOND - One Mor... Timeline 2011 Nejdůležitější

To se mi líbí

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 29 2

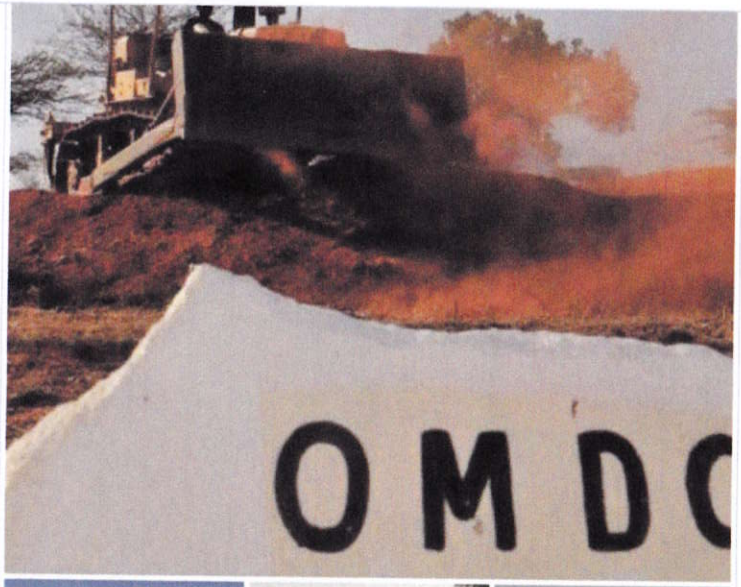

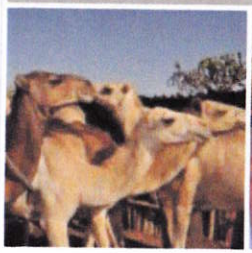

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 49 11

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children přidal(a) fotky (76) do alba Mise SOMALIA Border 1. část.
12. únor 2011

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children

NADAČNÍ FOND - One Mor... Timeline 2011 Nejdůležitější To se mi líbí

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 29 2

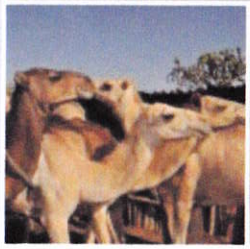

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 49 11

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children přidal(a) fotky (76) do alba Mise SOMALIA Border 1. část.
12. únor 2011

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children

NADAČNÍ FOND - One Mor... Timeline 2011 Nejdůležitější To se mi líbí

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 24 2 2

prosinec

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children
23. prosinec 2011

Christmas party 3. část. (102)

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet 28 1 1

NADAČNÍ FOND - One More Day for Children
22. prosinec 2011

Christmas party 2. část (54)

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Navštívili naší kancelář mimo mojí obvyklou dobu 2

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Lidé. kteří se mnou navštívili KEŇU a jejich zážitky » Navštívili naší kancelář mimo mojí obvyklou dobu 2

Hanka Šináglová

Jak se stalo, že jsem zaháčkována v OMDC? Po mém lednovém návratu z Keni, jsem seděla u netu a hledala informace o této krásné zemi, věděla jsem, že se chci vrátit a matný termín návratu byl naplánován na půlku března. Při svém hledání informací jsem narazila na web OMDC. Přišel mi neprofesionální, nepřehledný a pro člověka který neví co hledá odrazující. Ale dýchalo z něj odhodlání a zapálení pro věc, oproti těm všem krásným webům nebyl studený a získal si mou důvěru.
Na stránkách jsem našla nešťastnou Naiyakan, která přišla o své adoptivní rodiče a při představě, že by mohla přijít o střechu nad hlavou, pokud se nenajde někdo jiný, mi běhal mráz po zádech, váhala jsem asi tak 30 vteřin a ještě v noci jsem zadávala příkaz k úhradě a psala mail panu Perglovi, že posílám roční platbu, ale zatím se nechci stát adoptivním rodičem, že zůstanu na volné noze a zase příště pomůžu jinému dítku ve svízelné situaci. Tou dobou byl pan Pergl v Keni, takže odpověď jsem nečekala a jako správný workoholik mám všechny maily na mobilu, takže když mi přišla odpověď ještě druhý den, musela jsem zastavit, protože oči se mi zalily slzami. Celé mi to leželo v hlavě a myšlenka, že rodiče posílají svým svěřencům dárky, jen malá Naiyakan nic nedostane mne dohnala k zadání dalšího příkazu a mailu s prosbou pro pana Pergla ať malé nakoupí. V tuto chvíli jsem stále rozhodnutá nebýt adoptivním rodičem a být všech a přitom nikoho.
Pan Pergl mi nabízí pomoc a doporučuje prověřené a spolehlivé průvodce po Keni, bez security se pohybovat po Keni je velmi nebezpečné a dvě bílé ženy by pozornost poutaly. Nabízí možnost navštívit kancelář OMDC v Nanyuki a malou Naiyakan v Meru. Má plánovaná poklidná dovolená v Keni, se začíná měnit v poměrně velký trip včetně vnitrostátních přeletů. Kontaktovala jsem mailem Cyruse a Patricka z Kenya Tours a začala s nimi plánovat svou dovolenou, návštěva Nanyuki, zde se nachází sídlo OMDC v Keni a Meru tady jsou v sirotčinci ubytované masaiské holčičky a když máme ten vnitrostátní přelet a cestujeme přes půlku země přibereme národní parky Nakuru Lake, které je proslavené neuvěřitelným množstvím plameňáků a bílých nosorožců a NP Masai Mara, tu zná snad každý, natáčela se zde Lvice Elsa. Tou dobou si začínám pohrávat s myšlenkou a co kdybych si přeci jen Naiyakan vzala na stálo, ale jak to bývá, kdo zaváhá nežere. Zatímco já váhala, okouzlila Naiyakan pana Kříže a ten se jí ujal. Děkuji.

To už se vrací pan Pergl z Keni a přiváží k adopci další dětičky. Mění se plán cesty s tím, že se na nové děti dojedeme podívat, abychom tady pak mohli referovat a tak při plánování a prohlížení fotek se stalo, že mám najednou adoptovanou Ruth, která mne okouzlila svýma očima a 15cti letého Samsona s kamarádčinou pomocí. Na poslední chvíli klukům oznamuji změnu trasy, Meru měníme za Doldol. Nasedáme do letadla, přistáváme v Mombase, dopravíme se do Malindi a hurá přelétáme do Nairobi, kde na nás na letišti čekají naší báječní průvodci – Cyrus a Patrick. Moje obavy z mé příšerné angličtiny se rozplývají během pár minut, protože kluci se tak snaží porozumět, že začínám věřit, že to půjde.

Ráno vyrážíme po šílených keňských silnicích směr Nanyuki, ubytování máme zajištěno v oblíbeném The Oldhouse. Trochu relaxu, oběd a vyrážíme do kanceláře OMDC za Hellen. Kancelář je naprosto úžasná, něco tak pěkného jsem v zaprášené a ošuntělé Keni nečekala. Na recepci nás uvítal usměvavý Jimi a za svým stolem krásná lady Hellen. Oba nás velmi vstřícně uvítali a člověk měl pocit, že je opravdu vítaná návštěva. Během chvíle vyrážíme do slumů. Přiznávám, že mi v té chvíli nepřišel až tak hrozný, zda to bylo tím, že jsem při svých cestách viděla již ledascos, nebo jsem věděla co očekávat a nebo má pozornost byla rozptýlena mnoha věcmi, nevím. Teď s odstupem času, když koukám na fotky, tak mi to celé přijde horší, tečou mi slzy, běhá mráz po zádech a říkám si jak ještě můžu pomoci, těch pár hraček a bonbonů co jsme rozdali jim zpříjemní život na chvíli, co mohu víc, vždyť můj pes se má lepe než ty děti.

Měly jsme tu čest být přítomné, když OMDC zajistilo pro dvě adoptované děti novou postel. V chatrči 3x3 m, v rohu na zemi měly děti nechutný, špinavý a radši nechci vědět co víc, molitan na spaní. Ten byl zlikvidován a byla nainstalována palanda, aby každé dítě mělo kousek životního prostoru. Děti hned své postele vyzkoušely. Na hygienu si tam moc nehrají, tak jak byly a přišly z venku hupsly rovnou do postele. Ale jejich úsměvy a rozzářené oči vypovídaly o jejich radosti. Byl to nádherný zážitek, který neumím popsat slovy.

Naše cesta slumem pokračovala, když teď napíšu, že jsme rozdali hromadu hraček a bonbonu přijde mi to laciné, ale ta dětská radost, když dostaly plyšáky, když se mnou hrály hru zda je poznám, že už ve frontě byly a hračku dostaly, když jsme hrály na babu okolo auta a babu mělo asi 20 dětí a kořistí jsem byla já, to se nedá popsat, to se musí zažít. Zpráva o tom, že slumem jede auto, které rozdává dárky se šířila rychlostí blesku a děti nám nadbíhaly zkratkami, které znají jen ony. V číslech jsme rozdaly cca 6kg bonbonů a cca 100 hraček. Při odletu z Prahy naše zavazadla vážila 64 kg pro 2 osoby.

Večer jsme si všichni zasloužili oddych, hráli jsme Člověče, nezlob se! a dopřáli si trochu luxusu v podobě dobré nálady a smíchu.

Druhý den ráno nás Hellen přizvala na soudní přelíčení s manželem malé Namkei. Na soud byla dopravena i malá Namkei, jedna z masaiských dívek, zachráněná z nuceného manželství, dětského sexu a týrání. Namkei je v tuto chvíli 12 let a již dva roky žije v dětském domově v Meru.

Případů se probíralo více a případ Namkei byl bohužel odročen a chudinka si tím bude muset projít znova. Zážitek pro nás šílený a to jsme nerozuměli, přelíčení byla ve svahilštině.

Po tomto zážitku jsme zašly na holčičí dýchánek u čaje, my s Janou, Hellen a Namkei. Počkaly jsme na kluky a vyrážíme směr Doldol, kde navštívíme dvě školy a staveniště dětského domova. Po domluvě s Hellen jede malá Namkei s námi na výlet. Cesta do Doldol utíká poměrně dobře, kocháme se nádhernou krajinou, která se mění každým kilometrem. Cyrus je výtečný řidič tak ani moc nepociťujeme hrůznost jejich polních cest.

Škola Lentile Hills Academy je moc hezká škola. Byla nám prokázána ta čest, že jsme byli po celé škole provedeni. V každé třídě představeni a viděli jsme děti v jejich prostředí a potkali jsme se všemi adoptovanými dětmi, které zde OMDC má. Trochu mne zaskočila umývárna, ale je pravda, že jsme zvyklí na vyšší standard a to co se nám zdá nepřípustné, je v Keni luxus a jak jsem měla možnost později zjistit, byl to opravdu luxus. Aspoň měli vodu a možnost se umýt kdykoliv. Škola se mi moc líbila a jsem z ní nadšená. Jsem moc ráda, že jsem měla možnost vidět kam chodí mnou podporované děti do školy. Díky Jirko.

Zde ve škole máme dvě děti, Ruth a Samsona oba jsem potkala tváří tvář, setkání bylo velmi rozpačité, děti i já jsme nevěděli jak se chovat a bohužel jsme neměli možnost pobýt chvíli o samotě, abychom měli čas sami pro sebe. Ruth je velmi drobná dívenka a Samson na fotkách vypadá starší než opravdu je. Ruth se připojila k nám a společně s námi procházela celou školu a užívala si pocitu, jsem středem

pozornosti. Samson se radši vytratil. Při procházení školou, nám v první třídě Hellen představila Naomi, sestru Ruth s tím, že také čeká na adoptivní rodiče. No to bych nebyla já, kdybych si zachovala chladný rozum a nenechala se strhnout situací. Rozhodnutí vzít si pod svá křídla i Naomi mi trvalo asi 10 vteřin. Malé Ruth obrat v situaci došel velmi rychle a celá se rozzářila, nám ostatním dospělým se zalily oči slzami. Říkala jsem si jak jsem celou situaci ustála se ctí a jak jsem byla nad věcí, ale fotky mne usvědčují. Takže já, která ještě před měsícem nechtěla o závazku adopce ani slyšet a chtěla zůstat nezávislá a pomáhat jen těm nejpotřebnějším mám najednou tři děti.
Po této pro všechny náročné chvilce jsme pokračovali v prohlídce školy, malá Naomi se přidala k nám. Hellen přivezla pro Ruth a Samsona nové uniformy, boty, aktovky a vše jim za přítomnosti fotoaparátů předala. Děkuji Hellen, uniforma dětičkám moc sluší.. Po prohlídce školy jsme se přesunuli všichni do jídelny a mohli jsme našim dětem předat dárky, které jsme jim přivezli. Nikdy nezapomenu na rozzářená očíčka Ruth, která zapomněla i schovávat své vytržené zoubky, když zahlédla Barbínku a pohledem jí sledovala, zda je opravdu pro ni. Dárečky pro Ruth, jsme musely spravedlivě rozdělit mezi obě děvčátka, ještě že jich bylo tolik, jen bohužel Barbínka byla jedna, tak příště vše napravím. Samson dostal sportovní dres, míč a knihu o Praze a mnoho dalších drobností.
Pan učitel se staršími děvčaty pro naší delegaci připravili nádherné představení přednesu. Holky bylo to moc krásné a děkuji vám. Po představení jsme byli pozváni na oběd na tradiční ugali a maso, soukromně jsme všemu masu říkali koza. Dle průvodců: „ Koza dobrý maso!“, v tom případě snad radši nechci vědět jak tvrdé musí být maso, které nazývali guma.
Nastal čas nastartovat naše auto a přesunout se o pár metrů dál do další školy, kde má OMDC umístěné adoptované dívenky. Pozdravili jsme se s dívkami, rozdaly dárky, udělali pár fotek a přemístili se k základnímu kameni budoucího dětského domova OMDC.
Nádherné místo s nádherným výhledem a té práce co je již hotovo. Nová silnice, připravené místo na základy hlavní budovy, nemám slov. Jen v údivu stojím, koukám a skláním se. Mám spoustu krásných záběrů z tohoto místa, které mne uchvátilo svou nádherou a svou atmosférou. Vše nelze popsat, to se musí zažít.

Po siestě pomalu vyrážíme zpět do Nanyuki. Doldol opouštím s myšlenkou: Sem se ještě vrátím!

V Nanyuki skočíme na večeři a dopřejeme si partičku Člověče, nezlob se. Hellen bohužel ochořela a opouští nás velmi zkraje večera. Uprosíme Hellen, at malou Namkei nechá s námi hrát, že může spát u nás. Hellen povolila a malá spala s Janičkou v posteli.

Ráno po snídani jsme vyrazili za Hellen do kanceláře. Čekala na nás nádherná Lady, věnovala nám svůj drahocenný čas a doprovází nás na části naší cesty za dobrodružstvím až k Thomson falls. V kanceláři se loučíme s malou Namkei a Jimim, který je smutný z toho, že ho opouštíme. Bohužel nadešel čas rozloučení i s Hellen a u Thomson falls se loučíme se slzami v očích a slibujeme si že se uvidíme v srpnu. Tím skončila naše oficiální návštěva Keni a vyrážíme na cestu po národních parcích. Ty tři dny byly velmi náročné, ale velmi krásné. Jme plné dojmů, zážitků a lásky. Spousty zážitků je nepopsatelných a zůstanou jen v nás a jiné útržky se objeví v našich vyprávěních.
Mezi naprosto nepopsatelné zážitky patří to, jak děti v Doldol zkoušely zda nebarvíme a chodily si na nás sáhnout pro štěstí, jak jim přišly neuvěřitelné naše vlasy, jak se jimi probíraly, jak jim svítila očíčka když jsme je vzaly za ruku a nebo pohladily. Neumím to popsat slovy, při vzpomínce na ty pocity se mi zalévají oči slzami a všem bych Vám přála to zažít. Takže pokud jen trochu můžete, neváhejte. Jirkova nadace One More Day for Children Vám umožní sáhnout si na to, proč všichni co byli v Keni se tam touží vrátit. Jirko, Hellen, Cyrus, Patrick, Jimi a mnoho dalších. Ashante sana!

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Silvie

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Lidé. kteří se mnou navštívili KEŇU a jejich zážitky » Silvie

Osudy strádajících dětí a nedodržování dětských práv v rozvojových zemí se mě vždy hluboce dotýkaly. Poté co jsem se této problematice věnovala při studiu, vím, že dlouhodobá pomoc zaměřená na konkrétní projekty, zejména podpora vzdělání dívek, zajišťování a dodržování dětských práv je víc než smysluplná. Jedním z mých snů bylo konkrétně pomoci adopcí holčičky a na dálku ji podporovat. Když jsem dlouho a pečlivě vybírala vhodnou organizaci, narazila jsem také na Jirkovu OMDC. Přestože to byla relativně mladá Nadace, získala si moji důvěru okamžitě. Nejspíš proto, že se jednalo o malou organizaci s osobním přístupem. Dalším impulsem realizovat adopci přes Jirku, byla možnost zapojení se do Mise v Keni a zažít vše na vlastní kůži, což byl také můj sen – cesta do Afriky, vidět situaci dětí na vlastní oči a udělat si vlastní obrázek.

Na cestu do Keni v lednu 2011 jsem se neskutečně těšila a zároveň se pokoušela připravit na vše, co by nás tam mohlo potkat. Nicméně realita byla víc než neuvěřitelná, od příletu do Keni jsem nevycházela z údivu, od pochybného jednání úředníků, přes chaotický systém, který v zemi věčného čekání spolehlivě fungoval, po kulturní odlišnosti, které mi mozek nebral.. Na to by se s trochou trpělivostí a smyslem pro humor dalo i zvyknout. Ale dřív než jsem stihla vstřebat kulturní šok, přišel další, sice předpokládaný, ale v reálném obrazu mnohem horší, chudoba, špína a žebrající děti. Spousta dětí. Všude kam jste se podívali, byly malé děti, bosé, hladové, nemocné, špinavé, zapáchající a některé pozitivní.. V tu chvíli na mě dopadaly beznadějné pocity, protože nelze pomoci všem co jsou zrovna okolo a na tento pocit se nedá zvyknout. Nikdy jsem nechápala, že je možné, aby děti trpěly nedostatkem elementárních potřeb, které jsou u nás automatické, ani potom co jsem stála uprostřed té nespravedlnosti, jsem tomu stále nemohla uvěřit.. Připadala jak ve velmi špatném snu a zároveň mě napadaly otázky, proč se to děje, kdo může za důsledky této situace, které tak krutě dopadají na bezbranné děti.. Na soucitné rozhořčení nebyl naštěstí čas, čekalo nás hodně práce v terénu. Postupně smutný a nezapomenutelný obrázek vytlačily veselé zážitky na dlouhých cestách za našimi dětmi nebo na formální schůzky, setkání s novináři a všemi přáteli Nadace. Ale nejkrásnější vzpomínka na setkání byla s mojí adoptovanou holčičkou Dianou v přeplněném dětském domově a seznámení se s její

kulturou. Ohromující byla také setkání se všemi šťastnými dětmi ze smutných příběhů a vidět značné zlepšení a pokroky v jejich životech. Při každé návštěvě, kdy jsme předávali dárky, jídlo a mnoho dalšího nás vesele vítaly s neskrývanou radostí a spontánně se na nás vrhaly, včetně těch kteří se z počátku zdráhaly a někteří si nás hned přivlastnily a už se nepustily.. Bylo těžké uvěřit čím si tyto nyní šťastné děti v nedávné minulosti vlastně prošly. Důvěra a vděčnost v jejich očích je nepopsatelná. V tu chvíli si člověk skutečně uvědomí, co znamená pravý pocit radosti a štěstí i to, že na první pohled nepatrná kapka v moři znamená ve skutečnosti mnoho šťastných malých duší..
Jsem velmi ráda, že jsem se mohla zúčastnit této nezapomenutelné cesty a zapojit se přímo do činnosti Nadace v terénu s lidičkami – Jiřím, Hellen, Jimmym, Josephine, Cyrusem, Patrickem a s ostatními z této velké rodiny, kteří za krátkou dobu odvedli ohromný kus užitečné práce, která mimochodem, není vůbec snadná a vyžaduje nejen velkou psychickou odolnost, mnoho úsilí, ale hlavně srdce na správném místě. Pevně věřím, že se najdou další, nejen soucitní lidé, ale i ti kteří mohou pomoci se stavbou dětského domova.

Závěrem chci podotknout, přestože to nebyla má první dobrodružná cesta, byla to velmi obohacující zkušenost a nezapomenutelný zážitek. Opravdu je rozdíl vycestovat na dovolenou, kde vidíte pouze krásy dané země, ale pokud vycestujete někam jako dobrovolník, poznáte skutečnou realitu té země, nejen odlišnou kulturu, tradice a její přírodní krásy, ale i chudobu, nemoci, zneužívané a hladové děti.

Silvie

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Beatrice Trojanová

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Lidé. kteří se mnou navštívili KEŇU a jejich zážitky » Beatrice Trojanová

Moje prvni cesta do Keni.

Na cestu do Keni jsem se připravovala docela dlouho. Byl to můj sen se dostat do této krajiny a poznat ji jinak než jako obyčejný turista. Impulsem bylo přečtění několika knih o Africe jako např. "Bílá Masajka", "Pod africkým sluncem" a jiné. To bylo taky důvodem, že jsem začala přemýšlet o adopci na dálku. Na internetu jsem narazila na organizaci OMDC, která ve mně po zhlédnutí jejich stránek vzbudila důvěru a po krátkém přemýšlení jsem začala podporovat jednu z dívek. Zároveň ve mně začala klíčit myšlenka, že bych se do té Keni opravdu chtěla podívat a vidět vše, o čem jsem jen četla, na vlastní oči. Povzbudila mne i ochota Jirky Pergla vzít sebou kohokoliv, kdo se pro to rozhodne. A tak jsem začala šetřit. Měla jsem sen a měla jsem cíl. Zaplatila jsem si lekce angličtiny, protože s tímto jazykem jsem dost na štíru a přečetla si pár dalších knih. Najednou tady byl konec listopadu a s tím zařizování letenek. "Takže nakonec opravdu POJEDU!!!" Nemohla jsem tomu uvěřit. Strašně jsem se těšila a zároveň jsme měla i obavy z toho, že Keňa není moc bezpečná země. To mne ale v žádném případě neodradilo, přestože nejsem žádný hrdina ani cestovatel a když už, tak jen prstem po mapě. Tohle byla moje opravdu první velká cesta. Po dohadování kvůli zavazadlům, na check-inu na letišti v Praze, se nám nakonec povedlo nastoupit do prvního letadla do Istanbulu. Cesta sice pohodová, ale celkem dlouhá, takže jsem s nedočkavostí vystoupila v noci na letišti v Nairobi a poprvé se nadechla afrického vzduchu. "Co je Keňa" - jsem měla možnost poznat hned na letišti - sáhodlouhé dohadování důležitých úředníků. Čím byl ten člověk na nižším postu tím důležitěji se tvářil. :-) Další překvápko čekalo hned v hotelu, kde jsme zjistili, že pro nás nemají rezervované pokoje. NEUVĚŘITELNÉ !!! Ale nám to nevzalo náladu, připadalo mi to velice dobrodružné, jak jsme ve tři ráno podnikli cestu do jednoho z nairobských barů, kde jsme měli počkat, než se uvolní nějaký pokoj v hotelu. Druhý den? Keňa na plný pecky! Nairobi s celou tou svojí vřavou a pachy. A čekání ... a čekání a čekání ... :-) Člověk neustále nevycházel z údivu, co ješte nebude fungovat. Nezbylo nic jiného než přeladit na keňskou vlnovou délku a zpomalit. Nemyslet evropsky, nepředpokládat, že když je něco naplánováno, že to taky vyjde. Nakonec pomalým keňským způsobem došlo na vše...

Cesta do Nanyuki je lemována úžasnou krajinou a ani prach ze silnice mi v tu chvíli nevadil. Tržište v Karatině, kde jsme mohli vidět nepřehledné množství pěstovaných plodin, které jsou nezbytné při přípravě jídla z pravé keňské kuchařky. Nebudu tady popisovat den po dni, protože to krásně rozepsal v reporáži Honza. Chci jen zachytit dojem nezcestovalého člověka, který navštívil tuto krajinu. Potkala jsem tady úžasné lidi, kteří pracuji pro OMDC v Nanyuki. Viděla jsem bídu, ve které jsou děti odsouzené žít. Je jich tady strašně mnoho. A taky několik desítek, teď už šťastnějších dětí, které jsou sponzorovány OMDC. Tady je vidět ten neskutečný rozdíl. Dítě, které má šanci a dítě, které bohužel šanci nedostalo. Člověk se ale nemůže zastavit. Bohužel všem dětem na světě pomoct nelze. Pro mne bylo útěchou to, když jsme viděli, že i když pomůžeme jen hrstce z tisíců, je to vždy strašně moc. Pro ně je to opravdu veliká šance do života. To, že můžou chodit do školy, že dostanou uniformu, že dostávají dárky od sponzorů bylo pro mě neskutečnou radostí a zadostučiněním. Viděla jsem to na vlastní oči. Ve školách nás vítali s úctou a ve slumu s radostí. Samozřejmě na dětech byl vidět z počátku ostych, jakoby nevěděly, co si mají s touto situací počít, ale úsměv byl okamžitě vyvolán pohledem na dárky, které jsme jim od sponzorských rodičů přinesli. Jakoby se v tu chvíli proměnily v místní celebrity. Najednou byly fotografovány, natáčeny a navíc, dostaly spoustu dárků. Něco neskutečného v jejich běžném životě.

Bonbónek navrch: Moje neuvěřitelné setkáni s adoptivní dcerou Nai. Nevěděla jsem, jak se zachovám, jestli budu brečet nebo se smát. Byla jsem jenom neskutečně šťastná, že ji vidím usměvavou a taky šťastnou že jsme se potkali "dovopravdy". Pak opět úchvatné pohledy do krajiny, kterou jsem viděla jen na fotkách. Dokonce si myslím, že jsem byla lehce v šoku, a že mi vše dochází až teprve teď. Měla jsem možnost vidět její školu, třídu, místo kam chodí na oběd a taky kde spí. Vše mi s nenucenou radostí ukázala.

Dalším z nesmazatelných zážitků byla návštěva masajských dívek v dětském domově v Meru. Tam jsem mohla vidět nefalšovanou radost z toho, že nás vidí. Okamžitě nás obklopily a jakoby si nás chtěly aspoň pro tuhle chvíli nechat jenom pro sebe. Neustále povídaly, později se i předváděly. Žádný ostych, žádná nervozita, jen upřímná radost. Tady jsem viděla, jak holky na tom, že je někdo podporuje, visí. Byl to nejenom pro nás, ale hlavně pro ně jeden z nejšťastnejších dnů. Lampaine mohla navštívit své miminko v kojeneckém zařízení, kde je umístěno. Bylo to hrozně dojemný. Tohle jsem už nedávala. Když vidíte dítě, které má dítě. Z ní však sršela radost.

Možná máte z mého vyprávění pocit neskutečné "selanky", kterou jsem během celého pobytu zažívala. Nebylo tomu stále tak. Chvíle, kdy jsme se unavení vraceli večer do hotelu z pocitem, že nelze pomoci všem. S obrazy bídy a bezmoci. Chvíle kdy věci nefungovali "evropským způsobem". Vše se nakonec ale pohlo. A to je můj celý dojem z Keni. Ono to jde, pomalu ale jde. Svahilské "pole pole" nás provázelo na každém kroku a tomu se tady musí přivyknout. Obdivuju každého kdo se do této činnosti vůbec pustí. Zpočátku to sice vypadá jako "mission imposible", ale každý krok je krokem vpřed a tady je vidět, že těchto kroků se udělalo už hodně. Důležité je to, že správným směrem.

Beáta Trojanová

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Honza Štěpán

V lednu a únoru 2011 jsem strávil pět nezapomenutelných týdnů s Jirkou Perglem a dalšími lidmi z OMDC v Keni. Cestu, pobyt a s tím spojené zážitky a pocity popisuji velmi podrobně na těchto stránkách v sekci Reportáže. A tak si tady místo toho dovolím napsat jen krátké hodnocení, jak po této zkušenosti vidím nadační fond OMDC já.
OMDC je jiná organizace než většina ostatních charitativních organizací. Nemá žádné velké kanceláře, auta ani reklamy v televizi. Nepracujou v ní stovky ani desítky lidí. Její zakladatel a další spolupracovníci si cesty do Keni, ubytování, jídlo i další náklady platí ze svého. Kdokoliv z přispěvatelů fondu se na vlastní kůži může přímo v Keni přesvědčit (a spousta z Vás tak již učinila), jak je s jejich penězi nakládáno, osobně se sejít se svým adoptovaným synem/dcerou a třeba si i ve slumu srovnat, jak vypadá situace dětí, kterým OMDC již pomáhá a situace dětí, které pomoc ještě potřebují. Na místě velmi rychle pochopíte, že tahle práce má smysl.
OMDC je vlastně takový dlouhý příběh. Příběh, na jehož začátku je spousta bolesti, smutku, utrpení a slz. Je v něm ale také dost naděje na lepší život, víry a dětských úsměvů. Je to příběh s otevřeným koncem. Příběh, jehož součástí se můžete stát i Vy a zcela tak změnit něčí budoucnost...

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Dagmar Perglová

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » Lidé. kteří se mnou navštívili KEŇU a jejich zážitky » Dagmar Perglová

V 65 letech jsem se nebála jet do Afriky – do Keni

Můj syn Jirka mě o vánocích 2010 překvapil darem „poukaz" na cestu do Afriky v srpnu 2011. Nevěřícně jsem na poukaz hleděla a začaly mně kapat slzy radosti a štěstí. Samozřejmě pojedu a všechno si zaplatím, hlavně že pojedu – poletím. Těšení bylo veliké. 2 měsíce před odjezdem jsem začala s očkováním proti „africkým chorobám". Protože jsem seniorka, tak jsem musela na očkování chodit postupně. Když se blížil termín odjezdu, ptám se Jirky, co si mám vzít za oblečení. Mami, tak aby se ti to vešlo do kufříku do letadla. Vezeš 2 velké kufry dárků pro děti. Do kufříku se mně vešly 2 trička, mikina, kalhoty, pyžamo,pantofle, spodní prádlo. Zbytek si prý můžu koupit v Keni. Cesta letadlem turecké letecké společnosti proběhla klidně a ani kufry s dárky se nám neztratily. V Keni jsme přistáli na letišti ve 3 hodiny ráno, následovaly obvyklé prohlídky a vydání turistického víza. Na letišti nás čekali 2 kluci Patrik a Seyras. Když jsme se potkali a oni oba dva řekli „vítáme vás v Keni" tak jsem měla slzy v očích. Připadala jsem si, že jsem přijela k letitým přátelům a tak to bylo po celou dobu našeho pobytu. Všechna setkání, (a že jich bylo) byla nabita upřímností, radostí, snahou udělat nám pobyt co nejhezčí, i když jsme jeli pracovat. Musím říci, že obrovskou osobností je „naše" Helen Gathogo, která koordinuje všechnu finanční pomoc z ČR tak, aby všechny peníze byly použity pro děti. A moji osobní strážci Seyras a Patrik se o mě starali, jako bych byla jejich vlastní máma. Viděla jsem překrásné safari parky plné zvířat, ale setkala jsem se i s nesmírnou bídou dětí, které nemají rodiče nebo rodiče nemají práci. 10 dnů jsme jezdili po slamech a navštěvovali naše adoptivní děti, protože v srpnu jsou prázdniny a děti z domovů jsou na 1 měsíc předány pěstounům, které určí stát a oni se o ně starají. Ještě vysvětlím co je to slam – velké soustředění lidí na území vedle města, kam stát přivede el. energii a vodu (ne všude) a lidé si postaví dřevěná obydlí (prkna pobitá lepenkou, okna nezasklená, místo dveří závěs, na zemi hlína, nebo nějaký igelit) o rozměru cca 4x4m. Zde žije i 5ti členná rodina. Na jedné posteli spí i 3-5 dětí, bez dek, bez matrací. Pro nás evropany naprosto nepochopitelné. Ale musím říci, že ženy ve slamech pořád perou – ručně – všude visí čisté prádlo. Když se naše auto s polepem OMDC objevilo na okraji slumů, najednou všude kolem nás bylo 30 i více dětí. Rozdávali jsme cukroví a jiné mlsky. Celý pobyt ve slamech nás doprovázely, smály se, dělaly hlouposti – prostě děti. Můj největší problém byl, že neumím anglicky. V Keni je úřední řeč

svahilština a angličtina. Moc mě to mrzelo, že si s dětmi a zejména s těmi „našimi" adoptovanými nemohu popovídat. Nás v mládí učili ruštinu, což se nedá nikde ve světě použít. A tak se vše odbývalo bez mluvení. Děti, když zjistily, že jsem máma Jirky, tak si mě ihned zabraly pro sebe, mačkaly mě, líbaly, říkaly „ajlavjú" tiskly se ke mě, a já je hladila a mazlila se s nimi a cítila k nim nesmírnou lásku. Ten pocit v mém srdci nelze popsat slovy. Pořád jsem měla slzy na krajíčku a nejraději bych je všechny sbalila a odvezla k nám do Čech. Byl to nesmírně silný pocit, který se znovu vrací, když si na děti vzpomenu. Z jejich slov „mama" bylo cítit, jak jim jejich opravdová máma chybí a trpí nedostatkem mazlení, lásky, pohlazení. Jsem všem adoptivním rodičům vděčná, že podporují tyto děti. Ani si neumíte představit, jakou ohromnou věc děláte, když tyto děti podporujete. Ty starší to již vědí, snaží se učit, jsou na předních místech ve školách kam chodí. Mají Vaše fotky umístěné nad svým spaním a moc čekají na Váš dopis. Proto prosím všechny rodiče, posílejte jim Vaše fotky, dopisy – všem dětem, i když nepošlete dárek – tak pište – anglicky. Viděla jsem velký smutek v očích až došlo i na slzy u 2 dětí, kteří sice dárek dostaly (od OMDC) ale nedostaly dopis. Věděly, že na ně adoptivní rodič nemyslí. Ty děti čekají a nesmírně se těší na leden a srpen, kdy za nimi přijede Jirka a přiveze Vaše pozdravy. Uvědomte si, že podporujete sirotky a pro ně je důležitá finanční podpora, ale i velmi důležitá podpora duševní, jste pro ně máma nebo táta.

Jeli jsme navštívit a předat dárky našim 15ti masajským dívkám do dětského domova v Isiolu. Přivítání bylo opět velké, upřímné jak od ředitelky domova, personálu až pro naše děvčata. Emoce byly na obou stranách hodně silné. Když děvčata zjistila, že jsem máma Jirky, okamžitě mě obklopila a byla jsem „jejich máma" se vším co k tomu patří, polibky, stisky, mazlení, hlazení a slůvka „ajlavjú" padala ze všech stran. Tak silný zážitek nelze slovy popsat a nakonec Vám jenom tečou slzy a cítíte obrovskou lásku ale i bezmoc, jak těmto dívkám ještě více pomoci. Nelze si je vzít sebou a starat se o ně. A proto si svého syna Jirku nesmírně vážím, protože ten svůj pocit, který mám já, dokázal převést do skutečné pomoci a to prostřednictvím Vás všech, kteří pomáháte těmto dětem postavit se na vlastní nohy. Moc si vážím všech lidí, kteří si těchto dětí ujali a moc Vám přeji, abyste se s nimi jednou setkali a mohli je políbit jako já a ony na oplátku Vám projeví vděčnost za to, že jste jim v jejich těžkém životě pomohli tak, aby se do tohoto života uměly zařadit. Všechna děvčata jsme vzali do města na nákup. Všechna se oblékla podle toho co si vybrala. Měla velkou radost. Potom jsme jeli všichni do hotelu na oběd. Byla poprvé v hotelu a poprvé použila normální WC a umyvadlo s teplou vodou. Děvčata jedla oběd a ta která již nemohla automaticky šla a zbytek jídla dala těm hladovějším. Na konci jídla byly všechny talíře naprosto prázdné, žádné zbytky jako u nás. Toto jsou momenty, které Vás překvapí. Toto by měly vidět naše děti ze školních jídelen. Byla jsem v Africe 25 dnů, viděla jsem krásy země, různá přírodní pásma od sucha až po zelenou krajinu s obilím, zeleninou apod. Keňa má perspektivu, staví infrastrukturu země, podporuje školství a vytváří systém pro to, aby se lidé začali mít lépe. Ale je před nimi hodně dlouhá cesta.

A ještě nakonec musím napsat můj zážitek. Když jsme přijeli do Keni do kanceláře v Nanyuki OMDC, tak jsme přáli upřímnou soustrast naší Hellen, neboť ji před týdnem zemřel tatínek. Při jedné misijní cestě jsme projížděli městem, kde se Hellen narodila. Vzala nás k sobě domů. Tam nás seznámila se svoji maminkou – 96 let – a svoji mladší sestrou – cca 40 let. Pak jsme všichni šli na konec zahrady k hrobu tatínka, zasadili jsme kytku a minutou ticha uctili jeho památku. Při pohledu na kříž, kde bylo jméno, letopočet narození a letopočet úmrtí jsem nevěřila vlastním očím. Letopočet narození 1878 úmrtí 2011. A teď si spočítejte, v kolika letech tatínek měl své poslední děti – Hellen 42 let, její sestra 40 let a kolik bylo mamince, která za život vychovala 10 dětí a vůbec nepotřebovala doktora.

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Jarmark Zámek Loučen - africký den 5.8.2011

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » OMDC akce a přednášky na podporu dětí v Keni » Jarmark Zámek Loučen - africký den 5.8.2011

Loučen – 5.8.2011,

Ani nevim kolikátého bylo. Hanka,kterou jsem tehdy ještě osobně neznala, napsala na FCB, že v termínu konání loučeňského víkendu s afickým podtextem bude Jirka v Keni a jesli bychom se nemohly do Loučně zajet my maminy. Řekla jsem si proč ne. Hanča zorganizovala schůzku a sešly jsme se - Já , Hanča, Bea a Silva, abychom vymyslely s čím se do akce vrhnem.

Nápady z každé z nás padaly sice pomalu, ale nakonec jsme se dohodly, že Bea udělá letáky a plakáty, obrázky, Silva vybere muziku, Já se postrarám o hry pro děti, zajisím přistřešek, stoly, lavice, věšáky na oblečení a Hanka osloví rodiče, aby nám posílali oblečení a hračky na BAZAR a vyřeší vše s vedením loučeňského zámku . Taky jsme se dohodly, že uděláme tombolu – takové ty dary nedary co máme každý doma a nevíme co s nima – zabalené a načinčané – A BYL TO MOC DOBRÝ NÁPAD –ani nevím z koho vlasně vypadl J.

Léto loni nebylo příliš příznivé a tak holky samozřejmě začaly řesit to, co budem dělat, dyž zacne pršet!!! Nebude, řekla jsem okamažitě bezváhaní k údivu všech zúčastněných - následovala jasná otázka : „ Jak to můžeš vědět!“ - PROSTĚ NEBUDE - vím to řekla jsem k údivu holek.

Sešly jsme se celkem brzo a tak jsme měly dost času, abychom vše připravily.

Z Moravy se nám ozvala Milana, že se u nich nasbíralo sposutu věcí - oblečení a přivezou nám plný transportér – sešly jsme se na chodově a bylo toho opravdu hodně. Popovídaly jsme poseděly – Ja , Hanka, Milana a její kamarádka. Přeložily věci a hurá k Hance do práce – všechno vyložit. Pak následovala schůzka k TŘÍDĚNÍ – abychom se z toho v Loučni nezbláznily, tak jsme si věci pěkně roztřídily – byla to sice fuška, ale vyplatilo se.

Poslední důležitá věc, kterou jsme musely udělat byla obhlídka místa konání akce. A tak jsme se s Hančou vypravily na Loučeň, kde jsme se sešly s paní Koukolovou, která nám ukázala , kde všude si můžeme postavit stan – vybraly jsme DOBŘE – myslím.

Ráno 5.8.2011 jsme si musely přivstat, abychom vše připravily, než přijdou návštěvníci. SLUNCE svítilo jak jsem předpověděla J a pomocnou ruku nám podali: Evžen, Verunka Hejdušková a Lucka Trojanová a byly opravdu třeba k tomu Bea, Hanka, Silva a Já - Postavit přístřešek, vybalit věci, nachystat hry pro děti /ale i rodiče/ - skákání v pytlích, chytání ryb pro malé i velké, krmení afrického lva, malování a další + rozvěsit fotky všech adoptovaných děti, nainstalovat PC s prezentrací o cestách do Keni a informacích o OMDC nám dalo zabrat, ale zvládli jsme to.

Rozmístili jsme 3 kasičky - u stánku s tombolou, u her pro dětičky a jednu speciální hry, kterou připravil loučeňský zámek – myslím, že to byla hra na téma jak si zasloužit jídlo! Velmi poučné pro děti žijící zde v čechách, které nemají představu o tom, co je to mít HLAD!

No pak už jsme jen čekali na návštěvníky – povídali o Africe, prezentovali OMDC, ukazovali fotky, prodávali soutěžili a vybírali příspěvky a Evžen fotil.

Jak už jsem uvedla počasí bylo krásné a tak se přišlo podívat hodně lidiček, což pro nás i naše keňske dětičky bylo moc dobře. Od 9hodin do 5-te odpoledne jsme se nezastavili, ale vyplailo se!! Celková částka, kterou se pro OMDC podařilo vybrat se vyšplhlana na neuvěřitelných 15.000Kč!!!!

Pak už jen zbývalo vše sbalit – vrátit zapůjčené věci – popřát Hance k naropzeninám, které oslavila nezvyklm způsobem – zavolat Jirkovi do Keni a způsobit mu velké překvaní, neboť tolik peněz nečekal – a hurá domů. Unavení, ale sťastní, že se akce vydařila a všechna ta práce, kterou jsme vložily do přípravy se nám vrátila.

Tak asi Tak – zdravím všechny a budu se těšit, že nás pomocníků v roce 2012 bude víc.

ROZVAHA pro nevýdělečné organizace

v plném rozsahu

ke dni 31.12.2011

(v celých tisících Kč)

IČ
28900308

Název a sídlo účetní jednotky

ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadační fond
K Dědu 1705
Beroun 1
26601

Označení a	AKTIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 1	Stav k poslednímu dni účetního období 2
A.	Dlouhodobý majetek celkem (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV.)	0	0
A. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem (součet A.I.1. až A.I.7.)	0	0
A. I. 1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje	0	0
2.	Software	0	0
3.	Ocenitelná práva	0	0
4.	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
5.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
6.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
7.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
A. II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem (součet A.II.1. až A.II.10.)	0	0
A. II. 1.	Pozemky	0	0
2.	Umělecká díla, předměty a sbírky	0	0
3.	Stavby	0	0
4.	Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	0	0
5.	Pěstitelské celky trvalých porostů	0	0
6.	Základní stádo a tažná zvířata	0	0
7.	Drobný dlouhodobý hmotný majetek	0	0
8.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek	0	0
9.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	0	0
10.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek	0	0
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem (součet A.III.1. až A.III.7.)	0	0
A. III. 1.	Podíly v ovládaných a řízených osobách	0	0
2.	Podíly v osobách pod podstatným vlivem	0	0
3.	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti	0	0
4.	Půjčky organizačním složkám	0	0
5.	Ostatní dlouhodobé půjčky	0	0
6.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek	0	0
7.	Pořizovaný dlouhodobý finanční majetek	0	0

Označení a	AKTIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 1	Stav k poslednímu dni účetního období 2
A.IV.	Oprávky k dlouhod. majetku celkem (souč. A.IV.1. až A.IV.11.)	0	0
A.IV.1.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje	0	0
2.	Oprávky k softwaru	0	0
3.	Oprávky k ocenitelným právům	0	0
4.	Oprávky kdrobnému dlouhodobému nehmotnému majetku	0	0
5.	Oprávky k ostatnímu dlouhodogému nehmotnému majteku	0	0
6.	Oprávky k stavbám	0	0
7.	Oprávky k samostatným movitým věcem a souborům movitých věcí	0	0
8.	Opávky k pěslitelským celkům trvalých porostů	0	0
9.	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům	0	0
10.	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	0	0
11.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku	0	0
B.	Krátkodobý majetek celkem (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV.)	701	103
B. I.	Zásoby celkem (součet B.I.1. až B.I.9.)	0	0
B. I.1.	Materiál na skladě	0	0
2.	Materiál na cestě	0	0
3.	Nedokončená výroba	0	0
4.	Polotovary vlastní výroby	0	0
5.	Výrobky	0	0
6.	Zvířata	0	0
7.	Zboží na skladě a v prodejnách	0	0
8.	Zboží na cestě	0	0
9.	Poskytnuté zálohy na zásoby	0	0
B. II.	Pohledávky celkem (součet B.II.1 až B.II.19)	0	0
B. II.1.	Odběratelé	0	0
2.	Směnky k inkasu	0	0
3.	Pohledávky za eskontované cenné papíry	0	0
4.	Poskytnuté provozní zálohy	0	0
5.	Ostatní pohledávky	0	0
6.	Pohledávky za zaměstnanci	0	0
7.	Pohledávky za institucemi sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	0	0
8.	Daň z příjmů	0	0
9.	Ostatní přímé daně	0	0
10.	Daň z přidané hodnoty	0	0

Označení a	AKTIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 1	Stav k poslednímu dni účetního období 2
11.	Ostatní daně a poplatky	0	0
12.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se státním rozpočtem	0	0
13.	Nároky na dotace a ostatní zúčování s rozpočtem orgánů územních samosprávních celků	0	0
14.	Pohledávky za účastníky sdružení	0	0
15.	Pohledávky z pevných termínovaných operací	0	0
16.	Pohledávky z vydaných dluhopisů	0	0
17.	Jiné pohledávky	0	0
18.	Dohadné účty aktivní	0	0
19.	Opravná položka k pohledávkám	0	0
B. III.	Krátkodobý finanční majetek celkem (součet B.IV.1. až B.IV.8.)	701	103
B. III.1.	Pokladna	537	0
2.	Ceniny	0	0
3.	Účty v bankách	164	103
4.	Majetkové cenné papíry k obchodování	0	0
5.	Dluhové cenné papíry k obchodování	0	0
6.	Ostatní cenné papíry	0	0
7.	Pořizovaný krátkodobý finanční majetek	0	0
8.	Peníze na cestě	0	0
B.IV.	Jiná aktiva celkem (součet B.IV.1. až B.IV.3.)	0	0
B.IV.1.	Náklady příštích období	0	0
2.	Příjmy příštích období	0	0
3.	Kursové rozdíly aktivní	0	0
	AKTIVA CELKEM A. + B.)	701	103

Označení a	PASIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 3	Stav k poslednímu dni účetního období 4
A.	Vlastní zdroje celkem (A. I. + A. II.)	251	103
A. I.	Jmění celkem (A. I. 1. + A. I. 2. + A. I. 3.)	260	112
A. I. 1.	Vlastní jmění	50	50
2.	Fondy	210	62
3.	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků	0	0
A. II.	Výsledek hospodaření celkem (A. II. 1. + A. II. 2. + A. II. 3.)	-9	-9
A. II. 1.	Účet výsledku hospodaření	0	0
2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení	0	0
3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	-9	-9
B.	Cizí zdroje celkem (B. I. + B. II. + B. III. + B. IV.)	450	0
B. I.	Rezervy celkem (B. I.1.)	0	0
B. I. 1.	Rezervy	0	0
B. II.	Dlouhodobé závazky celkem (součet B. II. 1. až B. II. 7.)	0	0
B. II. 1.	Dlouhodobé bankovní úvěry	0	0
2.	Vydané dluhopisy	0	0
3.	Závazky z pronájmu	0	0
4.	Přijaté dlouhodobé zálohy	0	0
5.	Dlouhodobé směnky k úhradě	0	0
6.	Dohadné účty pasivní	0	0
7.	Ostatní dlouhodobé závazky	0	0
B. III.	Krátkodobé závazky celkem (součet B.III.1. až B.III.23.)	450	0
B. III. 1.	Dodavatelé	0	0
2.	Směnky k úhradě	0	0
3.	Přijaté zálohy	0	0
4.	Ostatní závazky	0	0
5.	Zaměstnanci	0	0
6.	Ostatní závazky vůči zaměstnancům	0	0
7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdrav. pojištění	0	0
8.	Daň z příjmů	0	0
9.	Ostatní přímé daně	0	0
10.	Daň z přidané hodnoty	0	0
11.	Ostatní daně a poplatky	0	0
12.	Závazky ze vztahu k státnímu rozpočtu	0	0
13.	Závazky ze vztahu k rozpočtu orgánů územních samosprávných celků	0	0
14.	Závazky z upsaných nesplacených cenných papírů a podílů	0	0

Označení a	PASIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 3	Stav k poslednímu dni účetního období 4
15.	Závazky k účastníkům sdružení	0	0
16.	Závazky z pevných termínovaných operecí	0	0
17.	Jiné závazky	450	0
18.	Krátkodobé bankovní úvěry	0	0
19.	Eskontní úvěry	0	0
20.	Vydané krátkodobé dluhopisy	0	0
21.	Vlastní dluhopisy	0	0
22.	Daohadné účty pasivní	0	0
23.	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci	0	0
B. IV.	Jiná pasiva celkem (součet B.IV.1. až B.IV.3.)	0	0
B. IV. 1.	Výdaje příštích období	0	0
2.	Výnosy příštích období	0	0
3.	Kursové rozdíly pasivní	0	0
	PASIVA CELKEM (A. + B.)	701	103

Sestaveno dne: 21.9.2012 ONE MORE DAY FOR CHILDREN nadační fond K Dědu 1705, 266 01 Beroun IČO: 28900308 tel.: 00420 603 211 111 www.expedice-world.cz	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Právní forma účetní jednotky nadační fond	Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis) -
Předmět podnikání -	Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis) - tel.: - linka: -

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

pro nevýdělečné organizace
v plném rozsahu
ke dni 31.12.2011
(v celých tisících Kč)

IČ
28900308

Název a sídlo účetní jednotky

ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadační fond
K Dědu 1705
Beroun 1
26601

Označení a	NÁKLADY b		Činnost hlavní 1	Činnost hospodářská 2	Činnost celkem 3
A. I.	Spotřebované nákupy celkem	(součet A. I. 1. až A. I. 4.)	30	-	30
1.	Spotřeba materiálu		0	-	0
2.	Spotřeba energie		0	-	0
3.	Spotřeba ostatních neskladovatelných dodávek		0	-	0
4.	Prodané zboží		30	-	30
A. II.	Služby celkem	(součet A. II. 5. až A. II. 8.)	10	-	10
5.	Opravy a udržování		0	-	0
6.	Cestovné		0	-	0
7.	Náklady na reprezentaci		0	-	0
8.	Ostatní služby		10	-	10
A. III.	Osobní náklady celkem	(součet A. III. 9. až A. III. 13.)	0	-	0
9.	Mzdové náklady		0	-	0
10.	Zákonné sociální pojištění		0	-	0
11.	Ostatní sociální pojištění		0	-	0
12.	Zákonné sociální náklady		0	-	0
13.	Ostatní sociální náklady		0	-	0
A. IV.	Daně a poplatky celkem	(součet A. IV. 14. až A. VI. 16.)	0	-	0
14.	Daň silniční		0	-	0
15.	Daň z nemovitostí		0	-	0
16.	Ostatní daně a poplatky		0	-	0
A. V.	Ostatní náklady celkem	(součet A. V. 17. až A. V. 24.)	2 408	-	2 408
17.	Smluvní pokuty a úroky z prodlení		0	-	0
18.	Ostatní pokuty a penále		0	-	0
19.	Odpis nedobyné pohledávky		0	-	0
20.	Úroky		0	-	0
21.	Kursové ztráty		1	-	1
22.	Dary		2 376	-	2 376
23.	Manka a škody		0	-	0
24.	Jiné ostatní náklady		31	-	31

Označení a	NÁKLADY b	Činnost hlavní 1	 hospodářská 2	 celkem 3
A. VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek celkem (součetA. VI. 25. až A. VI. 30.)	0	-	0
25.	Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	0	-	0
26.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého nehmotného a hmotnéno majetku	0	-	0
27.	Prodané cenné papíry a podíly	0	-	0
28.	Prodaný materiál	0	-	0
29.	Tvorba rezerv	0	-	0
30.	Tvorba opravných položek	0	-	0
A. VII.	Poskytnuté příspěvky celkem (A. VII. 31. + A. VII. 32.)	0	-	0
31.	Poskytnuté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	-	0
32.	Poskytnuté členské příspěvky	0	-	0
A.VIII.	Daň z příjmů celkem	0	-	0
33.	Dodatečné odvody daně z příjmů	0	-	0
	NÁKLADY CELKEM (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV. + A.V. + A.VI. + A.VII. + A.VIII.)	2 448	-	2 448

Označení a	VÝNOSY b	Činnost hlavní 1	 hospodářská 2	 celkem 3
B. I.	Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem (součet B. I. 1. až B. I. 3.)	72	-	72
1.	Tržby za vlastní výrobky	0	-	0
2.	Tržby z prodeje služeb	0	-	0
3.	Tržby za prodané zboží	72	-	72
B. II.	Změny stavu vnitroorganizačních zásob celkem (součet B. II. 4. až B. II. 7.)	0	-	0
4.	Změna stavu zásob nedokončené výroby	0	-	0
5.	Změna stavu zásob polotovarů	0	-	0
6.	Změna stavu zásob výrobků	0	-	0
7.	Změna stavu zvířat	0	-	0
B. III.	Aktivace celkem (součet B. III. 8. až B. III. 11.)	0	-	0
8.	Aktivace materiálu a zboží	0	-	0
9.	Aktivace vnitroorganizačních služeb	0	-	0
10.	Aktivace dlouhodobého nehmotného majetku	0	-	0
11.	Aktivace dlouhodobého hmotného majetku	0	-	0
B. IV.	Ostatní výnosy celkem (součet B. IV. 12. až B. IV. 18.)	19	-	19
12.	Smluvní pokuty a úroky z prodlení	0	-	0
13.	Ostatní pokuty a penále	0	-	0
14.	Platby za odepsané pohledávky	0	-	0
15.	Úroky	0	-	0
16.	Kursové zisky	19	-	19
17.	Zúčtování fondů	0	-	0
18.	Jiné ostatní výnosy	0	-	0
B. V.	Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek celkem (součet B. V. 19. až B. V. 25.)	0	-	0
19.	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	0	-	0
20.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	0	-	0
21.	Tržby z prodeje materiálu	0	-	0
22.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	0	-	0
23.	Zúčtování rezerv	0	-	0
24.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	0	-	0
25.	Zúčtování opravných položek	0	-	0

Označení a	VÝNOSY b	Činnost hlavní 1	Činnost hospodářská 2	Činnost celkem 3
B. VI.	Přijaté příspěvky celkem (součet B. VI. 26. až B. VI. 28.)	2 357	-	2 357
26.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	-	0
27.	Přijaté příspěvky (dary)	2 357	-	2 357
28.	Přijaté členské příspěvky	0	-	0
B. VII.	Provozní dotace celkem (B. VII. 29.)	0	-	0
29.	Provozní dotace	0	-	0
	VÝNOSY CELKEM (B. I. + B. II. + B. III. + B. IV. + B. V. + B. VI. + B. VII.)	2 448	-	2 448

C.	Výsledek hospodaření před zdaněním (VÝNOSY CELK. - NÁKLADY CELK.)	0	-	0
34.	Daň z příjmů	0	-	0
D.	Výsledek hospodaření po zdanění (C. - 34.)	0	-	0

Sestaveno dne: 21.9.2012 ONE MORE DAY FOR CHILDREN nadační fond K Dědu 1705, 266 01 Beroun IČO: 28900308 tel.: 00420 603 211 111 www.expedice-world.cz	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Právní forma účetní jednotky nadační fond	Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis) -
Předmět podnikání -	Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis) - tel.: - linka: -

ozvaha analyticky

E MORE DAY FOR CHILDREN, nadáČ: 28900308 Rok: 2011 Dne: 29.10.2012 Tisk vybraných záznamů

lo u	Název účtu	Počáteční stav	Obraty za období MD	Obraty za období D	Obraty rozdíl	Koncový stav
tiva						
000	Pokladna	536 890,00	944 930,00	1 481 820,00	-536 890,00	0,00
100	Pokladna KES	0,00	1 213 331,70	1 213 331,70	0,00	0,00
200	Pokladna USD	0,00	13 781,10	13 781,10	0,00	0,00
	Peníze	**536 890,00**	**2 172 042,80**	**2 708 932,80**	**-536 890,00**	**0,00**
000	Účty v bankách	164 314,52	0,00	164 314,52	-164 314,52	0,00
100	Účty v bankách - ČS	0,00	2 207 229,17	2 113 469,12	93 760,05	93 760,05
200	Účty v bankách - ČS DD	0,00	195 632,37	186 829,08	8 803,29	8 803,29
	Účty v bankách	**164 314,52**	**2 402 861,54**	**2 464 612,72**	**-61 751,18**	**102 563,34**
000	Peníze na cestě	0,00	2 004 006,80	2 004 006,80	0,00	0,00
	Převody mezi finančními účty	**0,00**	**2 004 006,80**	**2 004 006,80**	**0,00**	**0,00**
		701 204,52	**6 578 911,14**	**7 177 552,32**	**-598 641,18**	**102 563,34**
000	Ostatní pohledávky	0,00	585 965,73	585 965,73	0,00	0,00
999	Ostatní pohledávky - přeplatky	0,00	5 567,00	5 567,00	0,00	0,00
	Pohledávky	**0,00**	**591 532,73**	**591 532,73**	**0,00**	**0,00**
000	Vnitřní zúčtování	0,00	148 400,00	148 400,00	0,00	0,00
	Opravná položka k zúčtovacím vzt	**0,00**	**148 400,00**	**148 400,00**	**0,00**	**0,00**
		0,00	**739 932,73**	**739 932,73**	**0,00**	**0,00**
	Aktiva celkem	**701 204,52**	**7 318 843,87**	**7 917 485,05**	**-598 641,18**	**102 563,34**
siva						
000	Ostatní závazky	0,00	15 000,00	15 000,00	0,00	0,00
	Závazky	**0,00**	**15 000,00**	**15 000,00**	**0,00**	**0,00**
000	Daň z příjmů	-1,00	0,00	0,00	0,00	-1,00
	Zúčtování daní, dotací a ostatní zú	**-1,00**	**0,00**	**0,00**	**0,00**	**-1,00**
100	Jiné závazky - osobní půjčka J. P	450 000,00	450 000,00	0,00	-450 000,00	0,00
	Jiné pohledávky a závazky	**450 000,00**	**450 000,00**	**0,00**	**-450 000,00**	**0,00**
		449 999,00	**465 000,00**	**15 000,00**	**-450 000,00**	**-1,00**
000	Vlastní jmění	50 000,00	0,00	0,00	0,00	50 000,00
	Vlastní jmění	**50 000,00**	**0,00**	**0,00**	**0,00**	**50 000,00**
000	Fondy - příspěvky pro děti	209 892,52	209 892,52	61 251,34	-148 641,18	61 251,34
	Fondy	**209 892,52**	**209 892,52**	**61 251,34**	**-148 641,18**	**61 251,34**
000	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztr	-8 687,00	0,00	0,00	0,00	-8 687,00
	Výsledek hospodaření	**-8 687,00**	**0,00**	**0,00**	**0,00**	**-8 687,00**
		251 205,52	**209 892,52**	**61 251,34**	**-148 641,18**	**102 564,34**
	Pasiva celkem	**701 204,52**	**674 892,52**	**76 251,34**	**-598 641,18**	**102 563,34**

Hospodářský zisk za období	**0,00**
Hospodářský zisk celkem	**0,00**

vybraných záznamů: Datum >= 01.01.2011, Datum <= 31.12.2011

OMDC dary Keňa

CELKEM KES	10 100 904,11
v reportu OMDC Keňa	10 180 231,00

	KES	CZK	
rozdíl	79 326,89	18 431,60	**může být dáno kursovými rozdíly při přepočtu z USD oproti CZK**
Dary od J. Pergla dle reportu OMDC Keňa	74 639,00	17 342,37	**možná není zachyceno v účetnictví českého OMDC jako vydaný dar (na účtu 546), případr**

dary z bankovního účtu

Dary posílané přímo z účtu OMDC

Výpis	Platba	Předkontace	Text	Firma	Celkem	Částka USD	Účet
28.2.2011	28.2.2011	poskyt.dar	Odeslání peněz do Keni na operaci chlapce Azlana	OMDC Keňa	28 686,48 Kč	1 580,00	CS
31.3.2011	4.3.2011	poskyt.dar	3200 USD do Keni-second half for Maina	OMDC Keňa	56 614,40 Kč	3 200,00	CS
31.3.2011	18.3.2011	poskyt.dar	2500 USD do Keni-sponsorship for children	OMDC Keňa	44 495,00 Kč	2 500,00	CS
31.3.2011	29.3.2011	poskyt.dar	210 USD do Keni pro dítě 075 - Miriam	OMDC Keňa	3 726,03 Kč	210,00	CS
30.4.2011	12.4.2011	poskyt.dar	3500 USD do Keni-for 6 Massai children in Meru	OMDC Keňa	60 305,00 Kč	3 500,00	CS
30.4.2011	18.4.2011	poskyt.dar	2400 USD do Keni-for 97 children from sponsors	OMDC Keňa	41 148,00 Kč	2 400,00	CS
31.5.2011	13.5.2011	poskyt.dar	200 USD do Keni-help from Mr Milan Crha	OMDC Keňa	3 484,40 Kč	200,00	CS
31.5.2011	17.5.2011	poskyt.dar	4700 USD do Keni pro adoptované děti	OMDC Keňa	82 292,30 Kč	4 700,00	CS
31.5.2011	27.5.2011	poskyt.dar	2800 USD do Keni-pro adoptované děti od rodičů	OMDC Keňa	49 439,60 Kč	2 800,00	CS
30.6.2011	20.6.2011	poskyt.dar	3300 USD do Keni-pro adoptované děti od rodičů	OMDC Keňa	56 680,80 Kč	3 300,00	CS
31.8.2011	29.8.2011	poskyt.dar	2400 USD do Keni-sponsorship money	OMDC Keňa	40 444,80 Kč	2 400,00	CS
30.9.2011	9.9.2011	poskyt.dar	1860 USD do Keni-sponzors	OMDC Keňa	32 974,08 Kč	1 860,00	CS
30.9.2011	19.9.2011	poskyt.dar	1800 USD do Keni-sponsorship money	OMDC Keňa	32 940,00 Kč	1 800,00	CS
30.9.2011	22.9.2011	poskyt.dar	1400 USD do Keni-sponzor money	OMDC Keňa	26 380,20 Kč	1 400,00	CS
31.10.2011	3.10.2011	poskyt.dar	2050 USD do Keni-sponzors money	OMDC Keňa	38 429,30 Kč	2 050,00	CS
31.10.2011	18.10.2011	poskyt.dar	4200 USD do Keni - sponzors money	OMDC Keňa	76 918,80 Kč	4 200,00	CS
30.11.2011	7.11.2011	poskyt.dar	4300 USD do Keni - for christmass party, for children, f	OMDC Keňa	79 687,60 Kč	4 300,00	CS
30.11.2011	30.11.2011	poskyt.dar	5400 USD do Keni - christmas, sponzoring, gifts from p	OMDC Keňa	105 337,80 Kč	5 400,00	CS
31.12.2011	5.12.2011	poskyt.dar	3800 USD do Keni-Sponzor money, christmas money	OMDC Keňa	72 416,60 Kč	3 800,00	CS
31.12.2011	5.12.2011	poskyt.dar	4700 USD do Keni na stavbu dětského domova	OMDC Keňa	89 567,90 Kč	4 700,00	CSDD
31.12.2011	21.12.2011	poskyt.dar	5000 USD do Keni-sponsorship for children, gifts	OMDC Keňa	98 745,00 Kč	5 000,00	CS
					1 120 714,09 Kč	61 300,00	
				kurs CZK/100 KES	23,235		
				částka v KES	**4 823 387,52**		

dary v hotovosti Keňa - vklad na účet OMDC v Keni

Dary z pokladny - vklady hotovosti na účet OMDC Keňa v KES

Výsledovka analyticky

ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadaČ: 28900308 Rok: 2011 Dne: 29.10.2012 Tisk vybraných záznamů

Číslo účtu	Název účtu	Počáteční stav	Obraty za období MD	Obraty za období D	Obraty rozdíl	Koncový stav
Náklady						
504000	Prodané zboží	0,00	30 000,00	0,00	30 000,00	30 000,00
50x	**Spotřebované nákupy**	**0,00**	**30 000,00**	**0,00**	**30 000,00**	**30 000,00**
518000	Ostatní služby	0,00	10 148,00	0,00	10 148,00	10 148,00
51x	**Služby**	**0,00**	**10 148,00**	**0,00**	**10 148,00**	**10 148,00**
545000	Kursové ztráty	0,00	881,82	0,00	881,82	881,82
546000	Dary	0,00	2 376 333,07	0,00	2 376 333,07	2 376 333,07
549000	Jiné ostatní náklady	0,00	31 221,44	100,00	31 121,44	31 121,44
54x	**Ostatní náklady**	**0,00**	**2 408 436,33**	**100,00**	**2 408 336,33**	**2 408 336,33**
	Náklady celkem	**0,00**	**2 448 584,33**	**100,00**	**2 448 484,33**	**2 448 484,33**
Výnosy						
604000	Tržby za prodané zboží	0,00	0,00	72 445,00	72 445,00	72 445,00
60x	**Tržby za vlastní výkony a za zboží**	**0,00**	**0,00**	**72 445,00**	**72 445,00**	**72 445,00**
644000	Úroky	0,00	0,00	52,32	52,32	52,32
645000	Kursové zisky	0,00	0,00	19 409,20	19 409,20	19 409,20
64x	**Ostatní výnosy**	**0,00**	**0,00**	**19 461,52**	**19 461,52**	**19 461,52**
682100	Dary od fyzických osob	0,00	61 251,34	2 265 535,15	2 204 283,81	2 204 283,81
682200	Dary od právnických osob	0,00	0,00	144 788,00	144 788,00	144 788,00
682300	Dary DMS	0,00	0,00	7 506,00	7 506,00	7 506,00
68x	**Přijaté příspěvky**	**0,00**	**61 251,34**	**2 417 829,15**	**2 356 577,81**	**2 356 577,81**
	Výnosy celkem	**0,00**	**61 251,34**	**2 509 735,67**	**2 448 484,33**	**2 448 484,33**
			Hospodářský zisk za období		**0,00**	
			Hospodářský zisk celkem			**0,00**

Tisk vybraných záznamů: Datum >= 01.01.2011, Datum <= 31.12.2011

VI. Zpráva revizora nadačního fondu

Dne 1.9.2012 jsem provedl kontrolu finančního účetnictví NF OMDC.
Předmětem kontroly byly skutečnosti, zachycené v účetní uzávěrce sestavené ke dni 31.12.2011 za období od 1.1.2011 do 31.12.2011

Při této kontrole nebylo zjištěno porušení zásad účetních předpisů.
Předložená účetní dokumentace je průkazná, účetní postupy jsou v souladu se zákonem o účetnictví č. 563/41 1991 Sb. a § 25 zákona č. 227/1997 Sb. o nadačních fondech.
Prostředky nadačního fondu a jejich použití jsou průkazně evidovány.
S prostředky nadačního fondu bylo nakládáno v souladu se statutem nadačního fondu.

V Berouně dne 1.9.2012

Evžen Švásta
revizor NF OMDC

VII. Závěr výroční zprávy

Tato třetí výroční zpráva popisuje náš další posun v oblasti charity.
V tomto roce pokračovala práce NF OMDC v České republice a kanceláře v Keni. Vyřízena všechna povolení v Keni, zavedeno řádné účetnictví v kanceláři v Keni včetně vyhotovení výroční zprávy. Zřízeny bankovní účty, na které jsou z ČR převáděny peníze pro potřeby dětí.
Dodržujeme naši filosofii průhledně ukazovat lidem, že naše práce má smysl a vložené peníze od dárců jdou přímo dětem a nikam jinam.
Pravidelně 1x za půl roku přímo z Keni ukazujeme prostřednictvím stránek www.OMDC.CZ jak je dětem pomáháno a jak děti využívají pomoci.
Takže lidi, kteří pomáhají přímo na videu nebo fotu vidí svoji pomoc a nemusí mít obavy, kam vlastně jejich peníze přišly. Vidí děti, které díky jejich pomoci začali žít – učit se, obléci se, více jídla a pití, větší hygiena a i děti, které si již dokážou hrát a smát se.
Již na počátku Nadační fond deklaroval, že nechce a nebude vynakládat finanční prostředky na režii nadačního fondu, tedy i na mzdy spolupracovníků.

Zvláštní poděkování patří těm, kteří pracují pro NF bez nároku na mzdu nebo odměnu :
firmy – IQuest s.r.o. Všenory – spravuje zdarma www stránky OMDC, doplňuje nové reportáže, dárce a pod. – moc děkujeme
- Bright finance Praha 9 p. Poch a p. Pankratzová – účetní firma, která vede účetnictví až do roční uzávěrky a daňového přiznání opět moc děkujeme

Jednotlivci – Dagmar Perglové a Janě Ouředníkové za administrativu NF a prvotní účetnictví
Hance Šináglové – koordinátorce NF spolupráce s adoptivními rodiči
Jarmile Hanzlíkové – učitelce ZŠ Chvaletická ul. Praha 9 za pořádání školních akcí směřujících k pomoci dětem v Keni
Jan Štěpán za organizační pomoc při cestách do Keni
V Africe spolupracujeme také s dobrovolnými pracovníky, kteří jsou uvedeni v příloze jako africký team

Všichni pracovali pro nadační fond bez nároku na odměnu. **Děkujeme!!**
Bez dobrovolné pomoci bychom to nezvládli!!

ONE MORE DAY FOR CHILDREN
nadační fond
K Dědu 1705, 266 01 Beroun
IČO: 28900308
tel.: 00420 603 211 111
www.expedice-world.cz

V Berouně dne 30.4.2012

za správní radu Jiří Pergl .....
Dagmar Perglová.....Dagmar Perglová.....
Jana Ouředníková Jana Ouředníková.....

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

Jednotlivci 2011

Listopad

Konečná Milana	1.000,- Kč
Lehká Lucie	1.700,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Janochová Marie	300,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Zikmundová Alexandra	200,- Kč
Váňová Renata	300,- Kč
Čvančarová Lenka	750,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Kapounová Jana	1.000,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč
Šináglová Hana	300,- Kč
Hladká Šárka	300,- Kč
Hejdušková Mirka	500,- Kč
Hejdušková Mirka	500,- Kč
Hejdušková Mirka	600,- Kč
Hladká Radka	1.000,- Kč
Hanzlíková Petra	1.000,- Kč
Wagnerová Kateřina	1.000,- Kč
Dvořáková Martina	1.000,- Kč

Říjen

Cink Michal	100,- Kč
Zikmundová Alexandra	300,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Janochová Marie	700,- Kč
Konečná Milana	2.500,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Riedlbauchová Marie	1.000,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Váňová Renata	300,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Stiborová Ester	1.000,- Kč
Zikmundová Alexandra	200,- Kč
Navrátil Tomáš	1.000,-Kč
Dragounová Ludmila	3.000,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Šináglová Hana	900,- Kč
Zahnašová Kateřina	400,- Kč
Hladká Šárka	300,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč

Září

Javornický David	300,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Váňová Reneta	300,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Trojanová Beatric	1.000,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Hladká Šárka	300,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč
Chocová Šárka	100,- Kč

Srpen

Javornický David	300,- Kč
Janochová Marie	700,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Váňová Renata	300,- Kč

Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Vrána Petr	1.000,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Váňová Renata	500,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Szczotka Jiří	200,- Kč
Makovičová Šárka	300,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč

Březen

Sauer Martin	5.000,- Kč
Jonášová Jana	200,- Kč
Cink Michal	100,- kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Horecký Jiří	1.000,- Kč
Strohschneiderová Ol.	300,- Kč
Wongová Irena	1.000,- Kč
Lochmanová Blanka	400,- Kč
Hanzlík Jan	500,- Kč
Skořepová Martina	250,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Víznerová Jana	400,- Kč
Šestáková Lucie	100,- Kč
Cajthamlová Martina	500,- Kč
Ščevčíková Jana	100,- Kč
Pešek Aleš	400,- Kč
Hlava Martin	300,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Crha Milan	1.000,- Kč
Rejnartová Eva	1.000,- Kč
Marečková Veronika	300,- Kč
Nedbálková Dana	600,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Váňová Renata	500,- Kč
Kořínková Martina	200,- Kč
Szczotka Jiří	200,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Hejdová Martina	50,- Kč
Makovičková Šárka	300,- Kč
Janochová Marie	3.000,- Kč
Navrátil Tomáš	1.000,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč
Horák Richard, Ing.	1.000,- Kč
Cink Michal	100,- Kč
Chocová Šárka	100,- Kč

Únor

Robina Weberova	500,- Kč
Štěpánková Lenka	500,- Kč
Lolek Ondřej	100,- Kč
Smetáčková Romana	500,- Kč
Ferenc Jakub	78,71 Kč
Vyroubal Roman	200,- Kč
Kutilová Věra	200,- Kč
Pospíšilová Kamila	100,- Kč
Hájková Klára	147,- Kč
Hejdušková Kateřina	1.000,- Kč
Havancová Bernadina	500,- Kč
Šulcová Tereza	500,- Kč
Výravská	1.500,- Kč
Klímová Monika	500,- Kč
Kočmídová Soňa	1.000,- Kč
Kovářová Radka	200,- Kč
Pesrová Dita	200,- Kč
Hladká Šárka	500,- Kč
Bobková Erika	400,- Kč
Lukášová Edita	100,- Kč
Burešová hana	100,- Kč
Da Costa Lenka	15.000,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč
Pařízková Jana	200,- Kč
Truksa Josef	500,- Kč
Havlíková Kateřina	300,- Kč
Kouřil Andrej	1.000,- Kč
Trojanová Beatric	1.000,- Kč
Koutná Renata	500,- Kč
Černá Sandra	200,- Kč
Hrdličková Barbara	1.000,- Kč
Tvarůžková Helena	1.000,- Kč
Fridelová Alena	500,- Kč
Vošmínková Lucie	50,- Kč
Baierová Doris	200,- Kč

Charalambidis Ivo	100,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Zezulová Marta	200,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Furstová Petra	500,- Kč
Cink Michal	100,- Kč
Benkeová Silvia	500,- Kč
Makovičková Šárka	300,- Kč
Žirovnická Hana	2.700,- Kč
Horáková Klára	200,- Kč

Červenec

Česáková Vladislava	3.000,- Kč
Furstová Petra	500,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Čvančarová Lenka	1.000,- Kč
Wagnerová Kateřina	1.500,- Kč
Riedlbauchová Marie	500,- Kč
Pitterlová Soňa	1.000,- Kč
Šináglová Hana	3.300,- kč
Cink Michal	100,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Víznerová Jana	2.600,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Hejdušková Mirka	1.200,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Kalenda Radek	1.000,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Konečná Milana	1.000,- Kč
Čermák Vítezslav	2.000,- Kč
Benkeová Silvia	500,- Kč
Makovičová Šárka	300,- Kč
Stibor Ivan	2.000,- Kč
Váňová Renata	300,- Kč
Kovářová Radka	1.000,- Kč
Chocová Šárka	400,- Kč
Velešíková Jana	500,- Kč
Janochová Marie	700,- Kč
Bernard Tomáš	200,-Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Navrátil Tomáš	1.000,- Kč
Mlčochová Jana	2.000,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč

Červen

Javornický David	300,- Kč
Janochová Marie	700,- Kč
Sedláčková Alena, Ing.	700,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Váňová Renata	300,- Kč
Tauschová Nikola	300,- Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Benkeová Silvia	500,- Kč
Makovičová Šárka	300,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Uhlig Petr	1.500,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč

Květen

Cink Michal	100,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Rokosovi Tomáš a Eva	1.000,- Kč
Crha Milan	3.500,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Váňová Renata	200,- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Tauschlová Nikola	300,- Kč
Budka Tomáš	250,- Kč
Makovičová Šárka	300,- Kč
Janochová Marie	100,- Kč
Žirovnická Jana	2.700,- Kč
Cink Michal	100,- Kč
Vízner Josef	1.700,- Kč

Duben

Javornický David	300,- Kč
Charalambidis Ivo	100,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Chocová Šárka	100,- Kč

Leden

Filip Matěj	800,- Kč
Vlková Simona	1.400,- Kč
Javornický David	300,- Kč
Feithová Jana	1.000,- Kč
Ing. Richard Horák	1.000,- Kč
Bernard Tomáš	200,- Kč
Charalambidis Ivo	100- Kč
Angolo Rudolf	2.000,- Kč
Burket Viktor	7.000,- Kč
Rejnartová Eva	1.000,- Kč
Dvořáková Martina	1.600,- Kč
Hejdušková Mirka	150,- Kč
Kovářová Radka	1.000,- Kč
Váňová Renata	500,- Kč
Tomáš Budka	250,- Kč
Lužová Markéta	170,- Kč
Žirovnická Jana	2.700- Kč
Kadlubiec Tomáš	200,- Kč
Herman Jan	1.000,- Kč
Římal Tomáš	2.000,- Kč
Makovičková Šárka	300,- Kč
Janochová Marie	3.000,- Kč
Michal Cink	100,- Kč

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ
    - Výroční zprávy
      - Výroční zpráva za rok 2010
      - Výroční zpráva za rok 2009
  - Čísla účtů
    - ÚČET pro posílání na adoptované děti a jiná pomoc
    - ÚČET pro posílání na nový dětský domov
  - JAK POMOCI DĚTEM V AFRICKÉ KENI
  - ADOPCE NA DÁLKU
    - ADOPCE - nové děti
      - OMDC 113 - Rehema Shabaan
      - OMDC 114 - Grace Napeyok
    - ADOPCE - již adoptované děti
      - OMDC 001 - Simon Nderi
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 002 - Abdi Majid Musa
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 003 - Benson Mutuma
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 004 - Eric Nderitu
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 005 - Veronica Wanjiru
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 006 - Teresia Rahab Wairimu
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 007 - Charlos Warui
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 008 - Caroline Gathigia
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 009 - Rispa Wanja
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 010 - Francis Mugo

prosinec 2011- finanční pomoc NF OMDC – dětem v roce 2011

Rasochová Pavlína	1 000,- Kč		
Najman Tomáš	1 000,-		
Cink Michal	100,-		
Kowalczykova Míša	500,-		
Javornický David	300,-		
Topolsky Martin	1 000,-		
Frýbová Hana	1 000,-		
Turyna Jiří	1 000,-		
Kohout Aleš	1 000,-		
Dolanská Petra	1 000,-		
Dvořáková Katka	1 000,-		
Kutilová Věra	500,-		
Hladká Radka	1 000,-		
Kříž Pavel	1 000,-		
Topinka Karel	400,-		
Vízner Josef	1 000,-		
Rokosovi Eva a Tomáš	1 000,-		
Vrána Petr	1 000,-		
Bernard Tomáš	200,-		
Malíková Silvie	500,-		
Kolářová Marie	6 000,-		
Lenková Petra	2 000,-		
Charalambidis Ivo	100,-		
Zikmundová Alexandra	750,-		
Zikmundová Alexandra	200,-		
Uhlig Petr	1 200,-		
Kovářová Radka	800,-		
Kadlubiec Tomáš	200,-		
Rasochová Pavlína	3 000,-		
Tauschová Nikola	300,-		
Matějíček Radek	20 000,-		
Pitterlová Soňa	1 000,-		
Kříž Pavel	1 000,-		
Janochová Marie	2 100,-		
Sedláčková Alena	1 000,-		
Zikmundová Alexandra	800,-		
Vrána Petr	500,-		
Pail Martin	2 000,-		
Latková Ivana	1 000,-		
Latková Ivana	1 000,-		
Červinková Jarmila	1 500,-		
Hladká Radka	1 500,-		
ing.Richard Horák	2 000,-		
Navrátil Tomáš	500,-		
Hak Jiří	2 000,-		
Žirovnická Jana	2 700,-		
Turyna Jiří	1 000,-		
Hladká Šárka	300,-		
Lukešová Renata	1 500,-	Chocová Šárka	100,-

Dárci finanční pomoci OMDC – firmy

Protezione, Praha 10	5 411,-	15.1.2011
zámek Loučeň	3 305,-	13.1.2011
mimofilm s.r.o. Praha 1	25 000,- Kč	1.3.2011

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

ADOPCE - již adoptované děti

OMDC 001 - Simon Nderi

Otec Simona je z prvních obyvatel, kteří začali žít v Likii. Narodil se roku 1945, matka Miriam je jeho druhou manželkou, vzali se v roce 1994, po úmrtí jeho první ženy. Z prvního manželství zanechal 14 dětí, které v současné době žijí v Nairobi. Matka Simona a její rodina byl vyhnána z oblasti Nyeri. Matka je nemocná, HIV pozitivní. Nyní žijí ve slumu poblíž Nanyuki.
Má již adoptivní rodiče - pan Arnošt Machytka

více

OMDC 002 - Abdi Majid Musa

Abdi je sirotek. V současné době žije společně se svými prarodiči. Babička vykonává domácí práce za finanční protislužbu, když se naskytne příležitost, např. praní prádla. Dědeček nepracuje. Abdi Majid Musa je jediným dítětem biologických rodičů. Abdi je tiché, plaché dítě....
Má již adoptivní rodiče - paní Dagmar Entnerová

více

OMDC 003 - Benson Mutuma

Matka Jacinta je kuchařka a výpomocná síla v dětském domově. Dostává měsíční plat 3000 Ksh. Tento výdělek je na hranici chudoby a životního strádání, neboť nepokryje náklady domácnosti. Z nedostatku stravy se Ben rozhodl pro útěk z domova, ztratil se....
Má již adoptivní rodiče - ZŠ Nižbor u Berouna

více

OMDC 004 - Eric Nderitu

Eric žije společně se svoji matkou, otec se na výchově nepodílí. Otec žije a pracuje v Likii, ale tuto rodinu odmítá podporovat. Eric, matka, matčina kamarádka a její 4 děti bydlí společně v malém domku. Kamarádka je čerstvě po porodu...
Má již adoptivní rodiče - slečna Nikola Hrušková s rodinou

více

OMDC 005 - Veronica Wanjiru

Veronica Wanjiru je sirotek. Tato skutečnost je již dávnou záležitostí. Matka Veronicu opustila a doposud nejsou prokázány žádné informace, zda je naživu. Pokud žije, neví se přesně kde a ani není doloženo jméno a příjmení biologické matky. V minulosti se o Veronicu straral otec. Bohužel, otec náhle zemřel...
Má již adoptivní rodiče - paní Žaneta

více

OMDC 006 - Teresia Rahab Wairimu

Matka Teresie a její rodina byl vyhnána z oblasti Nyeri. Matka je velmi nemocná (HIV), obživu zajišťuje otec, ale dostává pouze příležitostné, nárazové práce maximálně 1 x za měsíc. Teresie žije se svými sourozenci a rodiči ve skromném obydlí, bratři spí na podlaze nebo i na ulici...
Má již adoptivní rodiče - paní Simona Vlková

více

OMDC 007 - Charlos Warui

29.1. 2011 Charlesovi je10let, měří 122cm, chodí do 1.třídy LIKII PRIMARY SCHOOL, kde je klasifikován 180 z 200 spolužáků, nyní jsme teprve zjistili, jak to vlastně všechno bylo, Charlese nechala na ulici matka, když mu bylo pár dní, našla ho cizí žena (která nemohla mít vlastní děti), ta bohužel nedávno zemřela a nyní žije Charles s její sestrou, ta má ještě další 3 vlastní děti, vlastní 3pokojový byt, vaří levné keňské pivo, to bylo dříve zakázané, teď se to smí pouze s povolením, přání Charlese pro další návštěvu jsou sportovní boty, které by si moc přál, stále je rozrušený ze smrti adoptivní matky...
Má již adoptivní rodiče - paní Alena sedláčková

více

OMDC 008 - Caroline Gathigia

Matka Caroline a její rodina byla vyhnána z oblasti Nyeri. Matka je nemocná (AIDS již deší dobu a je to na ní velmi znát), obživu zajišťuje otec, ale dostává pouze příležitostné, nárazové práce maximálně 1 x za měsíc. Caroline žije se svými sourozenci a rodiči ve skromném obydlí...

více

OMDC 009 - Rispa Wanja

Matka Rispa je prostitutka. Na základě této skutečnosti se přesně neví, kdo je biologickým otcem Rispy. Matka je infikována virem HIV AIDS. U holčičky byla nákáza vyloučena, je zdravá. Rodina žije v bytě o dvou místnostech. V lednu 2009 byla Rispa nucena školní docházku přerušit...
Má již adoptivní rodiče - paní Martina Dvořáková

více

OMDC 010 - Francis Mugo

Matka Francise se jmenuje Jacinta, je svobodná matka, je jí 45 let a je bohužel nakažena virem HIV AIDS. Manžel Jacintu opustil kvůli jiné ženě, nepodílí se na výživě této rodiny. Francis nemůže navštěvovat školní zařízení z důvodu nedostatku financí. Jedinou obživou pro tuto rodinu je prodej zeleniny a vaření bramborové kaše, kterou prodává a připravuje matka Jacinta. Francis je HIV pozitivní..
Má již adoptivní rodiče - manželé Aleš a Hanka Kohoutovi

více

OMDC 011 - Elizabeth Mumbi

Matka Elizabeth se jmenuje Jacinta, je svobodná matka, jí 45 let a je bohužel nakažena virem HIV AIDS. Elizabeth je velice inteligentní dívka, ve škole je vyhodnocena ve vědomostech na 5. místě ze 45 dětí. Elizabeth vypomáhá...
Má již adoptivní rodiče - Paní Soňa Kočmídová a pan Milan Jirásek

více

OMDC 012 - Lucy Wanjiru

Lucy je sestrou dvojčat Pauline a Felice. Děvčata žijí společně. Otec je alkoholik a nepodílí se na kvalitní výchově a vzdělání svých dcer. Otec sice vlastní velmi dobře zařízené obydlí, ale vždy v čase jeho alkoholických výpadů jsou děvčata nuceny odejít bydlet k příbuzným...
Má již adoptivní rodiče - paní Lucie Marie Janstová s dcerou Lucií

více

OMDC 013 - Nolari Moiyale

Otec Nolarie tragicky zemřel . Byl zastřelen ve sporu o pozemek. Matka je již velmi stará a nemohoucí. Nolarie byla znásilněna cestou ze školy, kde její vzdálenost ze školy domů je 8 km, kde není žádná civilizace a život ohrožuje i divoká zvířata. Viník byl dopaden, ale nebyl usvědčen. Tato tragická nehoda se stala roku 2008....
Má již adoptivní rodiče - paní Lenka Svobodová

více

OMDC 014 - Lecho Gathigia Wanjiru

Lecho je devítiletá dívka, chodí do třetí třídy. Je mladší ze dvou sester. Jejich maminka je bohužel opustila a odešla neznámo kam. Sestry byly zachráněny a odvezeny k jejich babičce. Ta ale nemá práci, přesto se snaží ze všich sil, aby dívky uživila. Je závislá na vládní potravinové pomoci, která je nepravidelná, a na pomoci jiných lidí. Lecho a její sestra musí žebrat v ulicích, což je pro ně velmi riskantní.....
Má již adoptivní rodiče - Katka Siňorová, Katka Kučerová,Zuzka Jelínková, Renata Týlová

více

OMDC 015 - Angela Warigia

Matka pochází z horké, keňské farmářské oblasti. S manželem žila 5 let, poté muž onemocněl na vir HIV AIDS. Rodina začala strádat. Na následky HIV AIDS muž zemřel. Matka Angely je jedinou osobou v této rodině, kdo je výdělečně činný, je taktéž nakažená virem HIV. Bohužel jsem se dozvěděl, že Angela byla dřív HIV pozitivní, ale nyní nové testy prý ukázali, že je negativní....
Leden 2011 - Testy ukázali, že je opravdu negativní :) paráda - byly to laboratorní kvalitní testy.
Má již adoptivní rodiče - paní Veronika Heckrová s manželem

více

OMDC 016 - Sarafina Kaari

Matka Sarafiny pracovala na květinové farmě a zemřela v roce 2006 . Kromě Sarafiny po sobě zanechala ještě další 3 děti. Každé z těchto dětí má jiného otce, kteří se na jejich výchově a výživě nepodílejí. Matka umřela při porodu Sarafiny. Po této tragické události byli skontaktováni prarodiče, kteří děti vyzvedli a všechny děti umístili do Nanyuki, Ishunga. Tato rodina nedisponuje žádným !!!!!!majetkem...
Má již adoptivní rodiče - pan Jaroslav Tarczal, Viktor,Dita a Bianca Burkertovi

více

OMDC 017 - Isaack Mwangi

Matka je HIV nemocná, obživu zajišťuje otec, ale dostává pouze příležitostné, nárazové práce maximálně 1 x za měsíc. Isaack žije se svými sourozenci a rodiči ve skromném obydlí. Na jedné posteli spí Isaack, matka a další 3 sourozenci, na druhé posteli spí otec. Ostatní bratři spí na podlaze nebo i na ulici...
Má již adoptivní rodiče - rodina Ševčíkova

více

OMDC 018 - Japhet Gakunga

Otec Japheta umírá v říjnu roku 2004. Nyní matka Japheta - Martha je jedinou osobou, která v rodině pracuje. Živí tak 3 děti. Sdílí společně postel se dvěma dětmi, jedno dítě spí na pohovce. Žijí v malém ohrazeném místě společně s dalšími lidmi v tomto bloku. Jejich skromné obydlí se skládá pouze z jedné místnosti, která slouží zároveň jako kuchyně, obýací pokoj a ložnice...
Má již adoptivní rodiče - paní Hana Týbová

více

OMDC 019 - Nais Lowara

Náčelník oblasti, ve které Nais žije se oženil se sestrou Nais. Tuto sestru Nais navštěvovala v jejím domě, kde se stala tragická událost. Byla znásilněna a následně u ní byla prokázána gravidita. Případ šetřila policie, ale viník nebyl nikdy usvědčen...
Má již adoptivní rodiče - paní Beatric Trojanová

více

OMDC 020 - Alfred Kamau

Alfred Kamau žije se svojí tetou. Jeho matka zemřela na nákazu virem HIV AIDS v prvním roce života Alfreda. U Alfreda byla naštěstí tato nákaza vyloučena . Jeho otec je taktéž mrtvý, příčiny úmrtí nejsou zaznamenány. Alfred a jeho sourozenci jsou tudíž sirotci. Sourozenci žijí v internátní škole, takže se společně vídají pouze o prázdninách...
Má již adoptivní rodiče - paní Renata Koutná

více

OMDC 021 - Salome Wambui

Matka Salome a její rodina byl vyhnána z oblasti Nyeri. Matka je nemocná, obživu zajišťuje otec, ale dostává pouze příležitostné, nárazové práce maximálně 1 x za měsíc. Salome žije se svými sourozenci a rodiči ve skromném obydlí. Na jedné posteli spí Caroline, matka a další 3 sourozenci, na druhé posteli spí otec. Ostatní bratři spí na podlaze nebo i na ulici...
Má již adoptivní rodiče - paní Radka Hladká

více

OMDC 022 - Pauline Wanja

Pauline pochází z dvojčat, její sestra je Felice. Ještě má sestru Lucy , děvčata žijí společně. Otec je alkoholik a nepodílí se na kvalitní výchově a vzdělání svých dcer. Otec sice vlastní velmi dobře zařízené obydlí, ale vždy v čase jeho alkoholických výpadů jsou děvčata nuceny odejít bydlet k příbuzným. Z tohoto důvodu je sepsána žádost o sponzorský dar na přístřeší a vzdělání.
Má již adoptivní rodiče - a to hned 7 Anděl Mirka Hejdušková, Kateřina Hejdušková, Kateřina a Vladimír Zahnašovi, Romana Smetáčková, Věra Kutilová a Silvia Strečková

více

OMDC 023 - Soina Lekinai

Soina byla v dobu, co jsme navštívili Doldol a její školu doma. Byla prý nemocná. Jelikož jsme jí ale nezastihli ani v létě, museli jsme se za ní vydat domů. Jenže ona bydlí 50km od školy v pustinách směr Samburu, kam nevedou silnice a je odpoledne. Co s tím? Vzali jsme místního, který věděl kde Soina bydlí a vyrazili Jeepem za ní, s tím, že kam dorazí auto, odtamtud pěšky. Cesta byla nepředstavitelná, výmoly až 1,5m hluboké a 500 metrové propasti na jedné straně. Dojeli tak 46 km a dál už to opravdu nešlo. Cesta byla zúžená natolik, že by jedna strana auta spadla do propasti. Místní se tedy vydal spolu s její spolužačkou z kopce dolů do rovin Samburu.....
Má již adoptivní rodiče - paní Lenka Trochtová

více

OMDC 024 - Nampakai Eminae

U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal.
Má již adoptivní rodiče - Barbora a Matěj Filipovi

více

OMDC 025 - Naipari Lotuno

U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé. Všechny z nich byli provdány za bohaté Masaje. Bohatý znamená, že má více krav nebo koz atd. Pocházejí ze severu z provincie Doldol
Má již adoptivní rodiče - Klára a Ladislav Humlovi

více

OMDC 026 - Josephine Lekerimui

U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé. Všechny z nich byli provdány za bohaté Masaje. Bohatý znamená, že má více krav nebo koz atd. Pocházejí ze severu z provincie Doldol nebo Laikipia nord. Všechny utekli z této oblasti směrem na Nanyuki nebo Isiolo přes území lvů a ostatní divoké zvěře Afriky bez vody a jídla....
Má již adoptivní rodiče - paní Soňa Pitterlová, Jennifer Hejtmánková

více

OMDC 027 - Risiano Lepalo

Tato holčička měla smutný osud. Byla také provdána otcem za krávy. Provdali jí za 68 letého muže, který jich už měl několik. Muž jí mlátil, když mu nebyla po vůli. Sekal jí mačetou ruku nebo byl tupými předměty do hlavy. Spolu s aktivistkou Josephine jsme jí odvezli od policie v Isiolo do dětského domova v Meru. Muž byl poté zatčen policií.
Má již adoptivní rodiče - Hanka a Pavel Nejepsovi a Bobeš Novák

více

OMDC 028 - Jackline Lekiondo

Otec prodal Jackline do manželství za 5 krav a musela opustit školu. Jackline je kolem 9 let!! V současné době je umístěna v katolické škole ve městě Meru, která zároveň slouží jako ubytovna pro děti bez rodičů - dětský domov...
Má již adoptivní rodiče - pan Petr Svoboda

více

OMDC 029 - Daali Lewarani

Věk 7-8 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - paní Ivana Šebková

více

OMDC 030 - Jeff Mwangi

Narození: 2005. Má čtyři bratry v rozmezí 2009 - 1992. Je to strašně milej kluk. Máma na ně sama nestačí, proto nechodí do školy - kvůli financím. Žijí ve slumové chatrči ze dřeva o 2 místnostech v pronájmu.
Má již adoptivní rodiče - Eva Kubátová, Pavlína Zapletalová, Beáta Hovancová, Jana Velesikova, Marie Doubroucká, Dana Kučerová

více

OMDC 031 - Elishiba Wambui Kairu

Když jsem přijel navštívit Elishibu, byla tou dobou ve školce, vzdálené asi 3km od domova, kam chodí denně pěšky ve svých 3 letech. Matka byla doma. Předali jsme jí jídlo pro Elishibu, které bude mít minimálně do konce února. Matka je hiv pozitivní. Elishiba je velmi roztomilá holčička, jen je taková vyplašená, ale to bylo asi způsobeno mojí návštěvou, jelikož nikdy neviděla bílého. Bližší informace dodám v srpnu 2010..
Má již adoptivní rodiče - pan Petr Mendl

více

OMDC 032 - Beatrice Gathoni Wangui

Beatrice je úplný sirotek. Její maminka zemřela na AIDS v roce 2009. Stále je z toho velmi smutná. Otec není. Žije s babičkou, která je ale velmi nemocná. Je velmi pracovitá a ve škole tvrdě pracuje na svých vědomostech.
Má již adoptivní rodiče - paní Mudr. Hana Houdová

více

OMDC 033 - Priscilla Lomoni

Věk 5-6 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - pan Vítězslav Čermák

více

OMDC 034 - Nantarin Lekurtut

Věk 10-11 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - paní Pavlína Rasochová

více

OMDC 035 - Naiswaku Lekurtut

Věk 6-7 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé. Má již adoptivní rodiče - manželé Veronika a Stanislav Benešovi

více

OMDC 036 - Rosemary Itom

Věk 9-10 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - paní Petra Dolanská

více

OMDC 037 - Bridgite Wanjogo

životopis - Rodiče Bridgite přišli do Slumu v Likii poblíž města Nanyuki v lednu roku 2009. Otec v současné době s rodinou nebydlí a nijak jí nepodporuje. Utekl neznámo kam. Bridgite žije pouze s mladou 17 letou matkou, která nemá práci a chodí žebrat na ulici. Prarodiče Bridgite se odmítají o ní starat. Bydlí v jedné slumové chatrči bez vody o jedné posteli.
Má již adoptivní rodiče - paní Jana Berčová

více

OMDC 038 - Namunyak Leisaitanguny

Věk 8-9 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - paní Feithová

více

OMDC 039 - Naiyakan Longolia

Věk 9-10let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče pan Pavel Kříž a Marta Šídlová

více

OMDC 040 - Meeri Lekurtut

Věk 9-10 let. U všech těchto holčiček mám jen jména. Získat rok narození u Masajů je nemožné. Masajové nechodí k doktorovi. To znamená, že ani porod se neodehrává za přítomnosti doktora. Tudíž datum neznají. Lze u nich určit pouze přibližný věk. Na životopis jsem se raději holčiček neptal, jelikož to utrpení bylo pro ně velmi čerstvé.
Má již adoptivní rodiče - paní Daniela Karlová

více

OMDC 041 - Evance Kamau

Matka se jmenuje Jacinta, je svobodná matka, jí 45 let a je bohužel nakažena virem HIV AIDS. Manžel Jacintu opustil kvůli jiné ženě, nepodílí se na výživě této rodiny. Jedinou obživou pro tuto rodinu je prodej zeleniny a vaření bramborové kaše, kterou prodává a připravuje matka Jacinta. Evnce má 5 sourozenců a jeho biologický otec je jiný než otec jeho sourozenců. Evance nenavštěvuje ZŠ v Likii,neboť je v této rodině nedostatek finančních prostředků, žije v rodině se sestrou Elizabeth.
Má již adoptivní rodiče - pan a paní Jedličkovi

více

OMDC 042 - Jane Wanjiera

Životopis: Jane žije pouze s babičkou a dědečkem z matčiny strany a s bratrancem. Otec Jane se s rodinou nestýká a nijak jí nepodporuje. Rodiče otce vůbec neznají Jane. Matka opustila Jane před 3 roky a neví se o ní v současné době vůbec nic. Jane zatím nechodí do školy, jelikož prarodiče nemají peníze na školné a ostatní školní potřeby pro Jane. Jane je velice chytrá, velmi veselá, živá a usměvavá holčička. Situace se ale den ode dne mění, jelikož prarodiče Jane jsou velmi staří a mají problém sehnat jakoukoliv práci a nemohou uživit Jane. Na dvorku před slumovým domkem se nachází kozel a 2 kozy - toď jediná jejich obživa.
Má již adoptivní rodiče - pan Jiří Míka

více

OMDC 043 - Denis Kariuki

Narozen: Přesné datum matka neví, nebyla u doktora s porodem - 2005
Pohlaví: mužské
Barva očí: Tm. hnědá
Barva vlasů: Tm. hnědá
Zdraví: Špatné

Žije: 20km od města Nanyuki v zapadlé části bez cest a civilizace
Má již adoptivní rodiče - Petra Hanzlíková a Tomáš Vávra

více

OMDC 044 - Caroline Wairiumu

Karolína nikdy nepoznala svého biologického otce, otec neznámý. Holčička bydlí společně se svojí matkou a babičkou v primitivních podmínkách. Mají pouze 1 postel, na které spí všechny 3, na další posteli spí Karolínčin bratr. Karolína je velice inteligentní dívka, ve třídě je premiantkou a svými znalostmi reprezentuje školu na různých soutěží. K jejím zálibám patří Skauting.
Má již adoptivní rodiče - paní Jitka Švábová

více

OMDC 045 - Gertrude Nafula Wandia

Narozená: 21.10. 2001
Žije: Slum v Likii s babičkou
Škola: V Likii - primary
Matka - žije, ne s rodinou, opustila jí
Otec - žije, ne s rodinou, nepodporuje jí
Má již adoptivní rodiče - Silvie Outratová Petrová,
Ing. Václav Šrámek, Mgr. Jana Pížová

více

OMDC 046 - Joan Wangari Mukami

DNES JSEM SE STAL opět TÁTOU :) Rozhodl jsem se adoptovat Joan, která to jako všechny naše děti v OMDC opravdu neměla lehké. Máma byla znásilněná a otěhotněla. Dítě se zřekla a žije daleko od Nanyuki. Joan žije pouze s babičkou, které je 70let a nikoho nemá.. JIŽ MÁ :) Má mě.. Joan.. už se můžeš..... jen smát jsem tu jen pro tebe.. tvůj táta :)))
Má již adoptivní rodiče - Jiří Pergl

více

OMDC 047 - James Mwangi Maina

Matka Jamese je HIV pozitivní a otec mu zemřel. Matka díky nemoci nemůže již vykonávat kvlitní práci a James velmi strádá. Přestal chodit do školy, jelikož matka nemá na zaplacení školného. Více info zjistím v srpnu 2010 při další cestě do Keni.
Má již adoptivní rodiče - paní Eva Hurtíková a Veronika Marečková

více

OMDC 048 - Denis Mwangi

Denis žije s nyní jen s matkou, ale ta má AIDS. Kvůli této nemoci nikde nedostane práci a proto měsíční příjem této rodiny je pouhých 5eur za případnou výpomoc při praní prádla lidem.
Má již adoptivní rodiče - paní Ester Stiborová a paní Lucie Onyekwere

více

OMDC 049 - Yvonne Wangari Wanjiku

Yuon se narodila nemocné matce. Otec neznámý. Nyní žije s prarodiči v malé půjčené kůlně. Někdy přespává u sousedů a chodí si hledat jídlo na ulici.
Má již adoptivní rodiče - paní Jarmila Červinková

více

OMDC 050 - John Mureithi Wamuyu

Životopis:
Pouze vím, že žije s matkou, která čerstvě prodila a je HIV pozitivní. Otec s Johnem nežije. Zbytek dodám v srpnu 2010 při další cestě.
Má již adoptivní rodiče - pan a paní Dana a Roman Masarykovi

více

OMDC 051 - Cynthia Gacheri Nyagah

Rodiče jí utekli kvůli hladu před 2 lety. Nyní žije pouze s nemocnou babičkou bez peněz a bez všeho.
Má již adoptivní rodiče - pan Jiří Turyna

více

OMDC 052 - Finna Wangui Muthoni

Matka jí porodila v době, kdy stále ještě chodila do školy - velmi mladá. Matka odešla a již jí nanavštěvuje. Žije s prarodiči ve velmi chudém příbytku ve Slumu.
Má již adoptivní rodiče - paní Radka

více

OMDC 053 - Florence Wambui

Narozená: 28.10. 1998
Pohlaví: ženské
Barva očí: Tm. hnědá
Barva vlasů: Černá
Zdraví: Dobré
Mluví: Kikuyu, Kiswahili, English
Má již adoptivní rodiče - paní Barbora Barešová, Klára Lukáčová

více

OMDC 054 - Delphine Nyawira Njeri

Delphine matka opustila ihned po narození. Matka utekla neznámo kam. Od té doby se již nikdy neukázala. Žije s babičkou, která je nemocná a bez práce.
Má již adoptivní rodiče - rodina Horníčkova

více

OMDC 055 - Caroline Kathambi Gacheri

Caroline nikdy nepoznala otce, utekl. Prarodiče jí zemřeli již dávno. Žije pouze s maminkou a 4 sourozenci. Matka dostává práci pouze příležitostně. Děti velmi hladoví a občas se najedí. Caroline je nádherná holčička a velmi chytrá.
Má již adoptivní rodiče - paní Bára a Vlaďka Česákovi

více

OMDC 056 - Boniface Mariuki Muthuri

Boniface žije pouze s prarodiči. Rodiče utekli po jeho narození neznámo kam. Babička s dědečkem nemají peníze a proto si Boniface hledá jídlo na ulici.
Má již adoptivní rodiče - paní Lucie Topolská

více

OMDC 057 - Tim Murungi

Tim se narodil náctileté mamince. Otec byl učitel matky. Tim nikdy nepoznal mateřskou lásku. Situace je nyní taková, že Tim často chodí hladový do školy, jelikož prarodiče nemají jídlo ani pro sebe. V nejbližší době opustí školu pro nedostatek finančních prostředků.
Má již adoptivní rodiče - pan Ivan Stibor

více

OMDC 058 - Grace Letongoine

Grace je 11 letá holčička, která potřebuje zachránit z manželství. Má sestřenici, která utekla z manželství a ona se to pokusila také spolu se 3 kamarádkami, které naleznete níže v adopci. Chceme jí pomoci a vrátit zpět do školy.
Má již adoptivní rodiče - paní mgr. Jana Neubauerová

více

OMDC 059 - Fimah Wangui

Narození: 7.3. 2003. Žije ve skromné kůlně uvnitř slumu, kde spí na jedné posteli Fimah a maminka a na druhé babička a její 3 bratranci a sestřenice. Ve venkovním přístřešku žije strýc s 2 bratranci na dalších 2 postelích. Matka ztratila práci v Nairobi a již rok je bez výdělku. Jedinou osobou, která donese peníze do celé rodiny je 1 bratranec a sestřenice. Příjem rodiny je ale 15EUR !!
Má již adoptivní rodiče - pan Petr Uhlig a Týnka s Bárou

více

OMDC 060 - Zawadi Lereete

Otec jí zemřel. Matkou byla provdána do manželství, jelikož neměli co jíst. Nikdy nepoznala hygienu. Zawadi je dcerou velmi nemocné matky. nikdy nebyla ve škole a starala se pouze o domácí zvířata. Byla provdána za starého muže do manželství.
Má již adoptivní rodiče - paní Jarmila Logojdová

více

OMDC 061 - Agnes Logoto

Agnes nechodí do školy z důvodu finančního problému. Otec jí zemřel a žije pouze s matkou a 2 sourozenci. Matka nedokáže uživit děti, proto nechodí do školy žádný z nich. Bydlí v domě o 1 místnosti ze dřeva a plechů. Podlaha popraskaný beton.
Má již adoptivní rodiče - paní Kateřina Dohnalová, Jitka Ciprová, Barbora Herzánová

více

OMDC 062 - Naimeku Lengolia

Naimeku je 12 letá dívka. Otec jí zemřel a o rodinu se stará pouze ona s matkou. Ta ale vše finančně nezvládla a prodala Naimeku do manželství staršímu chlapovi. Chceme jí také zachránit od manželství a zaplatit pro ní školné.
Má již adoptivní rodiče - paní Monika Svrčinová, Veronika Křížková

více

OMDC 063 - Caro Mukomunene

Caro se narodila bláznivé a a hloupé matce. Nikdy nežila na stejném místě. Stále usíná bez jídla a hladová, málokdy se nají. Její současná situace je velmi vážná. Potřebuje okamžitou pomoc.
Má již adoptivní rodiče - pan David Javornický

více

OMDC 064 - Miitei Lematunge

Miitei je 12 letá dívka a pochází z centra města Doldol. Její otec je slepý a nemůže se postarat o rodinu. Má 6 sourozenců. Pomáhala matce prodávat mléko, aby uživila jejich 6 mladších sourozenců. to ale nestačilo, proto jí matka prodala do manželství. Chceme jí vrátit zpět do školy.
Má již adoptivní rodiče - pan Tomáš Najman a paní Martina Sklářová

více

OMDC 065 - Victor Githinji

Victor žije s maminkou, ale ta je věčně opilá a on zatím ještě nepoznal klid. V rodině žije ještě babička, ale ta je hodně nemocná. Otec není.
Má již adoptivní rodiče - Adriana Rusňáková

více

OMDC 066 - Habiba Hassan

Habibě jsou 4 roky a je to druhorozené dítě v rodině. Všichni bydlí v chudinské čtvrti na starém tržišti v jednopokojovém bahnitém domě. Otec je zaměstnaný jako hlídač dobytka od různých lidí a dostává za to minimální plat. Nestačí to pro koupi jídla, oblečení, zaplacení poplatku za dům či možnosti poslat děti do školy. Habiba a její bratr jsou nuceni žebrat na ulici téměř o vše, dokud nedostanou něco k jídlu. Kvůli tomu se dostává Habiba do rizika znásilnění, když by byla provdána za kus dobytka. Rodina byla vyhnána během nepokojů Borana Dogodia. Ztratili vše, co kdy měli. Habiba a její bratr nemohou navštěvovat školu stejně jako jejich vrstevníci. Je připravena a ochotna začít chodit do školy a díky tomu by se z ní stal v budoucnu vzdělaný člověk. Toto vše by bylo možné při dostatku financí. ...
Má již adoptivní rodiče - paní Fučíková s rodinou

více

OMDC 067 - Lampaini Leterewa

Lampaini byla v 11 letech znásilněna od mladého Masaje, který ještě neměl obřízku. U Masajů je tento zvyk stále praktikován a tudíž pokud Masaj ještě nemá obřízku a nezabil v buši sám nějakého lva, není brán jako muž. Pokud tento mladík počne dítě, dítě není bráno jako Masajské a musí být zabito. Naštěstí toto objevili místní noviny a Keňská vláda oslovila naše OMDC zda Lampaini s dítětem pomůžeme. Hellen mi celý tento příběh poslala před 3 měsíci na e-mail a já jen samozřejmě řekl ano, okamžitě pomoct. Dítě žije a Lampaini je vpořádku. Dítě jsme umístili zdarma na 3 roky do katolického zařízení pro nemluvňata a Lampaini umístili do dětského domova v Meru, kde současně žije s našimi ostatními dívkami. Lampaini je velice usměvavé děvče, je velmi chytrá, umí Anglicky a Masajsky, ve škole byla nadprůměrná. Jelikož se domu nemůže vrátit, je celá její budoucnost jen na nás - na vás?
Má již adoptivní rodiče - paní Štěpánka Vlková

více

OMDC 068 - Kerry Wangui Muthoni

Kerry je produktem nechtěného těhotenství mladistvých. Narodila se když její matka byla ještě dítě a chodila do základní školy. Otec nebyl nikdy znám. Když byly Kerry 3 roky odešla její matka p hledat práci a už se nikdy nevrátila!. Kerry žije se starou babičkou, která je senilní. Někdy se o ní postarají sousedé, jindy chodí spát hladová a osamělá. Kerry se nachází ve velmi svízelné situaci a naléhavě potřebuje pomoc, aby mohla žít plnohodnotný život..
Má již adoptivní rodiče - paní Kateřina Dvořáková

více

OMDC 069 - Evalyne Muthoni Muhuri

Evalyne nemá rodiče. Otec zemřel na AIDS již dříve. Matka v březnu 2010 také na AIDS. Evalyne je jedináček - nikdy neměla bratra ani sestru. Bydlí s tetou, která pracuje v baru. Žije ve slumu poblíž Manjengo spolu s tetou, sestřenicí a bratrancem. Teta je pořád v práci a tak většinu času tráví Evalyne úplně sama.. Je to krásná holčička s nadějí na světlou budoucnosti.
Má již adoptivní rodiče - Iveta a Lubomír Jelenovi

více

OMDC 070 - Nelson Wambugo

Narození: 11 let cca, zjistím
Barva očí: Černo hnědé
Barva vlasů: Tmavo hnědá
Otec - Žije
Matka - Žije
Žije - ve slumu v Likii
Má již adoptivní rodiče - paní Marie Riedlbauchová

více

OMDC 071 - Wiliamson Mwenda Stella

Williamsonovi je 13 let . Jeho růst se v důsledku špatné výživy zpomalil. Je to sirotek. Oba jeho rodiče zemřeli na AIDS. On a jeho sestřička byli ponecháni v péči jejich prababičky,, která žije z toho , co vyžebrá.
Má již adoptivní rodiče - paní Veronika Karnetová

více

OMDC 072 - Samuel Kamau Gachanja

Životopis: Když jsem s polu s Hellen a sociální pracovnicí Josephine přijížděl k rozpadlé chatrči asi tak 3km od silnice, nevěřil jsem vlastním očím. Opravdu starý děda seděl na špalku a řezal větve na opravu domku, u něj žena kolem 30 let a dítě - Samuel. Říkám jim, kde je otec. 90letý děda se usměje a říká: Přeci já. Dům z ropadlých kusů dřeva a trávy splácaných dohromady blátem. Finanční prostředky žádné a výhled do budoucna také žádný. Samuel již do školy nechodí pro nedostatek finančních prostředků.

Má již adoptivní rodiče - Alice Wludyková, Malik Zhakupov

více

OMDC 073 - Irene Wanjiru

Irene je třetím dítětem ze 6-ti sourozenců. Je sestrou Wilsona a tak o její mamince musíme napsat totéž. Maminka je mentálně postižená. Pohybuje od domu k domu a žebrá o jídlo, neboť nemá práci. Kvůli nedostatku jídla a peněz nechodí Irene do školy. Je velmi zranitelná. S vaší pomocí by určitě do školy ráda chodila bez přerušení. Bez pomoci se z ní stane dítě ulice!
Má již adoptivní rodiče - paní Jana Víznerová

více

OMDC 074 - Josphat Loreng´Enyang

Josphat je chlapec, kterému je 5 let a je velmi podvyživený. Narodil se jako 6-té dítě v jeho rodině. Otce nemají. Matka živí děti ze sběru uhlí, které pak chodí prodávat do slumů. Často se stává, že děti nemají vůbec nic k jídlu. Někteří z jeho sourozenců byli převezeni do místního sirotčince.. Josphat je v kritickém stavu, neboť nemá dostatek vitaminů a bílkovin. V jeho věku by měl být v mateřské škole, místo toho bloudí sám po slumu.
Má již adoptivní rodiče - paní Kľára Červinková a Monika Šedová-Klímová

více

OMDC 075 - Miriam Wangithi Muthoni

Miriam je velmi statečná holčička. Je z dvojčat - má sestru Jedida a dalšího malého sourozence. Všechny děti žijí se svou babičkou, která je bez práce. Matka byla prostitutkou a zemřela na HIV. Miriam chodí od domu k domu a prosí o jídlo. Mnohdy se stává, že jdou spát hladové, a druhý den musí jít do školy bez snídaně. Znáte ji také z našeho videa leden 2010 - Příběh o třech dětech, které jsme potkali hladové na ulici.
Má již adoptivní rodiče - paní Alexandra Zikmundová

více

OMDC 076 - Margaret Jimari

Margaret je 7 let. I přes svůj věk je v mateřské školce. Díky chudobě a hladu půjde do školy o 2 roky později. Matka žije. Svoje děti živí z toho, co vyžebrá, nebo najde v odpadkových koších ve městě. Margaret někdy nepřijde ani do školky. Zůstává s dalšími dětmi na ulici v Nanyuki, aby vyžebrala nějaké potraviny pro svého malého bratra. Pokud je Margaret v ulicích Nanyuki je ve velkém nebezpečí, neboť ji hrozí, že bude sexuálně zneužita opilci ze slumu! Velmi naléhavě potřebuje pomoc.
Má již adoptivní rodiče - paní Mudr. Magdalena Smolejová a pan Petr Uhrín

více

OMDC 077 - Samuel Ndirangu

Samuel se narodil jako druhé dítě v rodině. Žije však s babičkou, neboť matka rodinu opustila, když byl Samuel ještě velmi malý. Odešla hledat práci a už se nevrátila. Děti vyrůstaly v péči babičky. Ta je však velmi stará, stále nemocná a bez práce. Snaží se maximálně uspokojit základní potřeby dětí i její, ale někdy je to těžké. V této svízelné situaci potřebují pomoc.
Má již adoptivní rodiče - paní Ivana Latková

více

OMDC 078 - Boniface Njoroge Gakii

Boniface je sirotek. Matka zemřela na AIDS, když mu byly 4 roky. Boniface naštěstí není pozitivní na HIV .Nyní se o něj stará nemocná teta, která byla vážně zraněna v roce 2007 v potyčkách, které se konaly v Keni po volbách. Všechen její majetek shořel. Teď žijí v táboře pro chudé osoby. Boniface je v zoufalé situaci a nutně potřebuje vaši pomoc.
Má již adoptivní rodiče - paní Marie Hrdinová

více

OMDC 079 - Caroline Kangai

Caroline je úplný sirotek. Poté, co přišla o matku, která v roce 2009 zemřela na AIDS žije s prarodiči. Ti jsou závislí na sousedech a jejich pomoci. Nemohou chodit do práce a nemají, co jíst. Jejich jedinou obživou je to, co od nich dostanou. Caroline je ve velkém nebezpečí neboť důsledku hladovění a nedostatku rodičovské péče může zemřít na ulici. Potřebuje naléhavou pomoc prostřednictvím adopce na dálku.
Má již adoptivní rodiče - Pavla Dostalíková, Martin Malík, Lenka Stejskalová a Ondřej Dostalík

více

OMDC 080 - Geldine Makena Wacheke

Jorodan je sirotek.Je jí 10 let. Matka zemřela na AIDS, když byla JORODAN malá. Po smrti matky byla svěřena do péče prarodičů. Ti jsou však velmi chudí a nemohou zajistit všechny její potřeby. Jorodan se nachází se velmi svízelné situaci a velmi potřebuje pomoc.
Má již adoptivní rodiče - pan Petr Vrána

více

OMDC 081 - Wilson Kibitua

Wilson je čtvrté dítě narozené v rodině, kde mají celkem 6 dětí. Je synem mentálně postižené ženy, která chodí od domu k domu a žebrá o jídlo. Wilson nemůže navštěvovat školu, a tak i on žebrá. Je malý a velmi zranitelný.. Je bratrem Irene. Velmi nutně potřebuje pomoct, aby mohl chodit do školy a stát se v budoucnosti zodpovědným klukem. Pokud se mu nedostane pomoci, bude žít v ulicích Nanyuki, kde ho nečeká nic pěkného.
Má již adoptivní rodiče - paní Irena Wongová, Veronika Hejdušková, Mllada Hrouzková, Jana Zindulková , Kristýna Bražinová a Bára Šolínová

více

OMDC 082 - Jedida Wanjiku Muthoni

Jedida je dvojče Miriam. Všechny děti žijí se svou babičkou, která je bez práce. Matka byla prostitutkou a zemřela na HIV. Miriam chodí od domu k domu a prosí o jídlo. Mnohdy se stává, že jdou spát hladové, a druhý den musí jít do školy bez snídaně. Znáte jí také z našeho videa leden 2010 - Příběh o třech dětech, které jsme potkaly hladové na ulici.

.
Má již adoptivní rodiče - paní Stanislava Klocová

více

OMDC 083 - Emily Mukiri Susan

Emilly je 9 let. I ona je úplný sirotek. Oba rodiče zemřeli na komplikace AIDS. Zůstala v péči staré babičky, která je slabá a nemocná. Emily často nechodí do školy protože musí pracovat, aby uživila sebe a babičku. Žije ve velmi svízelné situaci a nutně potřebuje vaši pomoc.
Má již adoptivní rodiče - paní Lucie Procházková

více

OMDC 084 - Diana Kagendo

Dianě je 12 let. Matka zemřela na AIDS a komplikace, před smrtí, které Diana s matkou prožívala se staly její noční můrou. Zůstala s velmi starou babičku, která žije z charity. Dianaina výchova je ohrožena kvůli nedostatku financí . Vaší adopci potřebuje.
Má již adoptivní rodiče - paní Silvie Malíková

více

OMDC 085 - Grace Malivan Kipishi

Grace je druhorozená ze sedmi dětí. Pochází z velmi chudé masajské rodiny z Doldol. Její otec má rakovinu a pobývá v Maasai Manyatta protože není schopen vykonávat žádnou práci. Matka musí o jídlo a léky žebrat.
Má již adoptivní rodiče - paní Lenka Da Costa

více

OMDC 086 - Barbra Naponu Legei

Barbra je masajské děvče původem z velké rodiny s pěti dětmi. Nyní je úplným sirotkem, jenž nemá matku ani otce. Její sourozenci již všichni mají vlastní rodiny. Barbra je v šesté třídě školy pana Kapara. Chybělo mál a byla proti své vůli provdána, utekla však a rodina Kaparo ji přijala do své školy. Barbra je velmi inteligentní a patří ve škole mezi ty úplně nejlepší studenty.
Má již adoptivní rodiče - pan Martin Pail

více

OMDC 087 - Evalyne Zainabu

Evaline je dvanáctiletá dívka, která byla provdána za muže jménem Lekerimui Kayok z vesnice Kimanjo. Její dětská pracovní síla byla zneužívána. Evaline se podařilo uprchnout ke svojí babičce, nicméně když zaslechla, že vyjednávají o jejím návratu k manželovi, utekla k tetě. Nikdy nebyla ve škole a jejím přáním je chodit do školy jako ostatní děti. Byla zachráněna naší spolupracovnicí Hellen a její případe se objevil v místním tisku.
Má již adoptivní rodiče - Wagnerovi, Patkovi, Moravcovi a paní Koutná

více

OMDC 088 - Margaret Wangui Gathigia

Margareth se narodila jako 2 dítě v rodině. Když matka zemřela na AIDS zůstala v péči babičky, která je velmi stará a bez práce. Někdy jen obtížně splní všechny své základní potřeby. Život Margaret i její babičky závisí na sousedech. Bez jejich pomoci by nepřežily! Margaret je statečná holka a pokud se jí dostane pomoci se stane opěrným pilířem, celé rodiny.
Má již adoptivní rodiče - paní Lenka Cvancarová

více

OMDC 089 - Namkei Kiloku

Namkei je dvanáctiletá dívka, která byla provdána za muže jménem Mamai z vesnice Ilpolei, se kterým několik měsíců žila. Nikdy nebyla ve škole a jejím přáním je chodit do školy a stát se lepším člověkem. Jakákoliv pomo bude pro ni velkým přínosem. Byla jedno z dívek zachráněných naší spolupracovnicí Hellen a její případe se objevil v místním tisku.
Má již adoptivní rodiče - paní Jana Hadašová a pan František Pavlica

více

OMDC 090 - Nelius Njeri Waithera

Nelius bydlí v domě se svou maminkou a babičkou. Maminka je vážně zdravotně postižená a nemůže tak sehnat žádnou práci. Obživa rodiny tak závisí jen na staré babičce a případných dárcích. Nelius je ve školce. Je to fakt krásná a usměvavá holčička, která si zaslouží nemít hlad, mít na léky, chodit k doktorovi a mít možnost chodit do školy...
Má již adoptivní rodiče - Milana a Radek Koneční

více

OMDC 091 - Zachary Maina

Zachary je úplný sirotek, bydlí se svou starší babičkou. Ta má ale problémy s tím, aby ho užívila a hrozí tu tak možnost, že by už jako dítě musel pracovat. Jakýkoliv finanční příspěvek bude velkým přínosem, jelikož nebude muset žebrat, bude moci chodit do školy a bude mu poskytnuta základní zdravotní péče a bude mít novou rodinu...
Má již adoptivní rodiče - Adéla Smejkalová, Iveta Kynclová a Tamara Trzosová

více

OMDC 092 - Grace Ngima

Grace se narodila jako druhé dítě, ze tří sourozenců. Děti žijí s matkou, která nemá práci. Jediným příjem je 30 šilinků, které si vydělá vařením ve slumu. Bydlí v pronajatém domě a platí 300šilinků měsíšně. Rodině na živobytí zůstává jen velmi málo a tato částka zdaleka nepokrývá jejich základní potřeby. Grace je velmi šikovná a velmi aktivní ve škole, pokud zrovna v důsledku hladovění a následné nespavosti nepřichází do školy velmi unavená a hladová.

Má již adoptivní rodiče - paní Mirka Hejdušková, Dana Zdeňková, Simona Trázníková, Beatric Trojanová a Erika Bobková

více

OMDC 093 - Samson Sarioyo

Samson: pochází z rodiny, která je velmi chudá. Jejich otec je mrtvý, žije s matkou, která je bez práce. Většinu času tráví s babičkou, která je velmi stará a bez práce. Z tohoto důvodu má Samsom velké problémy Samson chodit do školy. Je nyní na vyšší škole, kde pomáhá neboť má školu velmi rád. Je to velmi chytrý chlapec. Aby mohl studovat potřebuje někoho, kdekdo finančně podpoří jeho studium.
Má již adoptivní rodiče - paní Hanka Šináglová a Jana Orišová s rodinou

více

OMDC 094 - Ruth Letiva

Rutha její rodinní příslušníci jsou obětí pastoračních konfliktů. Během nich přišli o veškerý majetek, ale měli i štěstí, že zůstali na živu. Nyní žijí v Naibor, kde získali přístřeší. Ruth je velmi krásná a milující dívka, všechno, co chce, je vrátit se do školy, stejně jako dřív. Dívka v její situaci, je vystavena k mnoha nebezpečím, jako je znásilnění nebo manželství! Potřebuje, pomoc, aby mohla chodit do školy a stát se v budoucnu prominentní osobu.
Má již adoptivní rodiče - Company - Pohodlnější život s.r.o.

více

OMDC 095 - Naomi Letiwa

Naomi chodí do první třídy, je velmi chytrá a při poslední zkoušce byla nejlepší z celé třídy. Její rodina byla násilně vystěhována a přišla tak o veškerý majetek při kmenových bojích. Nyní žiji v Naibor v utečeneckém kempu. Naomi sní o tom, stát se v budoucnosti někým důležitým.
Má již adoptivní rodiče - paní Hanka Šináglová a Jana Orišová s rodinou

více

OMDC 096 - Teresa Naramat

Teresa je jedním ze tří sourozenců. Po bojích se zloději dobytka v roce 2008 nezbylo jejich rodině nic. Navíc rodiče utekli jiným směrem a Teresa pak byla zachráněna dobrými lidmi. Teresa je chytrá dívka a ve škole se jí dobře daří, přestože teď nemá rodinu. Sní o tom, stát se v budoucnu někým významným, ale k tomu teď potřebuje finanční pomoc k zajištění vzdělání a samozřejmě nejen to, přála by si lásku a někoho mít.
Má již adoptivní rodiče - Markéta Trefilová a Alena Krömerová

více

OMDC 097 - Kish Kish Emanuel

Kish Kish je šest let a chodí do školky. Je jediným dítětem v rodině. Je chytrý a statečný. Rodiče bydlí v domě u dobrých lidí, kteří jim poskytli přístřeší po konfliktu pastevců a období sucha, což je přivedlo na mizinu. Tam, kde teď jsou, nemají práci a proto jsou pro ně problémem i základní potřeby. Finanční pomoc je potřeba i pro zajištění vzdělání.
Má již adoptivní rodiče - paní Hanka Šináglová

více

OMDC 098 - Gabriel Lesui

Gabriel bydlel s rodinou Suguta marmar v oblasti Samburu. Utekl během bojů se zloději dobytka, kteří vyvraždili jejich vesnici a jeho matka zůstala doma s dalšími dětmi. Gabriel teď bydlí v utečeneckém táboře a dočasně je V Lentile school v sedmé třídě. Je velmi chytrý a vyniká hlavně v matematice a vědě. Přál by si být někým významným v budoucnu, k čemuž teď potřebuje finanční pomoc k zajištění dalšího vzdělání a rodinu, která by ho měla ráda.
Má již adoptivní rodiče - Věra Kutilová, Lenka Topinková, Vlasta Topinková, Martina Sudinová, Juliana Ručková

více

OMDC 099 - Seuri Lemoko

Seuri ji dítě z rodiny postižené boji s pytláky dobytka v Baragoi v severní části oblasti Samburu. Od svých rodičů, kteří žijí ve slumu v Rumuruti, dostával velmi málo jídla a tak se ho ujal majitel školy v Doldol pan Kaparo jen proto, že Seuri miluje školu. Seuri je jedním z nejlepších studentů školy, ale teď potřebuje finanční pomoc k zajištění dalšího vzdělání, jídla a ošacení. Krom učitele nikoho nemá, kdo by se o něj postaral.
Má již adoptivní rodiče - Veronika Jindřichová, Jan Štuksa

více

OMDC 100 - Zulu Jacobs

Zulu je nejmladší z pěti sourozenců. Bydlí se svou rodinou v utečeneckém kempu v Naibor, kam se přestěhovali po útoku zlodějů dobytka, při kterém jim byl všechen majetek odcizen nebo spálen. Zulu je chytrý, starostlivý a zdvořilý. Pomoc pro něj bude velkou příležitostí, zejména co se týká vzdělání.
Má již adoptivní rodiče - paní Jana Mlčochová

více

OMDC 101 - Nasheu Losupuko

Blackie je šestiletá dívka. Její tatínek umřel a maminka Grace zůstala sama s šesti dětmi. Maminka nemá stálou práci, přivydělává si sběrem dříví na vaření a nošením vody z řeky. Ale to málo co za to dostane, nestačí na to, aby děti uživila a zároveň za ně platila poplatky ve škole. Blackie většinou zůstává doma a hlídá své dva mladší sourozence Julianu a Isaacka. Holčičku jsme potkali náhodou během stavby dětského domova v Doldol. V tomhle věku by již měla být ve škole, ale kvůli chudobě si to její rodina nemůže dovolit. Koupili jsme pro Blackie školní uniformu a teď pro ni hledáme někoho, kdo by ji podporoval dlouhodobě.
Má již adoptivní rodiče - Sisa Benkeová

více

OMDC 102 - Benjamin Longiro

Benjamin je druhým nejstarším z pěti sourozenců. Všichni jsou teď v Lentile school díky pomoci majitele školy. Jejich rodina se štěstím vyvázla z bojů mezi kmeny. Rodiče žijí v Naibor v běženeckém táboře, nemají zaměstnání, takže jsou závislí na drobných penězích, které dostanou za příležitostné práce. Finanční pomoc je potřeba, aby Benjamin mohl pokračovat ve škole.
Má již adoptivní rodiče - Romana Mudroňková, Nikola Gubáňová, Barbora Hlaváčková, Petra Holzlová, Tomáš Hadrovský, Josef Stárek

více

OMDC 103 - Stephen Nyaga

Stephen je kluk, který je malým bráškou Jedidy a Miriam, známé z našeho staršího videa, kde jim umřela máma na HIV a bohužel před měsícem i babička. Zůstali úplně sami. Dříve (2010-2011)všechny děti žili se svou babičkou, která byla bez práce. Před tím než jsme je poznali žili s matkou, která je nechávala i týdny sama doma. Matka byla prostitutkou a zemřela na HIV. Miriam chodila od domu k domu a prosila o jídlo. Mnohdy se stávalo, že šli spát hladové, a druhý den museli jít do školy opět bez jídla. Znáte jí také z našeho videa leden 2010 - Příběh o třech dětech, které jsme potkali hladové na ulici. Miriam i Jedida mají dnes adoptivní rodiče a situace je úplně jiná. Sehnali jsme pro ně opatrovnici a bydlí ve slumu s dalšími 3 dětmi. Opatrovnici platíme nájem za všechny děti. Slíbila, že když budeme adoptovat všechny 3 děti (chyběl nám .....), postará se o ně, tak jen doufám, že dobře a aby jim neubližovala nebo něco jiného. V lednu si to zkontroluji - Už abychom měli náš dětský domov.
Má již adoptivní rodiče - paní Soňa Kočmídová a Milan Jirásek

více

OMDC 104 - Dorcas Sheiyie

Dorcas je deset let a je nejstarší ze tří sourozenců. Bydlí společně s maminkou v utečeneckém kempu v Naibor, kam se přestěhovali po útoku zlodějů dobytka, při kterém přišla rodina o otce a veškerý majetek. Dorcas je chytrá, ale momentálně zklesla z předchozích událostí. Finanční pomoc je potřebná, aby mohla chodit do školy, měla co jíst a mělo někoho, kdo by jí měl rád.
Má již adoptivní rodiče - paní Renata Lukešová

více

OMDC 105 - Ian Koome

Ian je chlapec, kterému je 9 let a nemá žádné místo, které by mohl nazývat domovem. Žije na ulicích v chudinské čtvrti Majengo nebo jednou v azylovém domě na pár dnů. Ian je moc hodný kluk navzdry jeho situaci. Hledá si práci, aby si mohl vydělat a koupit si jídlo, aby nevyhladověl nebo ho nemusel krást ostatním lidem.
Ian potkal na ulici pochůzkáře a převyprávěl mu svůj příběh. Policista ho vzal k důstojníkovi dané oblasti a Ian mu slíbil, že začne chodit do školy, když mu pomůže. Zároveň si vyžádal poradenství, aby se mohl snáz přenést přes všechno špatné, čím si musel projít. Tento případ byl donešen do OMDC policistou. Ian potřebuje finanční podporu, aby mohl chodit do školy stejně jako jeho kamarádi.
Má již adoptivní rodiče - paní Petra Lenková a Lenka Lenková

více

OMDC 106 - Christine Yvonne Wangechi

Christine je 6let a narodila se jako poslední ze tří dětí. Je velmi okouzlující, čistotná a krásná holčička, která miluje chození do školy jako její kamarádi. Jediný problém je velká chudoba rodiny, což způsobilo, že kvůli financím nemůže pokračovat ve škole. Žijí se svou matkou a babičkou, které jsou bez práce. Bydlí v chatrči, která je udělaná z bláta. Christine je někdy nucena se tajně vplížit do školy, aby se mohla naobědvat. Také žebrá o jídlo, což je pro ni velmi nebezpečné, protože za to může být chycena. Christine je připravena pokračovat ve škole stejně jako její kamarádi a to by jí tato finanční pomoc umožnila.
Má již adoptivní rodiče - paní učitelka Pavlína Klusová ZŠ Jablunkov

více

OMDC 107 - Alkano Hassan

Alkanovi je 11let a má 4letou sestru Habibu, která má také již adoptivního rodiče z Čech (066). Všichni bydlí v chudinské čtvrti na starém tržišti v jednopokojovém bahnitém domě. Otec je zaměstnaný jako hlídač dobytka od různých lidí a dostává za to minimální plat. Nestačí to pro koupi jídla, oblečení, zaplacení poplatku za dům či možnosti poslat děti do školy. Alkan i jeho sestra Habiba jsou nuceni žebrat na ulici téměř o vše, dokud nedostanou něco k jídlu. Rodina byla vyhnána během nepokojů Borana Dogodia. Ztratili vše, co kdy měli. Alkano a jeho sestra Habiba nemohou navštěvovat školu stejně jako jejich vrstevníci. Je připraven a ochoten začít chodit do školy a díky tomu by se z něj stal v budoucnu vzdělaný člověk. Toto vše by bylo možné při dostatku financí. ...
Má již adoptivní rodiče - DK Fučíková s.r.o.

více

OMDC 108 - Ramatie Lenkoisik

Tato dívka utekla s polečně se svými kamarádkami před nucemým manželstvím. Rematie je 8-10 let, nikdy nechodila školy, mluví pouze kmenovým jazykem masajů z oblasti Samburu.

má již adoptivní rodiče - pan Pavel Misař

více

OMDC 109 - Ngitari Loloju

Ngirari je úplný sirotek, žila se svou starou babičkou a byla nucela k předčasném manželtví. Je jí teprve 12 let. Ngirari utekla společně s kamarádkami před manželstvím, ale tím že se vzdala svých zvyků a opustila komunitu, přišla o jediný domov, terý měla. S vaší pomocí bude navštěvovat Primary school v Doldol.

již má adoptivní rodiče paní Ivana Pekárková

více

OMDC 110 - Tanipa Leinkosiki

Tanpa je nevlastni sestrou Ramatie a společně s ní utekla obřezávačce pod rukama a před nuceným manželstvím. Tanpa nikdy nechodila do školy a neumí anglicky. Pro hodnotnější život, aby se nemusela bát, že se stane obětí negramotnosti potřebuje vaší pomoc. Slíbila, že bude ve škole tvrdě pracovat.

Již má adoptivní rodiče paní Romana Zuzánková a Michal Trousil

více

OMDC 111 - Stacy

Je to nejznámější dítě Keni v současnosti. Psali o něm všechny noviny od The STANDARD po County atd.. Je to dítě, kterému byla zavražděna maminka, viz fotografie s obrázkem.
již má adoptivní rodiče paní Renáta Benešová

více

OMDC 112 - Mum

Mum je osm let. Žije s babičkou v Manyatta v Juakali. Přes svůj věk nikdy nechodila do školy. Mum je jméno, které jí bylo dáno a nemá jiné. Mum byla obětí znásilnění a potřebuje vedení a poradenství. Její rodina je chudá a není schopna poskytnout základní potřeby ani ji vzít do školy. Přeje si chodit do školy jako jiné děti jejího věku a stát se v budoucnu prominentní osobou. Mum vyžaduje rychlou záchranu , aby nebyla provdána za Maasaie a tím pádem se vyhla takovým případům znásilnění jako se jí to stalo již jednou; to vše je možné s finanční pomocí.

již má adoptivní rodiče paní Kateřina Nováčková a paní Michaela

více

OMDC 115 - Cynthia Wanjiru Wangechi

Cynthii je osm let. Je druhorozená ze dvou dětí. Je sirotek. Matka zemřela mladá a děti zůstaly v péči otce. Otec zemřel později a děti byly svěřeny do péče jejich babičky.

Má již adoptivní rodiče - rodina Bechná - Libuše, Alan, Daniel, Michal

více

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ
    - Výroční zprávy
      - Výroční zpráva za rok 2010
      - Výroční zpráva za rok 2009
  - Čísla účtů
    - ÚČET pro posílání na adoptované děti a jiná pomoc
    - ÚČET pro posílání na nový dětský domov
  - JAK POMOCI DĚTEM V AFRICKÉ KENI
  - ADOPCE NA DÁLKU
    - ADOPCE - nové děti
      - OMDC 113 - Rehema Shabaan
      - OMDC 114 - Grace Napeyok
    - ADOPCE - již adoptované děti
      - OMDC 001 - Simon Nderi
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 002 - Abdi Majid Musa
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 003 - Benson Mutuma
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 004 - Eric Nderitu
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 005 - Veronica Wanjiru
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 006 - Teresia Rahab Wairimu
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2012
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012

PROJEKT nadačního fondu
ONE MORE DAY FOR CHILDREN PRO ROK 2012

Projekt pomoci dětem v Keni v roce 2012 navazuje na projekt z roku 2011

1.
Hlavní činnost nadačního fondu – dále pokračovat v podpoře adoptovaných dětí jak formou finanční tak i materiální pomoci – dohlížet prostřednictvím pracovníků NF OMDC Keňa, aby děti chodily do školy, byly oblečené, stravovaly se ve škole, kontrolovat jejich život mimo školní zařízení. Na pravidelných misích v lednu a srpnu v Keni zakladatelem NF p.Perglem Jiřím zkontrolovat všechny adoptované děti, zajistit potřebné záležitosti – jednání se školami, lékařskou pomoc a pomoc dle individuelní potřeby dítěte.
Při misích do Keni zajistit fotodokumentaci a video o návštěvách dětí tak, aby adoptivní rodiče měli zpětnou kontrolu jak se jejich dítěti daří. Fotodokumentace a video reportáže budou součástí výroční zprávy nadačního fondu a budou zveřejněny na internetu a webových stránkách NF OMDC

2.
Při misích v Keni dohlížet a kontrolovat čerpání darovaných peněz a to prostřednictvím účtu u keňské banky a účetnictví pobočky NF v Nanyuki tak, aby byly řádně investovány a aby nedocházelo k neprůhledné manipulaci. Vyžadovat roční účetní uzávěrku schválenou správní radou v Nanyuki.

3.
Po přehodnocení projektu a cenového rozpočtu na stavbu dětského domova v Doldol bylo správní radou schváleno – upravit stavebně již postavené domy tak, aby bylo možné dětský domov začít provozovat s kapacitou 16 dětí – dívek. V roce 2012 pořádat další finanční sbírky, aby dětský domov mohl být rozšířen o další kapacitu 20 chlapců a oddělení pro nemluvňata.
V roce 2012 pořádat přednášky, různé charitativní akce, sbírky, medializace NF OMDC s cílem získat další finanční prostředky pro pokračování stavby dětského domova.

V Berouně dne 30.4.2012

ONE MORE DAY FOR CHILDREN
nadační fond
K Dědu 1705, 266 01 Beroun
IČO: 28900308
tel.: 00420 603 211 111
www.expedice-world.cz

Jiří Pergl	Dagmar Perglová	Jana Ouředníková
předseda správní rady	členka správní rady	členka správní rady

Tento výpis elektronicky podepsal "MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE [IČ 00215660]" dne 11.5.2011 v 10:44:03 pro zákonem definovaného poskytovatele ověřeného výstupu (výtisku) z obchodního rejstříku. EPVid:tc98hhbqkno0ja8tk2

V ý p i s

nadačního fondu z nadačního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze oddíl N, vložka 743

Datum zápisu: **12.června 2009**

Název: **ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadační fond**

Sídlo: **Beroun, Beroun - Město, K Dědu 1705, PSČ 266 01**

Identifikační číslo: **289 00 308**

Účel nadačního fondu:

- - podpora dětí do sedmnácti let věku a jejich rodičům, pěstounům a dospělým nacházet efektivnější formy své existence ve všech oblastech života
- seznamování fyzických osob s takovým stupněm poznání, umožňujícím zdravý, smysluplný život
- poskytování finanční a věcné pomoci fyzickým osobám na podporu jejich vzdělávání a výživu a nacházení exektivnější formy existence ve všech oblastech jak duševních, tak i oblastech fyzických
- poskytování finančních prostředků dětem v souvislosti s nemocemi
- organizování, podpora a pořádání vzdělávacích seminářů, kurzů a symposií
- podpora talentovaných jedinců v oblastech duchovních, vědy, vzdělávání, tělovýchovy a sportu
- příprava, realizace či podíl na realizaci a podpora výchovně vzdělávacích projektů, vztahujících se k výše uvedeným účelům a cílům

Správní rada:

předseda správní rady: Jiří Pergl, r.č. 730123/0618
Beroun, Beroun - Město, K Dědu 1705, PSČ 266 01
den vzniku funkce: 1.listopadu 2010
den vzniku členství ve správní radě: 1.listopadu 2010

člen správní rady: Dagmar Perglová, r.č. 456130/029
Beroun, Beroun - Město, U Židovského hřbitova 374, PSČ 266 01
den vzniku funkce: 12.června 2009

člen správní rady: Jana Ouředníková, r.č. 436126/103
Beroun, Branislavova 1420, PSČ 266 01
den vzniku členství ve správní radě: 1.listopadu 2010

Jménem nadačního fondu jednají navenek ve všech věcech vždy dva členové správní rady společně.

Revizor: **Evžen Švásta, r.č. 620625/2063**
Praha 10, Horní Měcholupy, Boloňská 303, PSČ 109 00

den vzniku funkce: 12.června 2009

Zřizovatel:

Jiří Pergl, r.č. 730123/0618
Beroun, Beroun - Město, K Dědu 1705, PSČ 266 01

Výše majetkového vkladu: **50 000,- Kč**

---------- **Správnost tohoto výpisu se potvrzuje** ----------

Městský soud v Praze

Obchodní rejstřík
Ověřuji pod pořadovým číslem **320/2011/6**, že tato listina, která vznikla převedením výstupu z informačního systému veřejné správy z elektronické podoby do podoby listinné, skládající se z **2** listů, se doslovně shoduje s obsahem výstupu z informačního systému veřejné správy v elektronické podobě.
Berouně, Městský úřad Beroun dne **11.05. 2011**
Ověřující osoba: **Šmídová Věra**
Podpis

- DMS - pomozte nám jednou smskou
- Vaše dopisy
- Jiné nadační fondy pro Afriku
- Diskuzní fórum
- Kontakt

Nadační fond - ONE MORE DAY FOR CHILDREN (Keňa, Kenya)

OMDC Team

Právě se nacházíte: Úvod » Nadační fond » KONTAKT a dokumenty » OMDC Team

Jiří Pergl zakladatel nadačního fondu a organizace OMDC v Keni

Koordinátor v Keni Hellen Gathogo

administrace Dagmar Perglová

Honza Štěpán informační koordinátor

Dr. George Mwachama

právník Elizabeth Njoroge

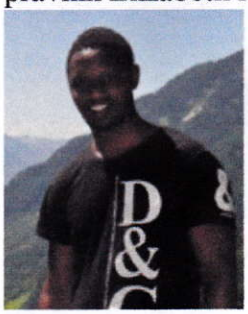

pomocník Cyrus Kabiro

soc. pracovnice Florence Wamuyu

soc. pracovnice Jane Meriwas

lékařka Josephine kulea

soc. pracovnice Sissy Berg

právník William Kiget

Správní rada Zdeněk Kozák

soc. pracovník James Kariuki

řidič Patrick Maranga

dministrace Jana Ouředníková

ery Režnarová - překladatelka

ana Šináglová - informační koordinátor pro komunikaci s rodiči v ČR

- Nadační fond
  - KONTAKT a dokumenty
    - OMDC Team
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu ČR
    - KONTAKTNÍ informace nadačního fondu KENYA
    - Výpis z obchodního rejstříku - ONE MORE DAY FOR CHILDREN
    - Keňská registrace
    - Osvědčení o konání sbírky od KÚ
    - Výroční zprávy
      - Výroční zpráva za rok 2010
      - Výroční zpráva za rok 2009
  - Čísla účtů
    - ÚČET pro posílání na adoptované děti a jiná pomoc
    - ÚČET pro posílání na nový dětský domov
  - JAK POMOCI DĚTEM V AFRICKÉ KENI
  - ADOPCE NA DÁLKU
    - ADOPCE - nové děti
      - Zachráněné masajské holčičky - únor 2012
    - ADOPCE - již adoptované děti
      - OMDC 001 - Simon Nderi
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 002 - Abdi Majid Musa
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2012
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2011
        - Fotogalerie a informace LEDEN 2011
        - Fotogalerie a informace SRPEN 2010
      - OMDC 003 - Benson Mutuma

26.5. 2011 The Counties news

Napsal Job Weru do celo Keňských novin o záchraně a adopci dětí na dálku. Dětem, které nyní žijí v Doldol ve škole pana Kapara byla poskytnuta pomoc z České republiky v pdobě adopce na dálku.

více

25.3. 2011 The STANDARD

Fotografie z celo keňských novin o naší podniknuté cestě na Somálské hranice spolu s UN, jak jsme tam pomáhali dětem rozdávat vodu a zjišťovali, jak moc je v této oblasti vážný co se týče velkého sucha.

více

12.1. 2011 Kenya news THE STANDARD

článek z celo keňských novin pojednávající o OMDC, Jiřím Perglovi, záchraně masajských dívek a plánech do budoucna, jako je stavba dětského domova v Doldol

více

15.12. 2010 ČT 1 pořad Dobré ráno

OMDC a pořad Dobré ráno 15.12. 2010. Trochu jsem to tam nandal té naší vládě, že zrušila ambasádu v Keni :) Jinak přínos to mělo, na stránky se podívalo o 300% více lidí než-li normálně, ale je škoda, že ČT ten název stránek neuvedla na obrazovku a koukli se jen lidé, kteří mě dobře poslouchali. Každopádně poděkování čt za umožnění této reklamy OMDC.

více

5.11. 2010 NATIONAL - County news

více

16.9. 2010 7sedmička Beroun

Dětské utrpení. Tomu se snaží zabránit berounský rodák Jiří Pergl, který na jaře minulého roku založil nadaci na pomoc dětem z africké keni. Z jejich příběhů se člověku svírá srdce píše 7Sedmička beroun

více

také za poskytnutí internetového připojení pro tento domov. Nyní se budou holčičky učit s počítačem a časem vám již budou moci poslat e-mail.

více

ČT1 Dobré ráno 19.9. 2011

Ranní vysílání v ČT v pořadu Dobré ráno. Hosté Rastislav Maďar a Jiří Pergl - povídání o charitě a pomoci Keňským a Tanzánským dětem.

více

15.8. 2011 Keňská televize NTV

V současné době probíhá v Keni akce s názvem KENYANS 4 KENYANS kvůli sužujícímu suchu prakticky v celé východní Africe a tak vláda uspořádala akci na podporu severní Keni - Samburu, Turkana, Wajir, Garrisa.... kde se pohybují teploty kolem 40 st a dlouhé měsíce možná roky tu nepršelo. OMDC v této reportáži rozdává dětem jídlo a vodu.

více

12.6. 2011 Counties news

O OMDC, kterak zachraňují holčičky od nuceného manželství

více

20.5. 2011 Epocha

Zdarma otištěná inzerce od časopisu Epocha, resp. vydavatelství RF-Hobby, děkujeme

více

16.6. 2011 Counties news

Job Weru píše o slepé holčičce, která byla znásilněna a otěhotněla. OMDC jí pomohlo

více

6.6. 2011 The Standard news

Napsal Job Weru o 6 těhotných malých dívkách a OMDC

více

Good Samaritan to Sponsor Orphaned Baby Girl In Nanyuki

3.8. 2012 THE Highland Tribune

Článek o záchraně malé Stacy - Vraždy se dopustil voják britské armády. Ženu uboidal a hodil do odpadní jímky. Tělo bylo nalezeno ve značném rozkladu po 2 měsících a po usilovném vyšetřování policie dopadla vraha, kterým byl Britský voják sloužící v Keni.

více

Official claims his life in danger

Girls who escaped early marriage get education sponsorship

6.2.2012 The Standard news

Článek o záchraně tří masajkých holčiček, které nyní má OMDC pod svými ochranými křidly.

více

16.12. ČT1 pořad SAMA DOMA

Po roce jsem se opět objevil v pořadu Sama doma na ČT1, za což moc děkuji a věřím, že se opět OMDC posunula krok dál.

více

24.10. 2011 THE COUNTY WEEKLY

HEROES

A billboard changed this millionaire's aim in life

Článek z tohoto týdne o OMDC, kde Job zmiňuje jak jsem se k tomu vlastně dostal a co jsme již dokázali. Je fajn, že se zmiňuje také o ostatních sponzorech, pomocnících a rodičích z ČR jako Beatrice, Hanka, Silvie, Patrick, Hellen a Cyrus. Jen ten konec trochu zkonili :) Bratr opravdu nebyl mistr World formula 1 :) ale jiného cyklu, který sem moc nepatří. Důležité ale je, že nám to opět vytvoří velkou reklamu v Keni a díky větší publicitě budeme mít větší šance na získání jejich sponzorů jako banky, telefoniky a pod. což opravdu nutně potřebujeme abychom dětský domov dostavili dříve.

více

9.8. 2011 Keňská celostátní televize NTV

Celo národní Keňská televize NTV odvysílala 9.8. 2011 v čase 13.00 hod a 19.00 hod reportáž o našich 15 zachráněných holčičkách z nuceného manželství. V současné době se nacházejí v dětském domově v Isiolo counties, kde se mají o mnoho lépe než se měli doposud v Meru, jelikož již mohou mít každá svoje věci a nikdo jim už nic nemůže sebrat, tak jako tomu bylo v katolickém domově Francis. Jsou zde šťastné a také blíž k nám. O přesun se také postarala paní Daniela Karl z Dubaje, kterou tímto moc zdravím a děkuji ještě také za darovaný notebook pro tento dětský domov a

Příloha k účetní závěrce podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.
ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadační fond za rok 2011

Informace o účetní jednotce

Název: ONE MORE DAY FOR CHILDREN, nadační fond
Sídlo: K Dědu 1705, Beroun, PSČ 266 01
IČ: 28900308
Registrována: v nadačním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, sp. zn. N 743
Datum zápisu: 12. 06. 2009

Účel nadačního fondu:

- podpora dětí do sedmnácti let věku a jejich rodičům, pěstounům a dospělým nacházet efektivnější formy své existence ve všech oblastech života
- seznamování fyzických osob s takovým stupněm poznání, umožňujícím zdravý, smysluplný život
- poskytování finanční a věcné pomoci fyzickým osobám na podporu jejich vzdělávání a výživu a nacházení efektivnější formy existence ve všech oblastech jak duševních, tak i oblastech fyzických
- poskytování finančních prostředků dětem v souvislosti s nemocemi
- organizování, podpora a pořádání vzdělávacích seminářů, kurzů a symposií
- podpora talentovaných jedinců v oblastech duchovních, vědy, vzdělávání, tělovýchovy a sportu
- příprava, realizace či podíl na realizaci a podpora výchovně vzdělávacích projektů, vztahujících se k výše uvedeným účelům a cílům

Správní rada:

předseda správní rady:
Jiří Pergl, dat. nar. 23. ledna 1973
Beroun - Beroun - Město, K Dědu 1705, PSČ 266 01 zapsáno 29. dubna 2011
den vzniku funkce: 1. listopadu 2010
den vzniku členství: 1. listopadu 2010

člen správní rady:
Dagmar Perglová, dat. nar. 30. listopadu 1945
Beroun - Beroun - Město, U Židovského hřbitova 374, PSČ 266 01
zapsáno 29. dubna 2011
den vzniku funkce: 12. června 2009

člen správní rady:
Jana Ouředníková, dat. nar. 26. listopadu 1943
Beroun, Branislavova 1420, PSČ 266 01
zapsáno 29. dubna 2011
den vzniku členství: 1. listopadu 2010

Jménem nadačního fondu jednají navenek ve všech věcech vždy dva členové správní rady společně.
Zapsáno: 12.června 2009

Revizor:

Evžen Švásta, r.č. 620625/2063
Praha 10, Horní Měcholupy, Boloňská 303, PSČ 109 00
den vzniku funkce: 12. června 2009 Zapsáno: 12. června 2009

Zřizovatel:

Jiří Pergl, r.č. 730123/0618
Beroun, Beroun - Město, K Dědu 1705, PSČ 266 01Zapsáno: 12. června 2009

Výše majetkového vkladu: 500 000,- Kč
Zapsáno: 12.června 2009 Vymazáno: 29.dubna 2011
50 000,- Kč Zapsáno: 29.dubna 2011

Účetní období: účetním obdobím je kalendářní rok.

Způsob aplikace obecných účetních zásad: Účetnictví společnosti je vedeno a účetní závěrka byla sestavena v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb. o účetnictví v platném znění, vyhláškou č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, v platném znění. Účetnictví respektuje obecné účetní zásady, především zásadu o oceňování majetku historickými cenami, zásadu účtování ve věcné a časové souvislosti, zásadu opatrnosti a předpoklad o schopnosti účetní jednotky pokračovat ve svých aktivitách.

Způsob zpracování a uchovávání účetních záznamů: Účetnictví za rok 2011 je zpracováno v účetním software Pohoda.

Odchylky od použitých metod: Nejsou.

Významné události, které nastaly mezi rozvahovým dnem a dnem sestavení účetní závěrky: Nejsou.

Způsob oceňování: Majetek je oceňován historickými cenami

Způsob přepočtu cizích měn na Kč: denním kurzem ČNB, keňský šilink (KES) pevným kurzem

Podíly na jiných účetních jednotkách: Nejsou.

Údaje o existenci majetkových cenných papírů, vyměnitelných a prioritních dluhopisů nebo podobných cenných papírů nebo práv: Nejsou.

Závazky více než 5 let po splatnosti: 0

Celková výše závazků, které nejsou obsaženy v rozvaze: 0

Průměrný přepočtený počet zaměstnanců: 0

Osobní náklady: 0

Stanovené odměny a funkční požitky za účetní období z titulu funkce:
Členové statutárních orgánů: 0
Členové kontrolních orgánů: 0
Členové jiných orgánů určených statutem, stanovami nebo jinou zřizovací listinou: 0
Vzniklé nebo smluvně sjednané závazky ohledně požitků bývalých členů těchto orgánů: 0

Účasti členů statutárních, kontrolních nebo jiných orgánů účetní jednotky určených statutem, stanovami nebo jinou zřizovací listinou a jejich rodinných příslušníků v osobách, s nimiž účetní jednotka uzavřela za vykazované účetní období obchodní smlouvy nebo jiné smluvní vztahy: Nejsou.

Výše záloh a úvěrů poskytnutých členům statutárních orgánů: 0

Způsob zjištění základu daně z příjmů: Výnosy nejsou předmětem daně, všechny související náklady jsou daňově neuznatelné, základ daně je nulový.

Použité daňové úlevy: Nejsou.

Další významné položky, které nevyplývají z rozvahy a výkazu zisku a ztráty: Nejsou.

Datum: 1. 9. 2012

ONE MORE DAY FOR CHILDREN
nadační fond
K Dědu 1705, 266 01 Beroun
IČO: 28900308
tel.: 00420 603 211 111
www.expedice-world.cz

Podpisový vzor:

Dagmar Pleglová
Jana Omědníková